

**Excerpta De
Ecclesiasticum
Officium**

**Secundum
Ordinem Fratrum
Predicotorum**

In Hoc Volumine

Per Quatuordecim Libros

Distinctum Hoc Ordine Continetur

Humberti de Romanis

1259

Index

Index	ii
-----------------	----

Foreword

Introduction	vi
------------------------	----

Ordinarium

Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis	1
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	2
De Oratione Dominicali	2
De Matutinis Dominice	3
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam	4
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	5
Adventus Domini usque ad Epiphanie Domini	5
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	5
Commune Sanctorum	7
De Festis in Communi	7
De Concomitantia Festivitatem	8
De Translatione Festivitatem	10
De Festo Trium Lectionum	11
De Festo Simplici	13
De Festo Semiduplici	13
De Festo Duplici	14
De Festo Toto Duplici	15
De Octavis Sanctorum	16
De Memoriis Faciendis	18
De Ordine Memoriarum	20
De Festivitatibus Extraordinariis	20
De Matutinis In Sero Post Completo- rium Dicendis	21

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum	21
Que Requirenda Sint In Communi Sanc- torum	21
De Officio Defunctorum	23
De Antiphona Cantanda Post Comple- torium Ad Recommendandum Or- dinem Et Fratres Beate Virginis	27
De Disciplinis Recipiendis Post Com- pletorio	29
De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud	30
De Pretiosa	31
 Kalendarium Sanctorum	 34
Januarius	34
Februarius	36
 Psalterium	 58
Dominica ad Matutinum	58
Feria II ad Matutinum	81
Feria III ad Matutinum	96
Feria IV ad Matutinum	110
Feria V ad Matutinum	124
Feria VI ad Matutinum	141
Sabbato ad Matutinum	158
Dominica ad Vesperas	175
Feria II ad Vesperas	178
Ad Primam	181
Ad Tertiam	183
Ad Sextam	186
Ad Nonam	189
Feria III ad Vesperas	193
Feria IV ad Vesperas	195

Feria V ad Vesperas	197
Feria VI ad Vesperas	201
Sabbato ad Vesperas	206
Canticis	212
De Officio Beate Virginis	231
De Officio Beate Virginis Cotidiano . .	232
Ad Vesperas	232
Ad Completorium	234
Ad Matutinas	235
In Laudes	237
Ad Primam	238
Ad Tertiam	239
Ad Sextam	239
Ad Nonam	240

Breviarium

Rubrice	242
De Quo Officium Sit Agendum	242
De Responsorio in Primis Vesperis Do- minice	242
De Oratione Dominicali	242
De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimit- tenda Sit	243
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias	244
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	244
Proprium de Tempore	245
Dominica Prima in Adventu Domini Sab- bato Precedenti	245
Dominica Secunda Sabbato Precedenti	253
Dominica Tercia Sabbato Precedenti .	258
Dominica Quarta Sabbato Precedenti	268

Antiphone dicende in laudibus per sex ferias	273
O Antiphone	274
In Vigilia Natalis Domini	275
In Natali Domini Ad Matutinas	280

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

Quando fratres debent ad Divinum Officium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vespertas in quadragesima, ad quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comedionem, nullo tempore pulseatur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendum est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vespertas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

In omni Sabbato ante Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperris vero Sabbati et

deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrations ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in

Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur lex oratio dicitur *talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas*, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vespertas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam

fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vespertas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominice

mnibus Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitatorium a duobus cantentur, singula responsoria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Dominica nisi festum vel Octava dies festi

habentis Octavam impeditat tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in aliquam feriam transfertur, preterquam in vigilia Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petrus Martyris, vel

Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimititur illo anno. Dimituntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Locente Ihesu* dimititur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicitur omnibus Dominicis preterquam in Adventu, et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit. Psalmi *Dominus regnavit deco-*

rum, Iubilate, Deus deus canticum Benedicite, et psalmi Laudate dominum de celis, dicantur in Laudibus omnibus diebus Dominicis preterquam in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ultima. Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observeatur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Notandum quod hystoria *Domine ne in ira*, debet cantari in diebus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, responsaria vero ferialia in festivitates impediant omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda usque ad Septuagesimam, preterquam in Sabbatis in quibus de Beata Virgine est agendum.

Providendum tamen quod quando primum Sabbathum quod est post Octavam Epyphanie, fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbatho fiat Officium feriale, et cantentur responsaria que pro Sabbatho sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate, videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbatho celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint dies Dominicci quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Dominicci, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivi-

tas. Quod si necessitas coegerit ut in illa die dicatur Officium Domini-cale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tantum fiat de festo. Ad Matutinum autem omelia, et antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in qua possit cantari hystoria *Domine ne in ira* tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermitti festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine Sceindum igitur quod si Septuagesima evenerit decimo quinto kalendas Februarii scilicet in festo Prisce, tunc in quarta fe-

ria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanta tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia *Cum descendisset* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predicte. In Sabato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenerit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tercia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphanie, hoc est in die Felicis, legantur tres prime lectiones de Paulo, et cantentur tria media responsoria hystorie Dominicalis. In quarta

autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria prima responsoria hystorie predicte. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine. Quando autem Septuagesima evenerit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et cantentur tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce,

legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predicte. In Sabbato fiet festum Fabiam et Sebastiani.

De Festis in Communi

In quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam in Dominicis Adventus, et preterquam in Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam in feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntiationis, de quo fiat sicut infra in rubrica *De Translatione Festivitatum* notatum est. Festum etiam trium lec-

tionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria *Domine ne in ira* propter brevitatem temporis inter Octavas Epiphanie et Septuagesima, in festo trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembri.

De Concomitantia Festivitatem

Si festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenerit, primum festum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vespertas, et de festo

sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vespertas non habebit. Si vero festum totum duplex in crastino festi simplicis vel semiduplicis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tantum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi de ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenerit, festum semiduplex habebit in die suo totas Vespertas, et de festo simplici sequenti

memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenerit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum festum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuissest primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sabbato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in

quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea defosto fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memoria tantum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrit, psalmi et antiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censetur sicut festum simplex, nisi quantum ad primas vespertas, quando festum

aliquid simplex infra octavas in Sabbato evenerit.
De Translatione Festivitatem

Si festum simplex vel maius in aliqua Dominica Adventus evenerint, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquid ipsumrum in Dominica Septuagesime evenerit. Quodcumque autem festum simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia feria celebretur. Quando vero festum simplex vel supra in Dominica de Ramis Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenerit, si simplex fuerit, illo anno

nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tercia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus, et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post octavam Pasche transferatur, preter festum Annuntationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermisce. Ita tamen quod si festum aliquod nisi trium fuerit lectionum, aliqua die predicte ebdomade occurrit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem festum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebran-

dum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, in quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura sucessive et immediate occurrerint celebra. Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenerit in sequentem sextam ferriam transferatur. Si vero in vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebretur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem feria post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat.

De Festo Trium Lectionum

Sciendum quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quodcumque festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epyphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine ne ira* et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam ferriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra octavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et in octava die, tantum fit memoria de festo

trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Fit etiam tantum memoria de festo trium lectionum in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembbris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplicis debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis celebrari debuerit, in precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando

vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in Vesperis precedentibus ad capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitatorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra tempus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ultima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. Tria responsoria sicut in festo simplici Paschalis temporis. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur *Te Deum*, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes

autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenerit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

Festum simplex subscripto modo celebretur, nisi maius festum precedens impeditat. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenerit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Responsorium in Vesperis non cantetur. Invitatorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus contentur. Responsoria Horarum ab uno dicantur. *Te Deum* cantetur nisi

a Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentum, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet *Dominus regnavit decorem, Iubilate II, Deus deus* canticum *Benedicite*, psalmis *Laudate Dominum de celis* cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta pretermissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quandocumque antiphone Laudum ad Horas dicuntur, quarta intermittatur, sive de tempore sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint.

De Festo Semiduplici

In festo semiduplici in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si precesserit,

vel de Octavis si infra Octavas evenerit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

In festis duplicibus et totus duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quandocumque in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Prior fiat hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplice in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et

in Laudibus et in Missa, in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succendor in medio chori stare debent, et chorus pariter regere. Omnis psalmos in predictis Horis et canticum *Benedicite* singularitur unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et canticum *Magnificat* et *Te Deum* et canticum *Benedictus* ambo simul incipient. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphone a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quoque quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super *Magnificat* et super *Benedictus* ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quoque vadit ad induendum ca-

pam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incep ta antiphona ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare secundum modum qui in rubrica *De Thurificatione* notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus dicantur. In Matutinis invitatorium quatuor incipient, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum ver sum psalmi *Venite* dicant, et alii secundum, videlicet *Quoniam Deus* et sic deinceps usque in finem. Finito *Gloria Patri* et dicto *seculorum amen* a duobus tantum, et dicta resumptione a con ventu, reincipiatur invitatorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in

dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, ex cepto quod in Completo rio et in Prima preces non dicantur, sed in Com pletorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur *Domi nus vobiscum* et Oratio.

De Festo Toto Dupli

Festum totum duplex fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patr oni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Kalen dario sunt notata. In omnibus autem festivitatibus totis duplicibus ad primas Vespertas dicantur hi psalmi scilicet *Laudate Pueri*, *Lau date Dominum Omnes Gentes*, *Lauda anima*,

Laudate Dominum Quoniam Bonus, Lauda Iherusalem, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsorium cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad *Magnificat* et ad *Benedictus* tota cantetur ante cantici inceptionem *Te Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. Responsoria Horarum cum *Alleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque ad Pascha. Versiculi vero nunquam dicantur cum *Alleluia*, nisi in tempore Paschali. Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplice est notatum, preterquam in die Natali et sancti

Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntiationis in quo quando in Quadragesima evenerit responsorium *In Pace* dicetur ab uno, et quod feria secunda et tercia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Octavis Sanctorum

Festivitates sanctorum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Iohannis Evangeliste, sanctorum Innocentium, sancti Iohannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie, sancti Martini. Preter istas Octavas nulle aliae Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem

fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitatorium sicut in suis locis notatum est, ymmus sicut in die, vna tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, secunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hystoria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum. *Te Deum* cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit

totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum Alleluia, infra Octavas. Ad Vespertas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnificat* antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et sancti Andree. In Octava autem die ad Vespertas precedentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Laurentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis et sanctorum Innocentum. Octava etiam sancti Johannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad *Magnificat*. Dominica vero in-

fra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est, nisi quod antiphone ad *Benedictus* et ad *Magnificat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenerit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

Per totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper facienda est de ipsa memoria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quandocumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de qua

nichil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes ferias Adventus et Quadragesime et tribus diebus Rogationum quando festum simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, aliis autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam contigerit celebrari. Item de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Vesperas vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis nichil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, fa-

cienda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Kalendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis per totum annum fiat memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sabbato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato ante festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum, cum in Sabbato evenerint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Octava sancti

Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque ad Vespertas Octavas Epyphanie inclusive, nisi in vigilia et in festo Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vespertas deinceps cotidie in Laudibus et in Vesperis usque ad Vespertas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventione ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini in Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Oc-

tavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

Memoria de festo simplici et supra precedit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas precedit memoriam de Dominica, precedit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, precedit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadragesima precedit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu precedit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam

Beati Dominici, que omni tempore est post omnes alias nisi post memorias facienda nisi infra Octava ipsius. Quandocumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

De Festivitatibus Extraordinariis

Festivitates sanctorum que sollemnes habentur in locis in quibus fratres commorantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Kalendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haber. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

In festo sancte Trinitatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene, cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

In omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad secundas Vespertas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Vespertas. In festis vero sanctorum habentium Missam in vigilia, Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vespertas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Ora-

tio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla vigilia sancti alicuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vespertas nisi solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

Notandum quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non inueniuntur signata, de communi sanctorum Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competit festivitatibus de quibus agitur.

Ad memoriam Beati Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius

martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis.

Ab Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, facendum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam *Domine ne in ira notatum est.* Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudis, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Annimarum. Quando autem predictum Officium fit in

choro in Sabbatis, surgenda dicatur canticum Graduum hoc modo.

Officium cotidianum Beate Virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuevit autem dici inter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Terciam. Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilia defunctorum, continuande fuerint None diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Ho-

ras dicatur *Ave Maria*, et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita alte quod audiri possit, et alii sive unus sive plures prosequantur *Benedicta tu* et cetera. Intermittitur autem predictum Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermittitur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus in primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermittitur etiam quandocumque fit de ea Officium in conventu. Si qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et

summisse illud dicant.

De Officio Defunctorum

fficium defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam diei Dominice sive alterius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Prior melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum fuerit. Ipsi autem vigiliis continentur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacauerit, finito ultimo responsorio cum versibus, dicatur *Pater noster*. Deinde dicit sacerdos, *Et ne nos, ¶ A porta inferi, Dominus vobiscum*, et Orationem *Fidelium*, Laudes autem dicuntur post Matutinas. Ad Vesperas et ad viglias et ad Laudes qui

dicit responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiunt fratres in utroque choro secundum ordinem. In Vesperis autem dum antiphone et psalmi dicuntur sedeant fratres. Post ultimi vero psalmos ad versum *Requiem eternam*, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quoisque canticum *Magnificat*, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum fuerit, inclinet chorus contra corum. Et dicto *Pater noster*, dicatur legendendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat *Orationes*. Idem modus servetur in Laudibus

post canticum *Benedictus*. In vigiliis autem et Laudibus sedeant fratres ad psalmos et antiphona, usque ad *Laudate Dominum* exclusive, Et dum tercia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, *Et ne nos*. Et responsorio *Sed libera*, non dicatur *Iube Domine*, sed incipiatur lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsorium qui per ebdomadam ad ea notati sunt, nisi cantor aliter ordinaverit. Quando versus responsorium cantantur ab uno, cantor incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiunt responsorium, qui versum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. In tribus vero anniversariis ordinis, tertium et sex-

tum et nonum responsoriū, per presenti autem fratre defuncto, responsoria omnia, a duobus cantentur. Emergentes vero vigilie fiant secundum quod prelato videbitur. Sunt autem semper faciēde vigilie novem lectionem a fratribus in conventu sive extra ubicumque fuerint semel in ebdomada, nisi temporibus infra notatis, in quibus intermitti possint. Poterit autem in parvis conventibus legendo distince dici. Quando predicte vigilie fiunt, nonum responsorium sive dicendum fuerit ab uno sive a duobus, dicatur cum his terbus versibus, scilicet *Dies Illa, Tremens, Creator.* Dicto ultimo versu, cantor reincipiat responsorium *Libera.* Intermittuntur autem predicte vigilie novem lectionem in omnibus Sabbatis, et in vigilia cuiuslibet festi, nisi trium fuerit lectionum. Item in festis duplicibus et totis duplicibus in utrisque vesperis,

et in vigilia Natlis Domini, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive. Item in quarta feria Cenam Domini, et deinceps usque ad feriam secundam post Octavam Pasche exclusive. Item in vigilia Ascensionis, et deinceps usque ad Octavam ipsius exclusive. Item in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad Dominicam post Trinitatem exclusive. Item per omnes Octavas, Si tamen presens defunctus fuerit, Officium vigiliarium per eo agi poterit, non tanem in die Natalis Domini, nec in die Cene, nec in Parascheve nisi in Sabbato Sancto, nisi in die Pasche, nisi in die Pentecostes. Quod si anniversarium quocumque ordinis evenerit, vel per presenti defuncto, vel ex alia qualibet causa infra ebdomadā quocumque die fuerint predicte vigilie faciēde, sufficit quod ille fiant, et ad alias in ipsa ebdomada non

teneantur fratres. Vigilie vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieunii extra Quadragesimam post Vespertas post gratias. In Quadragesima vero post gratias, quando bis comeditur post cenam vel post

Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, et ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vausa non interfuerint, nihilominus predictas vigilias dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In tercia vero et sexta feria, dicantur psalmi tertii nocturni similiter cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet *Dies Illa*, post resumptionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem

dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in fériis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui inter apostolicos*, si aliis *Inclina*. Si vero femina: *Quesumus Domine*, Secunda *Deus venie*: tercia *Fidelium*. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tercia *Fidelium*. In Omni Anniversario, prima *Deus indulgentiarum*, secunda *Deus venie*, tercia *Fidelium*. Si simul evenerint obitus et anniversarium: dimitatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tercia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tercia *Fidelium*.

De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis

 Omni tempore preterquam in quarta et quinta et sexta feria ante Pascha, cantetur post Completorio antiphona *Salve Regina*, vel *Ave Regina*, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duabus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona, fratres omnes preter incipientem quando ab uno, vel incipientes quando a duabus, et preter ceroferarios absque prostratione flectant genua, chorius contra chorūm, stantes flexius genibus quoisque cantatum sit *Salve*, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem,

precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine caputis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et inclinantes, stare debent ibidem, quo usque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes precedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent ante creucem que est inter chorum et ecclesiam laycorum. Dum cantatur antiphona aspergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria horarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absense alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant *V. Dignare me*, addentes *Alleluia* tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur

versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat *Oremus* et Orationem *Concede nos*, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas. Finito Oratione, dicatur *Fidelium anime*. Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant *Pater Noster* et *Credo* in locis suis cum consueris inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroferarii tamen semper dicto *Fidelium* inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in euendo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia, ceroferariis tamen secundum modum supradictum stantibus ante gradus presbyterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint a

Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipientibus Post Completorio

Tempore quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. Ne autem occasione preparationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediantur, poterit fratres dissolvere tunicas circa finem antiphone. Finito *Pater Noster* et *Credo*, fratres preparantes se deponendo supriorem partem tunicarum, dicant *Confiteor*. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Mis-*

ereatur. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto *Gloria*, subiungatur communiter ab omnibus, *Kyrie eleison*, *Christe eleison*, *Kyrie eleison*, *Pater noster*. Quo finito subiungat ebdomadarius, *Et ne nos, V. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium*. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dexteris in superiori parte chori, et descendendo, deinde prosequendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum

disciplinam, potest reponere vestes suas. Debet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus cito non possit eum expedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui prossequatur hoc Officium cum ebdomadario presenti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu quod propter earum defectum non contingat conventum moram contrahere in expectando. Ut autem ille qui dedeit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdo-

madam, vel alias cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum, in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud

Die lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito *Pater noster* quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immediate post Nonam, dicatur Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum *Gloria Patri*, cantore exparte ebdomadarium incipiende, postea, antiphona *Veni Sancte Spiritus*. Deinde *Kyrie*, *Christe eleison*, *Kyrie*, *Pater noster*. Quod dicto, subiungat ebdomadarius legendio, *Et ne nos, ¶. Emitte spiritum, ¶. Salvos fac,*

Dominus vobiscum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super nostris, et terminentur sub uno Per Christum. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus dicere debent idem.

De Pretiosa

Cum in choro dicendum fuerit Pretiosa, pernunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, **¶. Pretiosa est**, et conventus surgens respondeat **Mors sanctorum.** Deinde ebdomadarius absque *Dominus vobiscum* et absque *Oremus* subiungat orationem, *Sancta Maria.* Qua finita et responso *Amen*, dicat **¶, Deus in adiutorium**, responso, *Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, postea dicatur communiter *Gloria Patri, Sicut erat, Kyrie eleison,**

et subiungatur secreto *Pater noster.* Deinde dicat ebdomadarius *Et ne nos, ¶. Respice domine in servos tuos*, postea sine *Dominus vobiscum*, et sine *Oremus* subiungat orationem *Dirigere et sanctificare.* Qua finita et dicto *Iube domne* ab illo qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, *Divinum auxilium*, si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus discipulis*, fratres qui extra conventum sut, si Evangelium proprium in promptu non habuerint, dicant, *Secundum Joannem, In principio erat verbum* et cetera, usque *sine ipso factum est nichil.* De constitutionibus vero dicatur lectio *Quoniam ex precepto regule etc., usque uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur.* Deinde dicto *Commemoratio fratrum etc.*, prelatus vel si ipse defuerit ebdo-

madarius dicat *Requiescant in pace*, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succendor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate dominum omnes gentes*. Quo dicto alternatim ab utroque choro cum *Gloria Patri* subiungat ebdomadarius, *¶ Ostende nobis, Dominus vobis-cum, Oremus, Actionas nostras*. Deinde prelatus, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat *ad-iutorium*, postea *fidelium anime*. Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit facie-
dus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto *Requiescant in pace*, dicet *Benedicite*, et responso *Dominus*, incipi-
et psalmo *Laudate*, Si autem extranei non de-
buerint interesse, dicto *Benedicite*, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat,

Surgat qui debet facere sermonem, et ille sur-
gens veniat ante eum, et flexis genibus et incli-
nato capite, petat benedictionem diendo *Iube domine*, et detur benedic-
tio *Dominus sit in corde tuo etc.* Qua recepta,
vadat ad locum ubi fa-
cientes sermonem esse con-
sueverunt, finito ser-
mone, qui tenet capitu-
lum incipiat psalmo *Lau-
date* cetera que sequ-
untur fiant ut predictum
est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto *Benedicite* ut supra, si recitanda fuerint beneficia reciten-
tur. Deinde recommen-
datis quos recommen-
dare habuerit vel voluerit qui tenet capitulum, sur-
gendo sine *Oremus* di-
cat orationem *Retribuere dignare*, et tunc omnes surgant, responso post orationem *Amen*, cantor vel succendor secundum quod ebdomada fuerit, incipiat psalmo *Ad te levavi*, et conventus ip-

sum prosequatur et sequentem dicendo versus alternatim, finito psalmo *Ad te levavi cum Gloria patri et Sicut erat,* subiungatur psalmo *De profundis* terminandus per *Requiem eternam,* Postea communiter dicitur *Kyrie eleison,* et *Pater noster* secreto. Quo finito, subiungat ebdomadarius, *Et ne nos.*
℣. *Oremus pro domino papa,* ℣. *Salvos fac, Requiescant in pace, Dominus vobiscum, Oremus,* Oratio *Omnipotens semperne deus qui facis,* Oratio, *Pretende,* Oratio, *Fidelium,* predicte autem tres orationes dicantur eo modo quo dicuntur orationes ad horas, sub uno *Oremus,* et terminentur sub uno *Qui vivis et regnas per omnia, etc.*

Januarius
habet dies. xxxi. luna. xxx.

Aureus numer.	Kal.		
iii	A	1	Circumcisio domini. duplex.
	b	2	Oct. Sancti Stephani.
xj	c	3	Oct. Sancti Johannis. In-
	d	4	Oct. Sanctorum Innocentium
xix	e	5	
viii	f	6	Epiphania Domini. totum du-
	g	7	Claves. lxx.
xvi	A	8	
v	b	9	
	c	10	Pauli Heremite. memoria.
xiii	d	11	
ii	e	12	
	f	13	Oct. Epiphanie. simplex. Hy-
x	g	14	Felicis presbiteri et confessio-
	A	15	Mauri abbatis. iii. lect.
xviii	b	16	Marcelli pape et martyris. iii.
vii	c	17	Anthonii abbatis. iii. lect.
	d	18	Prisce virginis et martyris. iii.
xv	e	19	
iiii	f	20	Fabiani et Sebastiani martyre-
	g	21	Agnetis virginis et martyris. s.
xii	A	22	Vincentii martyris. semidupl.
j	b	23	Emerentiane virginis et mart.
	c	24	
ix	d	25	Conversio sancti Pauli. semi-
	e	26	
xvii	f	27	Juliani episcopi et confessori
vi	g	28	Agnetis secundo. iii. lect.
	A	29	
xiv	b	30	
iii	c	31	

Hore noctis. xvij. Diei. viii.

Februarius

habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus
numer.

	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyr.
xj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie v.
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
xvi	A	Nonis	5	Agathæ virginis & martyri
v	b	viii	6	
	c	vii	7	Dorotheæ virginis & mart.
	d	vi	8	
xiii	e	v	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
x	A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchinor.
	b	Idibus.	13	
xviii	c	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	xv	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	A	xj	19	
xii	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. sex
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHIÆ Apostoli. sex ca
xvii	g	v	25	
vi	A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissextri in anno bissextili quacumque die evenit
Festum sancti Mathiæ in tali jejunetur Vigilia eius, &
in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si
Sabbato evenerit, ipso Sabbato celebretur et jejunetur
Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

M A R T I U S.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
12.
dies vero 12.

Aureus
numer.
iii

Kal.

1

xj

d

vi

2

xix

e

v

3

viii

f

iiii

4

xvi

g

A

5

v

b

iii

6

vii

c

Nonis

7

xiii

d

viii

8

ii

e

vii

9

x

f

vi

10

xii

g

A

11

j

b

iv.

12

xi

c

iii

13

xvii

d

ii

14

vii

e

Idibus.

15

xv

f

xvii

16

viii

g

xvi

17

xviii

b

xv

18

iiii

c

xiv

19

xiiii

d

xiii

20

xiiii

e

xii

21

xiiii

f

xj

22

ix

g

x

23

xviiii

b

ix

24

vi

c

viii

25

xviiii

d

vii

26

viiii

e

vi

27

xiiii

f

v

28

xiiii

g

iiii

29

xiiii

b

iii

30

xiiii

c

ii

31

Hemeterii & Celedonii ma

Kalendas Aprilis.

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus
numer.

		Kal.	
xj	g	iii	1
	A	iiii	2
	b	iii	3
xix	c	ii	4
viii	d	Nonis	5
xvi	e	viii	6
v	f	vii	7
	g	vi	8
xiii	A	v	9
ii	b	iiii	10
	c	iii	11
x	d	ii	12
	e	Idibus.	13
xviii	f	xviii	14
vii	g	xvii	15
	A	xvi	16
xv	b	xv	17
iiii	c	xiv	18
	d	xiii	19
xii	e	xii	20
j	f	xj	21
	g	x	22
ix	A	ix	23
	b	viii	24
xvii	c	vii	25
vi	d	vi	26
	e	v	27
xiv	f	iiii	28
iii	g	iii	29
	A	ii	30

Kalendas Maii.

Sanctæ Engratiæ, vel dece

M A J U S.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
8.
dies vero 16.

Aureus
numer.

xj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius
	c	vi	2	Felicis Diaconi Hispalensi
xix	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis. se
viii	e	iiii	4	
	f	iii	5	
xvi	g	ii	6	
v	A	Nonis	7	
	b	viii	8	
xiii	c	vii	9	
ii	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iiii	12	
	g	iii	13	
xviii	A	ii	14	
vii	b	Idibus.	15	
	c	xvii	16	Kalendas Junii.
xv	d	xvi	17	
iiii	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xii	g	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Pau
j	A	xii	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvii	e	viii	25	
vi	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iii	b	iiii	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
6.
dies vero 18.

Aureus
numer.

	e	Kal.	1	
xix	f	iii	2	
viii	g	iiii	3	
xvi	A	ii	4	
v	b	Nonis	5	
	c	viii	6	
xiii	d	vii	7	
ii	e	vi	8	
	f	v	9	
x	g	iiii	10	
	A	iii	11	
xviii	b	ii	12	
vii	c	Idibus.	13	
	d	xviii	14	Kalendas Julii.
xv	e	xvii	15	
iiii	f	xvi	16	
	g	xv	17	Adriani atque Nataliæ. no
xii	A	xiv	18	
j	b	xiii	19	Gervasii & Protasii marty
	c	xii	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvii	f	ix	23	Dominica pro adventu Sa
vi	g	viii	24	Nativitas sancti Joannis Ba
	A	vii	25	
xiv	b	vi	26	
iii	c	v	27	Sancti Zoili martyris.
	d	iiii	28	
xj	e	iii	29	Apostolorum Petri & Paul
	f	ii	30	

J U L I U S.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
8.
dies vero 16.

Aureus
numer.

xix	g	Kal.	1	
viii	A	vi	2	
	b	v	3	
xvi	c	iiii	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiii	f	Nonis	7	
ii	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Martianæ Virginis
vii	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idibus.	15	
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti. Justæ & Ruffi
	b	xvi	17	
xii	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperati vel comitum eius.
	g	xj	22	
xvii	A	x	23	
vi	b	ix	24	Christinæ virginis & martyris
	c	viii	25	Christophori & comitum eius
xiv	d	vii	26	
iii	e	vi	27	
	f	v	28	
xj	g	iiii	29	
xix	A	iii	30	Sancti Cucufati martyris.
	b	ii	31	

A U G U S T U S.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.	Kal.		
viii	c	1	Felicis martyris. novem le
xvi	d	2	
v	e	3	
	f	4	
xiii	g	5	
ii	A	6	Sanctorum Justi & Pastorii
	b	7	
x	c	8	
	d	9	
xviii	e	10	Sancti Laurentii martyris.
vii	f	11	
	g	12	
xv	A	13	Hippolyti Martyris. quatu
iii	b	14	Kalendas Septembris
	c	15	ASSUMPTIO SANCTÆ M
xii	d	16	
j	e	17	
	f	18	
ix	g	19	
	A	20	
xvii	b	21	
vi	c	22	
	d	23	
xiv	e	24	Bartholomæi Apostoli. se
iii	f	25	Genesii martyris. novem le
	g	26	Gerontii Episcopi. novem
xj	A	27	
xix	b	28	Augustini Episcopi & Doc
	c	29	
viii	d	30	
	e	31	

S E P T E M B E R.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.	
xvi	f	iii	1
v	g	iiii	2
	A	iii	3
xiii	b	ii	4
ii	c	Nonis	5
	d	viii	6
x	e	vii	7
	f	vi	8
xviii	g	v	9
vii	A	iiii	10
	b	iii	11
xv	c	ii	12
iiii	d	Idibus.	13
	e	xviii	14
xii	f	xvii	15
j	g	xvi	16
	A	xv	17
ix	b	xiv	18
	c	xiii	19
xvii	d	xii	20
vi	e	xj	21
	f	x	22
xiv	g	ix	23
iii	A	viii	24
	b	vii	25
xj	c	vi	26
xix	d	v	27
	e	iiii	28
viii	f	iii	29
	g	ii	30

Officium jejuniorum Kal
Cypriani observatur his

Kalendas Octobris. C

Euphemiae virginis & mar

Matthæi Apostoli. sex cap

Decollatio Sancti Joannis

Michaelis Archangeli. sex
Hieronymi Presbyteri & C

O C T O B E R.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
14.
dies vero 10.

Aureus numer.				
xvi	A	Kal.	1	Sanctorum Verissimi, Maxi-
v	b	vi	2	
xiii	c	v	3	
ii	d	iii	4	
x	e	iii	5	
	f	ii	6	
	g	Nonis	7	
xviii	A	viii	8	
vii	b	vii	9	
	c	vi	10	
xv	d	v	11	
iiii	e	iiii	12	
	f	iii	13	Sanctorum Fausti, Januarii
xii	g	ii	14	
j	A	Idibus.	15	
	b	xvii	16	Kalendas Novembris.
ix	c	xvi	17	Sanctorum Cosmæ & Dan-
	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ. sex ca-
xvii	e	xiv	19	
vi	f	xiii	20	
	g	xii	21	
xiv	A	xj	22	
iii	b	x	23	Servandi & Germani mart.
	c	ix	24	
xj	d	viii	25	
xix	e	vii	26	
	f	vi	27	Vincentii & Sabinæ & Chi-
viii	g	v	28	Apostolorum Simonis & J
	A	iiii	29	
xii	b	iii	30	Sancti Marcelli martyris.
v	c	ii	31	

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.	d	Kal.	1	
xiii	e	iii	2	
ii	f	ii	3	
x	g	ii	4	
	A	Nonis	5	
	b	viii	6	
xviii	c	vii	7	Officium jejuniorum Kale Martini observatur his t
vii	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iii	10	
iiii	g	iii	11	Martini Episcopi & Confe
	A	ii	12	Æmiliani Abbatis. novem
xii	b	Idibus.	13	
j	c	xviii	14	Kalendar Decembris.
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Aciscli & Victoriæ martyru
xvii	g	xiv	18	Sancti Romani martyris.
vi	A	xiii	19	Sancti Crispini Episcopi &
	b	xii	20	
xiv	c	xj	21	
iii	d	x	22	Cæciliae virginis & martyr
	e	ix	23	Clementis Papæ & martyr
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viii	b	v	27	
	c	iii	28	
xvi	d	iii	29	Saturnini martyris. sex ca
v	e	ii	30	Sancti Andreæ Apostoli. s

D E C E M B E R.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
16.
dies vero 8.

Aureus numer.			Kal.	1	
xiii	f		Kal.	1	
ii	g		iii	2	
	A		iii	3	
x	b	ii		4	Barbaræ virginis & martyris
	c	Nonis		5	
xviii	d	viii		6	Sancti Nicolai Episcopi &
vii	e	vii		7	
	f	vi		8	
xv	g	v		9	Leocadiæ virginis. sex capitula
iii	A	iii		10	Eulaliae virginis. sex capitula
	b	iii		11	
xii	c	ii		12	Eugeniae virginis & martyris
j	d	Idibus.		13	
	e	xix		14	Kalendas Januarii. Justus
ix	f	xviii		15	
	g	xvii		16	
xvii	A	xvi		17	
vi	b	xv		18	ANNUNTIATIO SANCTA
	c	xiv		19	
xiv	d	xiii		20	
iii	e	xii		21	Thomæ Apostoli. sex capitula
	f	xj		22	
xj	g	x		23	
xix	A	ix		24	
	b	viii		25	Nativitas Domini nostri Iesu Christi
viii	c	vii		26	Stephani martyris. sex capitula
	d	vi		27	Joannis Apostoli & Evangelistæ
xvi	e	v		28	Sanctorum Innocentum. sex capitula
v	f	iii		29	Jacobi Fratris Domini. sex capitula
	g	iii		30	Jacobi Fratris Apostoli & Lazarus. sex capitula
xiii	A	ii		31	Columbae virginis. novem capitula

Dominica prima in Adventu et in sequentibus. In primo nocturno. Antiphona.

Ant. Scientes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione. Ant.

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Anthiphona.

Ant. Pro fidei.

Béatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, † et in via peccatorum non stetit, * et in cátedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est se-
cùs decúrsus aquárum, *
quod fructum suum dabit
in témpore suo:

Et fólium eius non

défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prospérbuntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Quare fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astítérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquéatur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans

præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me:
* Fílius meus es tu, ego
hódie génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hereditátem
tuam, * et possessiónem
tuam térmilos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intel-
lígitate: * erudímini, qui iu-
dicátis terram.

Servíte Dómino in
timóre: * et exsultáte ei-
cum tremóre.

Apprehéndite disciplí-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via iusta.

Cum exárserit in brevi
ira eius: * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Dómine quid mul-
tiplicáti sunt qui
tríbulant me? * multi in-
súrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ
meæ: * Non est salus ipsi
in Deo eius.

Tu autem, Dómine,
suscéptor meus es, *
glória mea, et exáltans

caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudívit
me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum: * et exsurréxi,
quia Dóminus suscépit
me.

Non timébo míl-
lia pópuli circumdántis
me: * exsúrge, Dómine,
salvum me fac, Deus
meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catórum contrívisti.

Dómini est salus: *
et super pópulum tuum
benedíctio tua.

Cum invocárem ex-
audívit me Deus
iustítiae meæ: * in tribu-
latiōne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et
exáudi oratióñem meam.

Fílii hóminum, úsque-
quo gravi corde? * ut
quid diligitis vanitátem et
quáeritis mendácium?

Et scítote quóniam mir-
ificávit Dóminus sanc-
tum suum: * Dómi-
nus exáudiet me cum

clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiae, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætitiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constiústi me.

Verba mea áuribus pérçipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non

Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitationibus suis, † secún- dum multitúdinem impi-

etátum eórum expélle eos, * quóniam irri-tavérunt te, Dómine.

Et læténtrur omnes, qui sperant in te, * in æténum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea tur-báta est valde: * sed tu, Dómine, úisquequo?

Convrétere, Dómine, et éripe ániam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per singu-las noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inverávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam ex-audívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscépit.

Erubéscant, et con-turbéntur vehémenter omnes inimíci mei: * convertántur et erubés-cant valde velóciter.

Ant. Servite domino in timore, et exultate ei cum tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meriti vocitatur iure beatus legem qui domini medi-tatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum

me fac ex ómnibus perse-
quéntibus me, et líbera
me.

Nequándo rápiat ut
leo ánimam meam, *
dum non est qui rédimat,
neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si
feci istud. * si est in-
íquitas in máníbus meis:

Si réddidi retribuén-
tibus mihi mala, * déci-
dam mérito ab inimícis
meis inánis.

Persequátur inimícus
ánimam meam, † et com-
prehéndat, et concúl-
cet in terra vitam meam,
* et glóriam meam in
púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in
ira tua: * et exaltáre
in finibus inimicórum
meórum.

Et exsúrge, Dómine
Deus meus, in præcépto
quod mandásti: * et
synagóga populórum cir-
cúmdabit te.

Et propter hanc in al-
tum regredere: * Dómi-
nus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine,
secúndum iustítiam

meam, * et secúndum in-
nocéntiam meam super
me.

Consumétur nequítia
peccatórum, et díriges
iustum, * scrutans corda
et renes Deus.

Iustum adiutorium
meum a Dómino, * qui
salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, for-
tis, et pátiens: * numquid
iráscitur per síngulos
dies?

Nisi convérsi fuéritis,
gládium suum vibrábit: *
arcum suum teténdit, et
parávit illum.

Et in eo parávit vasa
mortis: * sagíttas suas
ardéntibus effécit.

Ecce partúriit in-
iustítiam: * concépit
dolórem, et péperit iniq-
uitátem.

Lacum apéruit, et ef-
fódit eum: * et ícidit in
fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius
in caput eius: * et in vér-
ticem ipsius iníquitas eius
descéndet.

Confitébor Dómino
secúndum iustítiam eius:

* et psallam nōmini
Dómini altíssimi.

Dómine, Dóminus nos-
ter, * quam admirá-
bile est nomen tuum in
univérsa terra!

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et lac-
téntium perfecísti lau-
dem propter inimícos
tuos, * ut déstruas in-
imícum et ultórem.

Quóniam vidébo cæ-
los tuos, ópera digitórum
tuórum: * lunam et stel-
las, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod
memor es eius? * aut
filius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, † glória et
honóre coronásti eum: *
et constituísti eum super
ópera mánum tuárum.

Omnia subiecísti sub
pédibus eius, * oves et
boves univérsas: ínsuper
et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces
maris, * qui perábulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus nos-
ter, * quam admiráble est
nomen tuum in univérsa
terra!

Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo: *
narrábo ómnia mirabília
tua.

Lætábor et exsultábo in
te: * psallam nōmini tuo,
Altíssime.

In converténdo in-
imícum meum retrór-
sum: * infirmabúntur, et
peribunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudí-
cium meum et causam
meam: * sedísti super
thronum, qui iúdicas
iustítiam.

Increpásti Gentes, et
périit ímpius: * nomen
eórum delésti in ætér-
num, et in sáculum sá-
culi.

Inimíci defecérunt
frámeæ in finem: * et civ-
itátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum
cum sónitu: * et Dóminus
in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício
thronum suum: * et ipse
iudicábit orbem terræ in

æquitáte, iudicábit pópu-
los in iustitia.

Et factus est Dóminus
refúgium páuperi: * adiú-
tor in opportunitátibus,
in tribulatióne.

Et sperent in te qui
novérunt nomen tuum: *
quóniam non dereliquísti
quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui
hábitat in Sion: * annun-
tiáte inter Gentes stúdia
eius:

Quóniam requírens
ságuinem eórum
recordátus est: * non est
oblítus clamórem páupe-
rum.

Miserére mei, Dómine:
* vide humilitátem meam
de inimícis meis.

Qui exáltas me de por-
tis mortis, * ut annún-
tiem omnes laudatiónes
tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári
tuo: * infixæ sunt
Gentes in intéritu, quem
fecérunt.

In láqueo isto, quem
abscondérunt, * compre-
hénsum est pes eórum.

Cognoscétur Dómi-

nus iudícia fáciens: *
in opéribus mánuum
suárum comprehénsus
est peccátor.

Convertántur pec-
catóres in inférnum,
* omnes Gentes quæ
obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem
oblívio erit páuperis: *
patiéntia páuperum non
períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non
confortétur homo: * iu-
dicéntur Gentes in con-
spéctu tuo.

Constítue, Dómine, leg-
islatórem super eos: *
ut sciant Gentes quóniam
hómines sunt.

Ut quid, Dómine, re-
cessísti longe, * déspi-
cis in opportunitátibus, in
tribulatióne?

Dum supérbit ímpius,
incénditur pauper: *
comprehendúntur in
consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur pec-
cátor in desidériis án-
imæ suæ: * et iníquus
benedícitur.

Exacerbávit Dóminum
peccátor, * secúndum

multitudinem irae suae
non quæreret.

Non est Deus in conspectu eius: * inquinatae sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius: * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo:
* Non movébor a generatione in generationem sine malo.

Cuius maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis: * ut interficiat innocentem.

Oculi eius in páuperem respiciunt: * insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliabit eum: * inclinabit se, et cadet, cum dominatus fuerit páuperum.

Dixit enim in corde suo:
Oblitus est Deus, * avértilt

faciem suam ne videat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliscáris páuperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consideras: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est páper: * órphano tu eris adiútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quærétur peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnabit in æténum, et in sǽculum sǽculi: * peribitis, Gentes, de terra illius.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatióne cordis eórum audívit auris tua.

Iudicáre pupillo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

 In Dómino confido: † quómodo dícitis án-

imæ meæ: * Tránsmigra
in montem sicut passer?

Quóniam ecce pecca-
tóres intendérunt arcum,
† paravérunt sagíttas suas
in pháretra, * ut sagíttent
in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ per-
fecísti, destruxérunt: *
iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo
sancto suo, * Dóminus in
cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem
respíciunt: * pálpebræ
eius intérrogant filios
hóminum.

Dóminus intérrogat ius-
tum et ímpium: * qui
autem díligit iniquitátem,
odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres
láqueos: * ignis, et sul-
phur, et spíritus procel-
lárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dómi-
nus, et iustítias diléxit:
* æquitátem vedit vultus
eius.

Ant. Domine deus meus
in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex for-
tis patiensque benignus

in te sperantes muni-
miserando fideles.

Ant. Surge.

Salvum me fac,
Dómine, quóniam
defécit sanctus: * quó-
niám diminútæ sunt ver-
itátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt un-
usquísque ad próximum
suum: * lábia dolósa,
in corde et corde locúti
sunt.

Dispérdat Dóminus
univérsa lábia dolósa, *
et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Lingua-
nostram magnificábimus,
† lábia nostra a nobis sunt,
* quis noster Dóminus
est?

Propter misériam
ínopum, et gémitum páu-
perum, * nunc exsúrgam,
dicit Dóminus.

Ponam in salutári: *
fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini,
elóquia casta: * argéntum
igne examinátum, probá-
tum terræ purgátum sép-
tuplum.

Tu, Dómine, servábis
nos: et custódies nos * a

generatiōne hac in ætérnum.

In circūitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Usquequo, Dómine, obliviouscérис me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dixit insípiens in corde

suo: * Non est Deus. Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledicitióne et amarítudine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sanguinem.

Contrítio et infelicitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut es-

cam panis?

Dóminum non invocáerunt, * illic trepidáerunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, † consílium ínopis confústis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?
* aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et opprórium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhil dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorífi-

cat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in æténum.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim prior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum serva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

Consérvá me, Dómine, quóniam sperávi in te: † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei: * tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præclaris: * étenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpauerunt me renes mei.

Providébam Dominum in conspectu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelín-

ques ánimam meam in inferno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, † adimplébis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te speravi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

Exaudi, Domine, iustitiam meam: * intende deprecationem meam.

Auribus pérçipe orationem meam, * non in lábiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum pródeat: * oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum ópera hominum:

* propter verba labiorum
tuorum ego custodivi vias
duras.

Pérfice gressus meos in
sémitis tuis: * ut non
moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudísti me, Deus: * in-
clína aurem tuam mihi, et
exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias
tuas, * qui salvos facis
sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ
tuæ custódi me, * ut
pupíllam óculi.

Sub umbra alárum
tuárum prótege me: * a
fácie impiórum qui me
afflixérunt.

Inimíci mei ániam
meam circumdedérunt,
† ádipem suum con-
clusérunt: * os eórum
locútum est supérbiám.

Proiiciéntes me nunc
circumdedérunt me: *
óculos suos statuérunt
declinare in terram.

Suscepérunt me sicut
leo parátus ad prædam:
* et sicut cátulus leónis
hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine,

práeveni eum, et sup-
plánta eum: * éripe án-
imam meam ab ímpio,
frámeam tuam ab inimí-
cis manus tuæ.

Dómine, a paucis de
terra dívide eos in vita
eórum: * de abscónditis
tuis adimplétus est venter
eórum.

Saturáti sunt filiis: * et
dimisérunt reliquias suas
párvulis suis.

Ego autem in iustitia ap-
parébo conspéctui tuo: *
satiábor cum apparúerit
glória tua.

Ant. Inclina Domine au-
rem tuam michi et exaudi
verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi
tu conditor orbis adure
igne piopurgans atque
cremando probans.

Ant. Tu populum.

Díligam te, Dómine,
fortitúdo mea: *
Dóminus firmamén-
tum meum, et refúgium
meum, et liberátor meus.

Deus meus adiútor
meus, * et sperábo in
eum.

Protéctor meus, et
cornu salútis meæ, * et
suscéptor meus.

Laudans invocábo
Dóminum: * et ab inimí-
cis meis salvus ero.

Circumdedérunt me
dolóres mortis: * et tor-
réntes iniquitátis contur-
bavérunt me.

Dolóres inférfi circum-
dedérunt me: * præoccu-
pavérunt me láquei mor-
tis.

In tribulatióne mea in-
vocávi Dóminum, * et ad
Deum meum clamávi.

Et exaudívít de templo
sancto suo vocem meam:
* et clamor meus in con-
spéctu eius, introívit in
aures eius.

Commóta est, et con-
trémuít terra: * fun-
daménta móntium con-
turbáta sunt, et commóta
sunt, quóniam irátus est
eis.

Ascéndit fumus in ira
eius: † et ignis a fácie eius
exársit: * carbónes suc-
cénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et de-
scéndit: * et calígo sub

pédibus eius.

Et ascéndit super
Chérubim, et volávit: *
volávit super pennas ven-
tórum.

Et pósuit ténebras
latíbulum suum, † in cir-
cúitu eius tabernáculum
eius: * tenebrósa aqua in
núbibus áëris.

Præ fulgóre in con-
spéctu eius nubes trans-
siérunt, * grando et car-
bónes ignis.

Et intónuit de cælo
Dóminus, † et Altíssimus
dedit vocem suam: *
grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et
dissipávit eos: * fúlgura
multiplicávit, et contur-
bávit eos.

Et apparuérunt fontes
aquárum, * et reveláta
sunt fundaménta orbis
terrárum:

Ab increpatiōne tua,
Dómine, * ab inspiratiōne
spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et ac-
cépit me: * et assúmpsit
me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis
meis fortíssimis, † et ab

his qui odérunt me: *
quóniam confortáti sunt
super me.

Praevenérunt me in die
afflictiónis meæ: * et fac-
tus est Dóminus proté-
tor meus.

Et edúxit me in
latitúdinem: * salvum me
fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dómi-
nus secúndum iustí-
tiám meam: * et secún-
dum puritátem mánuum
meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias
Dómini, * nec ímpie gessi
a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia
eius in conspéctu meo: *
et iustítias eius non répuli
a me.

Et ero immaculátus cum
eo: * et observábo me ab
iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dómi-
nus secúndum iustí-
tiám meam: * et secún-
dum puritátem mánuum
meárum in conspéctu
oculórum eius.

Cum sancto sanctus
eris, * et cum viro in-
nocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus
eris: * et cum pérvérso
pervertéris.

Quóniam tu pópulum
húmilem salvum fácies:
* et óculos superbórum
humiliábis.

Quóniam tu illúmi-
nas lucérnam meam,
Dómine: * Deus meus, il-
lúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar
a tentatióne, * et in Deo
meo transgrédíar murum.

Deus meus, impol-
lúta via eius: † elóquia
Dómini igne examináta:
* protéctor est ómnium
sperántium in se.

Quóniam quis Deus
præter Dóminum? * aut
quis Deus præter Deum
nostrum?

Deus, qui præcínxit me
virtúte: * et pósuit im-
maculátam viam meam.

Qui perfécit pedes
meos tamquam cervórum,
* et super excélsa
státuens me.

Qui docet manus meas
ad prælium: * et posuísti,
ut arcum áereum, bráchia
mea.

Et dedísti mihi protectionem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defícient.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et commínuam illos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de con-

tradictióibus pópuli: * constitúes me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * filii aliéni inveteráti sunt, et claudi-cavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus: * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíc-tas mihi, et subdis pópu-los sub me: * liberá-tor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confité-bo tibi in natiónibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis eius, † et fáciens misericórdiam Christo suo David: * et sémini eius usque in sáeculum.

Ant. Hora est iam nos de somno surgere et aperti

sunt oculi nostri surgere ad Christum quia lux vera est fulgens in mundo.

Ant. Nox precedit.

Ant. Mittens hec mulier in corpus meum hoc unguentum ad sepelendum me fecit.

Ant. Magister dicit.

Ant. Dominus firmamentum meum et refugium meum.

Ant. Non sunt loquele.

Ant. Tu populum humilem salvasti a morte redemptor atque superba tuo colla premis iaculo.

Ant. Sponsus.

Cæli enárrant glóriam Dei: * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quo-rum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-lum suum: * et ipse

tamquam sponsus procé-dens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius.

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens áimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiae Dómini rectæ, lœtificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pémanens in sǽculum sǽculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super au-rum et lápidem pretió-sum multum: * et dul-cióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in cus-todiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda

me: * et ab alienis parce
servo tuo.

Si mei non fuerint domi-
nati, tunc immaculatus
ero: * et emundabor a
delicto maximo.

Et erunt ut complaceant
elocquia oris mei: * et
meditatio cordis mei in
conspicere tuo semper.

Domine, adiutor meus,
* et redemptor meus.

Ant. Non sunt loquele
neque sermones quorum
non audiantur voces eo-
rum.

Ant. Exaudiatur.

Ant. Sponsus ut et thalamo
processit Christus in orbem descendens
celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

Exaudiatur te Dominus
in die tribulacionis: *
protegat te nomen Dei Ia-
cob.

Mittat tibi auxilium de
sancto: * et de Sion tuea-
tur te.

Memor sit omnis sacri-
ficii tui: * et holocaustum
tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum
cor tuum: * et omne con-

silium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari
tuo: * et in nomine Dei
nostrum magnificabimur.

Impleat Dominus
omnes petitiones tuas: *
nunc cognovi quoniam
salvum fecit Dominus
Christum suum.

Exaudiatur illum de caelo
sancto suo: * in po-
tentibus salus dexteræ
eius.

Hi in curribus, et hi
in equis: * nos autem in
nomine Domini, Dei nostri
invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ce-
cidérunt: * nos autem
sursum et erecti
sumus.

Domine salvum fac
regem: * et exaudi nos
in die, qua invocaverimus
te.

Ant. Exaudiatur te Domi-
nus in die tribulationis.

Ant. Domine.

Ant. Auxilium nobis
salvator mitte salutis et
tribuas vitam tempore
perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

Domine, in virtute tua

lætábitur rex: * et super salutáre tuum ex-sultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcéinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretiós.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáculum, et in sáculum sáculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem im-pónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sácu-lum sáculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum

ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et de-vorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non po-tuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tem-pus meum prope est apud te facio pascha cum dis-cipulis meis.

Ant. Rex sine fine ma-nens miseris tu parce ru-inis premia concedens et tua cuncta regens.

In Laudes Ant. Regnavit
Dominus precinctus for-
titudine cum decore vir-
tutum cuius sedes parata
est in eternum. *Dominus
regnavit.*

Deus, Deus meus,
részipe in me: †
quare me dereliquisti? *
longe a salúte mea verba
delictórum meórum.

Deus meus, clamábo
per diem, et non exáud-
ies: * et nocte, et non ad
insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto
hábitas: * laus Israël.

In te speravérunt patres
nostri: * speravérunt, et
liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et
salvi facti sunt: * in te
speravérunt, et non sunt
confúsi.

Ego autem sum ver-
mis, et non homo: *
oppróbrium hóminum, et
abiéctio plebis.

Omnis vidéntes me de-
risérunt me: * locúti sunt
lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino,
erípiat eum: * salvum fá-
ciat eum, quóniam vult

eum.

Quóniam tu es, qui ex-
traxísti me de ventre: *
spes mea ab ubéribus ma-
tris meæ. In te proiéctus
sum ex útero.

De ventre matris meæ
Deus meus es tu, * ne dis-
césseris a me:

Quóniam tribulátio
próxima est: * quóniam
non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me ví-
tuli multi: * tauri pingues
obsedérunt me.

Aperiérunt super me os
suum: * sicut leo rápiens
et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum:
* et dispérsa sunt ómnia
ossa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liqués-
cens: * in médio ventris
mei.

Aruit tamquam testa vir-
tus mea, † et lingua mea
adháesit fáucibus meis: *
et in púlverem mortis de-
duxísti me.

Quóniam circumd-
edérunt me canes multi:
* concílium malignán-
tium obsédit me.

Fodérunt manus meas
et pedes meos: * dinu-
meravérunt ómnia ossa
mea.

Ipsi vero consider-
avérunt et inspexérunt
me: * divisérunt sibi ves-
timénta mea, et super
vestem meam misérunt
sortem.

Tu autem, Dómine,
ne elongáveris auxílium
tuum a me: * ad defen-
siónem meam cónspicie.

Erue a frámea, Deus,
ánimam meam: * et
de manu canis únicam
meam.

Salva me ex ore leónis: *
et a córnibus unicórniū
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis: * in médio
Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum,
laudáte eum: * univér-
sum semen Iacob, glori-
ficáte eum.

Tímeat eum omne se-
men Israël: * quóniam
non sprevit, neque de-
spéxit deprecationem
páuperis:

Nec avértit fáciem suam

a me: * et cum clamárem
ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ec-
clésia magna: * vota mea
reddam in conspéctu
timéntium eum.

Edent páuperes, et sat-
urabúntur: † et laudábunt
Dóminum qui requírunt
eum: * vivent corda
eórum in sǽculum sǽ-
culi.

Reminiscéntur et con-
verténtur ad Dóminum *
univérsi fines terræ:

Et adorábunt in con-
spéctu eius * univérsæ
familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est
regnum: * et ipse dom-
inábitur Géntium.

Manducavérunt et ado-
ravérunt omnes pingues
terræ: * in conspéctu
eius cadent omnes qui
descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet:
* et semen meum sérviet
ipsi.

Annuntiábitur Dómino
generátio ventúra: * et
annuntiábunt cæli iustí-
tiā eius pôpulo qui
nascéatur, quem fecit

Dóminus.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiōnis educávit me: * ániam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustitiæ: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi

qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ániam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiōnem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generatiō quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
 * Dóminus virtútum ipse
 est Rex glóriæ.

Ad te, Dómine, lev-
 ávi ánimam meam: *
 Deus meus, in te confido,
 non erubéscam.

Neque irrídeant me in-
 imíci mei: * étenim uni-
 vérsi, qui sústinent te,
 non confundéntur.

Confundántur omnes
 iníqua agéntes * super-
 vácue.

Vias tuas, Dómine,
 demónstra mihi * et
 sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte
 tua, et doce me: * quia tu
 es, Deus, Salvátor meus,
 et te sustínui tota die.

Reminiscere mis-
 eratiónum tuárum,
 Dómine, * et miseri-
 cordiárum tuárum, quæ
 a sáculo sunt.

Delícta iuventútis meæ,
 * et ignorántias meas ne
 memineris.

Secúndum misericór-
 diam tuam meménto mei
 tu, * propter bonitátem
 tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dómi-

nus: * propter hoc legem
 dabit delinquéntibus in
 via.

Díriget mansuétos in
 iudício: * docébit mites
 vias suas.

Univérsæ viæ Dómini,
 misericórdia et véritas, *
 requiréntibus testamén-
 tum eius et testimónia
 eius.

Propter nomen tuum,
 Dómine, propitiáberis
 peccáto meo: * multum
 est enim.

Quis est homo qui timet
 Dóminum? * legem stá-
 tuit ei in via, quam elégit.

Anima eius in bonis de-
 morábitur: * et semen
 eius hereditábit terram.

Firmaméntum est
 Dóminus timéntibus
 eum: * et testaméntum
 ipsíus ut manifestétur il-
 lis.

Oculi mei semper ad
 Dóminum: * quóniam
 ipse evéllet de láqueo
 pedes meos.

Réspice in me, et mis-
 erére mei: * quia únicus
 et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis

mei multiplicátæ sunt:
* de necessitatibus meis
érue me.

Vide humilitátem
meam, et labórem meum:
* et dimítte univérsa
delícta mea.

Réspice inimícos meos
quóniam multiplicáti
sunt: * et ódio íníquo
odérunt me.

Custódi ánimam meam,
et érue me: * non erubés-
cam quóniam sperávi in
te.

Innocéntes et recti ad-
hæsérunt mihi: * quia
sustínui te.

Líbera, Deus, Israël:
* ex ómnibus tribu-
latiónibus suis.

Púdica me, Dómine,
quóniam ego in in-
nocéntia mea ingréssus
sum: * et in Dómino sper-
ans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et
tenta me: * ure renes
meos et cor meum.

Quóniam misericórdia
tua ante óculos meos est:
* et complácui in veritáte
tua.

Non sedi cum concilio

vanitatis: * et cum iníqua
geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam ma-
lignántium: * et cum
ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes
manus meas: * et cir-
cúmdabo altáre tuum,
Dómine.

Ut áudiam vocem
laudis: * et enárrem uni-
vérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi
decórem domus tuæ: * et
locum habitatiónis gloriæ
tuæ.

Ne perdas cum ímpiis,
Deus, ánimam meam, * et
cum viris sanguinum vi-
tam meam.

In quorum mánibus in-
iquitátes sunt: * déx-
tera eórum repléta est
munéribus.

Ego autem in innocén-
tia mea ingréssus sum: *
rédime me, et miseré
mei.

Pes meus stetit in
dirécto: * in ecclésiis
benedícac te, Dómine.

Ant. Dominus.

Dóminus illuminatio
mea, et salus mea, *

quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super
me nocéntes, * ut edant
carnes meas:

Qui tribulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt
et cecidérunt.

Si consístant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus
me prælium, * in hoc ego
sperábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut in-
hábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ
meæ:

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et vísitem tem-
plum eius.

Quóniam abscóndit me
in tabernáculo suo: * in
die malórum protéxit me
in abscóndito tabernáculi
sui.

In petra exaltávit me:
* et nunc exaltávit ca-
put meum super inimícos
meos.

Circuívi et immolávi in
tabernáculo eius hóstiam

vociferatónis: * can-
tábo et psalmum dicam
Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem
meam, qua clamávi ad te:
* miserére mei, et exáudi
me.

Tibi dixit cor meum,
exquisívit te fácies mea: *
fáciem tuam, Dómine, re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
a me, * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne
derelínquas me, neque
despícias me, Deus,
salutáris meus.

Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquerunt
me: * Dóminus autem as-
súmpsit me.

Legem pone mihi,
Dómine, in via tua: *
et dirige me in sémitam
rectam propter inimícos
meos.

Ne tradíderis me in án-
imas tribulántium me: *
quóniam insurrexérunt in
me testes iníqui, et men-
títa est iníquitas sibi.

Credo vidére bona
Dómini * in terra vivén-

tiūm.

Exspécta Dóminum,
viríliter age: * et con-
fortétur cor tuum, et sús-
tine Dóminum.

Ad te, Dómine,
clamábo, Deus
meus, ne síleas a me: *
nequándo táceas a me, et
assimilábor descendén-
tibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem
deprecacónis meæ dum
oro ad te: * dum extóllo
manus meas ad templum
sanctum tuum.

Ne simul trahas me
cum peccatóribus: * et
cum operántibus iniqui-
tatem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem
cum próximo suo, * mala
autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum
ópera eórum, * et secún-
dum nequítiam adinven-
tíonum ipsórum.

Secúndum ópera
mánuum eórum tríbue il-
lis, * redde retributíonem
eórum ipsis.

Quóniam non in-
tellexérunt ópera Dómini,
et in ópera mánuum eius

* déstrues illos, et non
ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus,
* quóniam exaudívit vo-
cem deprecacónis meæ.

Dóminus adiútor meus,
et protéctor meus: * in
ipso sperávit cor meum et
adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: *
et ex voluntáte mea con-
fitébor ei.

Dóminus fortitúdo
plebis suæ: * et proté-
ctor salvacónum Christi
sui est.

Salvum fac pópu-
lum tuum, Dómine, et
bénedic hereditati tuæ, *
et rege eos, et extólle illos
usque in æténum.

Ant. Dominus defensor
vite mee.

Ant. Adorate.

Afférte Dómino, filii
Dei: * afférte
Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam
et honórem, afférte
Dómino glóriam nómini
eius: * adoráte Dóminum
in átrio sancto eius.

Vox Dómini super
aquas, Deus maiestátis

intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte:
* vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani:
* et diléctus quemádmodum filius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desérustum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitare facit: * et sedébit Dóminus Rex in æténum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícit pópulo suo in pace.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti

me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatione eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætitia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in æténum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum turbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur

tibi pulvis, * aut annun-
tiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et
misértus est mei: * Dómi-
nus factus est adiútor
meus.

Convertísti planctum
meum in gáudium mihi:
* conscidísti saccum
meum, et circumdedísti
me lætitia:

Ut cantet tibi glória
mea, et non compúngar:
* Dómine, Deus meus, in
æténum confitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum
in aula sancta eius.

Ant. In tua.

In te, Dómine, sperávi
non confundar in
æténum: * in iustitia tua
líbera me.

Inclína ad me aurem
tuam, * accélera ut éruas
me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem, et in domum
refúgii: * ut salvum me
fáciás.

Quóniam fortitúdo mea,
et refúgium meum es tu:
* et propter nomen tuum
deduces me, et enútries
me.

Edúces me de láqueo
hoc, quem abscondérunt
mihi: * quóniam tu es
protéctor meus.

In manus tuas com-
méndo spíritum meum:
* redemísti me, Dómine,
Deus veritatis.

Odísti observántes van-
itátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino
sperávi: * exsultábo, et
lætábor in misericórdia
tua.

Quóniam respexísti
humilitátem meam, *
salvásti de necessitatibus
ánimam meam.

Nec conclusísti me
in mánibus inimíci: *
statuísti in loco spatióso
pedes meos.

Miserére mei, Dómine,
quóniam tríbulor: † con-
turbátus est in ira ócu-
lus meus, * ánima mea, et
venter meus:

Quóniam defécit in
dolóre vita mea: * et anni
mei in gemítibus.

Infirmáta est in pau-
pertáte virtus mea: * et
ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimí-

cos meos factus sum op-
róbrium et vicínis meis
valde: * et timor notis
meis.

Qui vidébant me, foras
fugérunt a me: * oblióni-
datus sum, tamquam
mórtuus a corde.

Factus sum tamquam
vas pérditum: * quóniam
audívi vituperatióne-
multórū commorán-
tium in circúitu.

In eo dum convenírent
simul advérsum me, *
accípere ánimam meam
consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi,
Dómine: † dixi: Deus
meus es tu: * in mánibus
tuis sortes meæ.

Eripe me de manu in-
imicórum meórum, * et a
persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam
super servum tuum, †
salvum me fac in miser-
icórdia tua: * Dómine,
non confúndar, quóniam
invocávi te.

Erubéscant ímpii, et de-
ducántur in infénum: *
muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur ad-

vérsus iustum inqui-
tátem: * in supérbia, et
in abusióne.

Quam magna mul-
titúdo dulcédinis tuæ,
Dómine, * quam ab-
scondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sper-
ant in te, * in conspéctu
filiórum hóminum.

Abscónedes eos in ab-
scónditio faciéi tuæ * a
conturbatióne hóminum.

Próteges eos in
tabernáculo tuo * a con-
tradictiōne linguárum.

Benedíctus Dóminus: *
quóniam mirificávit mis-
ericórdiam suam mihi in
civitáte muníta.

Ego autem dixi in ex-
céssu mentis meæ: *
Proiectus sum a fácie
oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem
oratiónis meæ, * dum
clamárem ad te.

Dilígite Dóminum
omnes sancti eius: † quó-
niā veritátem requíret
Dóminus, * et retríbuet
abundánter faciéntibus
supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Beáti quorum remissæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccá-
tum, * nec est in spíritu
eius dolus.

Quóniam tacui, inveter-
avérunt ossa mea, * dum
clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte
graváta est super me
manus tua: * convérsus
sum in ærúmna mea, dum
configitur spina.

Delíctum meum cón-
tum tibi feci: * et iniustí-
tiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advér-
sum me iniustítiā meā
Dómino: * et tu remisisti
impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te om-
nis sanctus, * in témpore
opportúno.

Verúmtamen in dilúvio
aquárū multárū, * ad
eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum

a tribulatióne, quæ cir-
cúmdedit me: * exsultá-
tio mea, érue me a cir-
cumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo,
et ínstruam te in via hac,
qua gradiéris: * firmábo
super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus
et mulus, * quibus non est
intelléctus.

In camo et freno maxíl-
las eórum constríng: *
qui non appróximant ad
te.

Multa flagélla pecca-
tóris, * sperántem autem
in Dómino misericórdia
circúmdabit.

Lætámini in Dómino
et exsultáte, iusti, * et
gloriámini, omnes recti
corde.

Ant. In tua iusticia libera
me domine

Ant. Rectos.

Exsultáte, iusti in
Dómino: * rectos
decet collaudátiō.

Confitémini Dómino in
cíthara: * in psaltério de-
cem chordárū psálliche
illi.

Cantáte ei cánticum

novum: * bene psállite ei
in vociferatióne.

Quia rectum est verbum
Dómini, * et ómnia ópera
eius in fide.

Díligit misericórdiam et
iudícium: * misericórdia
Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli fir-
máti sunt: * et spíritu oris
eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre
aquas maris: * ponens in
thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum om-
nis terra: * ab eo autem
commoveántur omnes
inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit,
et facta sunt: * ipse
mandávit, et créata sunt.

Dóminus díssipat con-
silia Géntium: † répro-
bat autem cogitationes
populórum, * et réprobat
consilia príncipum.

Consílium autem
Dómini in æténum
manet: * cogitationes
cordis eius in generatióne
et generatióne.

Beáta gens, cuius est
Dóminus, Deus eius: *
pópulus, quem élégit in

hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dómi-
nus: * vidi omnes filios
hóminum.

De præparáto habitáculo
suo * respéxit super
omnes, qui hábitant ter-
ram.

Qui finxit sigillátim
corda eórum: * qui intél-
ligit ómnia ópera eórum.

Non salváatur rex per
multam virtútem: * et gi-
gas non salvábitur in mul-
titúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad
salútem: * in abundán-
tia autem virtútis suæ non
salvábitur.

Ecce óculi Dómini su-
per metuéntes eum: * et
in eis, qui sperant super
misericórdia eius:

Ut éruat a morte áimas
eórum: * et alat eos in
fame.

Anima nostra sústinet
Dóminum: * quóniam
adiútor et protéctor nos-
ter est.

Quia in eo lætábitur cor
nostrum: * et in nómine
sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Benedíciam Dóminum in omni tempore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur áнима mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis eríput me.

Accédite ad eum, et il-luminámini: * et fácies vestræ non confundén-tur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum.

Immítet Angelus Dómini in circúitu timén-tium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in

eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et es-uriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne lo-quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super ius-tos: * et aures eius in pre-ces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus

iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum pés-sima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni-mas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collau-datio.

Ant. Expugna.

Púdica, Dómine, nocéntes me, * ex-púgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cog-itántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárc-tans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis ab-scondérunt mihi intéri-tum láquei sui: * su-pervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáp-tio, quam abscóndit, ap-prehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea ex-sultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum eius: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam inter-rogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molesti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in iejúnio ánimam meam: * et oratio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contrastátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus úniam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant

mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudicio meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántr malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et lætén-

tur qui volunt iustitiam meam: * et dicant semper: Magnificetur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, * tota die laudem tuam.

Dixit iniústus ut delín- quat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniáatur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intel-lígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditá-tus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo mis-ericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei: * iudicia tua abýssus multa.

Hómines, et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multi-plicásti misericórdiam

tuam, Deus,

Fílii autem hóminum, * in tégmene alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericór-diam tuam sciéntibus te, * et iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui op-erántur iniquitátem: * ex-púlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expugna impug-nantes me.

Ant. Revela.

Noli æmulári in ma-lignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter arés-cent: * et quemádmodum ólera herbárum cito déci-

dent.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in di-vítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lu-men iustítiā tuam: † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte in-iustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut ma-lignérис.

Quóniam qui ma-lignántur, exterminabún-tur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hered-itábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuéti autem hered-

itábunt terram: * et delectabúntur in multitú-dine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit su-per eum déntibus suis.

Dóminus autem ir-ridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * in-tendérunt arcum suum,

Ut deiícient páuperem et ínopem: * ut trucíden-t rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia pec-catórum conteréntur: * confírmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in æté-num erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabún-tur: * quia peccatóres

peribunt.

Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint et exaltati: * deficientes, quemadmodum fumus deficient.

Mutabitur peccator, et non solvet: * iustus autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hereditabunt terram: * maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur: * et viam eius volet.

Cum ceciderit non collidetur: * quia Dominus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim sénui: * et non vidi iustum derelictum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miseretur et cōmodat: * et semen illius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac bonum: * et inhábita in sāculum sāculi.

Quia Dominus amat iudicium, et non derelinquit sanctos suos: * in ætérnum conservabún-

tur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiorum peribit.

Iusti autem hereditabunt terram: * et inhabitabunt in sāculum sāculi super eam.

Os iusti meditabitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudicium.

Lex Dei eius in corde ipsius, * et non supplantabuntur gressus eius.

Considerat peccator iustum: * et quærit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in mánibus eius: * nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Exspécta Dominum, et custodi viam eius: † et exaltabit te ut hereditate cápias terram: * cum perierint peccatores vidébis.

Vidi ímpium superexaltatum, * et elevatum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsivi eum, et non est invéntus locus

eius.

Custódi innocéntiam,
et vide æquitátem: *
quóniam sunt reliquiæ
hómini pacífico.

Iniústi autem dis-
peribunt simul: *
reliquiæ impiórum in-
teribunt.

Salus autem iustórum a
Dómino: * et protéctor
eórum in témpore tribu-
latiónis.

Et adiuvábit eos Dómí-
nus et liberábit eos: * et
éruet eos a peccatóribus,
et salvábit eos: quia sper-
avérunt in eo.

Dómine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias
me.

Quóniam sagíttae tuæ
infixæ sunt mihi: * et
confirmásti super me
manum tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie iræ tuæ:
* non est pax óssibus
meis a fácie peccatórum
meórum.

Quóniam iniquitátes
meæ supergréssæ sunt
caput meum: * et sicut

onus grave gravátæ sunt
super me.

Putruérunt et corrúptæ
sunt cicatrices meæ, * a
fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et
curvátus sum usque in
finem: * tota die con-
tristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei im-
pléti sunt illusiónibus: *
et non est sánitas in carne
mea.

Afflíctus sum, et hu-
miliátus sum nimis: *
rugiébam a gémitu cordis
mei.

Dómine, ante te omne
desidérium meum: * et
gémitus meus a te non est
abscónditus.

Cor meum conturbá-
tum est, † derelíquit me
virtus mea: * et lumen
oculórum meórum, et ip-
sum non est mecum.

Amíci mei, et próx-
imi mei * advérsum me
appropinquavérunt, et
stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de
longe stetérunt: * et vim
faciébant qui quærébant
ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala

pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutoriúm meum, * Dómine, Deus, salútis meæ.

Ant. Revela Domino viam tuam.

In Laudes Ant. Misere mei deus. *Miserere.*

Ant. Intellige clamorem meum domine. *Verba mea.*

Ant. Deus deus meus ad te de luce vigilo. *Deus deus meus.*

Ant. Conversus est furor tuus domine et consolatus es me. *Confitebor tibi.*

Ant. Laudate domine de celis. *Laudate dominum.*

Ant. Benedictus deus Israel. *Benedictus dominus.*

Ant. Ut non delinquam.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhil ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectatio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquítibus meis érue me: * opprórium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plaga tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpationibus: * propter iniquitátem corripiústi hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratióne meam, Dómine, et deprecatióne meam: * áuribus pérçipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqam ábeam, * et amplius non ero.

 xspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram

pedes meos: * et diréxit
gressus meos.

Et immísit in os meum
cánticum novum * car-
men Deo nostro.

Vidébunt multi, et
timébunt: * et sperábunt
in Dómino.

Beátus vir, cuius est
nomen Dómini spes eius
* et non respéxit in van-
itátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu,
Dómine, Deus meus,
mirabília tua: * et cogi-
tationibus tuis non est qui
símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus
sum: * multiplicáti sunt
super númerum.

Sacrificium et oblationem
noluísti: * aures autem
perfecísti mihi.

Holocáustum et pro
peccáto non postulásti: *
tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum
est de me ut fácerem vol-
untátem tuam: * Deus
meus, vólui, et legem
tuam in médio cordis
mei.

Annuntiávi iustítiam
tuam in ecclésia magna,

* ecce lábia mea non
prohibébo: Dómine, tu
scisti.

Iustítiam tuam non ab-
scóndi in corde meo:
* veritátem tuam et
salutáre tuum dixi.

Non abscóndi miser-
icórdiam tuam et ver-
itátem tuam * a concílio
multo.

Tu autem, Dómine, ne
longe fáciás miseratiónes
tuas a me: * misericórdia
tua et véritas tua semper
suscepérunt me.

Quóniam circumd-
edérunt me mala, quo-
rum non est númerus: *
comprehendérunt me in-
iquitátes meæ, et non pó-
tui ut vidérem.

Multiplicátae sunt super
capíllos cápití mei: * et
cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi,
Dómine, ut éruas me: *
Dómine, ad adiuvándum
me réspice.

Confundántur et
revereántur simul, qui
quærunt ániam meam,
* ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum

et revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et lætén-
tur super te omnes
quæréntes te: * et di-
cant semper: Magnificé-
tur Dóminus: qui díligunt
salutáre tuum.

Ego autem mendícus
sum, et pauper: * Dómi-
nus sollícitus est mei.

Adiútor meus et protécto-
r meus tu es: * Deus
meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in
lingua mea.

Ant. Sana domine.

Béatus qui intélligit su-
per egénūm, et páuperem: * in die mala
liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet
eum, et vivíficet eum,
et beátum fáciat eum in
terra: * et non tradat eum
in ániam inimicórum
eius.

Dóminus opem ferat
illi super lectum dolóris
eius: * univérsū stratum
eius versásti in infirmitáte

eius.

Ego dixi: Dómine, mis-
erére mei: * sana ániam
meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt
mala mihi: * Quando
moriétur, et períbit
nomen eius?

Et si ingrediebátur ut
vidéret, vana loquebátur:
* cor eius congregávit in-
iquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsū.

Advérsū susurrában
omnes inimíci mei: * ad-
vérsū cogitábant
mala mihi.

Verbum iníquūm con-
stituérunt advérsū me:
* Numquid qui dormit
non adiíciat ut resúrgat?

Etenim homo pacis
meæ, in quo sperávi: *
qui edébat panes meos,
magnificávit super me
supplantatióne.

Tu autem, Dómine,
miserére mei, et resúscita
me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quó-
niā voluísti me: * quó-
niā non gaudébit inimí-
cus meus super me.

Me autem propter in-
nocéntiam suscepísti: *
et confirmásti me in con-
spéctu tuo in æténum.

Benedictus Dóminus,
Deus Israël, a sáculo et
usque in sáculum: * fiat,
fiat.

Quemádmodum desíderat
cervus ad fontes
aquárum: * ita desíderat
ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad
Deum fortém vivum: *
quando véniam, et ap-
parébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ
meæ panes die ac nocte:
* dum dícitur mihi
quotídie: Ubi est Deus
tuus?

Hæc recordátus sum,
et effúdi in me ánimam
meam: * quóniam tran-
síbo in locum tabernáculi
admirábilis, usque ad do-
mum Dei.

In voce exsultatiónis,
et confessiónis: * sonus
epulántis.

Quare tristis es, ánima
mea? * et quare contúr-
bas me?

Spera in Deo, quóniam

adhuc confitébor illi: *
salutáre vultus mei, et
Deus meus.

Ad meípsum ánima mea
conturbáta est: * prop-
térea memor ero tui de
terra Iordánis, et Her-
móniim a monte módico.

Abýssus abýssum ívo-
cat, * in voce catarac-
tárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et
fluctus tui * super me
transiérunt.

In die mandávit Dómi-
nus misericórdiam suam:
* et nocte cáanticum eius.

Apud me orátio Deo
vitæ meæ, * dicam Deo:
Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? *
et quare contristátus in-
cédo, dum afflígit me in-
ímicus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt
mihi qui tríbulant me in-
ímici mei.

Dum dicunt mihi per
síngulos dies: Ubi est
Deus tuus? * quare tristis
es, ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam
adhuc confitébor illi: *
salutáre vultus mei, et
Deus meus.

Púdica me, Deus, et
discérne causam
meam de gente non
sancta, * ab hómine in-
íquo, et doloso érue me.

Quia tu es, Deus, for-
titúdo mea: † quare me
repulísti? * et quare tris-
tis incédo, dum afflígit me
inimícus?

Emítte lucem tuam
et veritátem tuam: †
ipsa me deduxérunt, et
adduxérunt in montem
sanctum tuum, * et in
tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre
Dei: * ad Deum, qui læti-
ficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in
cíthara, Deus, Deus
meus: * quare tristis es,
ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam
adhuc confitébor illi: *
salutáre vultus mei, et
Deus meus.

Ant. Sana domine ani-
mam meam quia peccavi

tibi.

Ant. Eructavit.

Deus, áuribus nostris
audívimus: * patres
nostrí annuntiavérunt
nobis.

Opus, quod operátus es
in diébus eórum, * et in
diébus antiquis.

Manus tua gentes dis-
pérdidit, et plantásti eos:
* affixísti pópulos, et ex-
pulísti eos.

Nec enim in gládio
suo possedérunt terram,
* et bráchium eórum non
salvávit eos:

Sed déxtera tua, et
bráchium tuum, et illu-
minátio vultus tui, * quó-
niám complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et
Deus meus: * qui mandas
salútes Iacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu: * et
in nómine tuo spernémus
insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperábo: * et gládius
meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de
affligéntibus nos: * et
odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sáculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatióibus eórum.

Posuísti nos op-próbrium vicínis nostri, * subsannatióne et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotióne cápitíis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéravit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblítus sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéravit nos umbra mortis.

Si oblítus sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * aestimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdómis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris in-ópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvore ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádi-
uva nos: * et rédime nos
propter nomen tuum.

Eructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cála-
mus scribæ: * velóciter
scribéntis.

Speciósus forma præ
filiis hóminum, † diffusa
est grátia in lábiis tuis:
* proptérea benedíxit te
Deus in ætérum.

Accíngere gládio tuo su-
per femur tuum, * poten-
tíssime.

Spécie tua et pul-
chritúdine tua: * in-
ténde, próspero procéde,
et regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et iustí-
tiam: * et dedúcet te
mirabiliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,
pópuli sub te cadent: * in
corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in
sǽculum sǽculi: * virga
directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et
odísti iniquitátem: *
proptérea unxit te, Deus,

Deus tuus, óleo lætítiae
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et
cásia a vestiméntis tuis,
a dómibus ebúrneis: *
ex quibus delectavérunt
te filiæ regum in honóre
tuo.

Astitit régina a dextris
tuis in vestítu deauráto: *
circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et
inclína aurem tuam: *
et oblíviscere pópulum
tuum, et domum patris
tui.

Et concupíscet Rex
decórem tuum: * quó-
niám ipse est Dóminus
Deus tuus, et adorábunt
eum.

Et filiæ Tyri in
munéribus * vultum tuum
deprecabúntur: omnes
dívites plebis.

Omnis glória eius filiæ
Regis ab intus, * in fímbriis
áureis circumamícta
varietatibus.

Adducéntur Regi
vírgines post eam: *
próximæ eius afferéntur
tibi.

Afferéntur in lætítia et

exsultatióne: * adducén-
tur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii: * constítues
eos príncipes super om-
nem terram.

Mémores erunt nóminis
tui: * in omni generatióne
et generatióne.

Proptérea pópuli con-
fitebúntur tibi in ætér-
num: * et in sáculum sáe-
culi.

Ant. Eructavit cor meum
verbum bonum.

Ant. Adiutor.

Deus noster refúgium,
et virtus: * adiútor in
tribulatióibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus
dum turbábitur terra: * et
transferéntur montes in
cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eórum: * con-
turbáti sunt montes in
fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus læti-
ficat civitátem Dei: *
sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non
commovébitur: * adi-

uvábit eam Deus mane
dilúculo.

Conturbátæ sunt
Gentes, et inclináta sunt
regna: * dedit vocem
suam, mota est terra.

Dóminus virtútum
nobíscum: * suscéptor
noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, † quæ pósuit
prodígia super terram: *
áuferens bella usque ad
finem terræ.

Arcum cónteret, et con-
frínget arma: * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quó-
niā ego sum Deus: *
exaltábor in Géntibus, et
exaltábor in terra.

Dóminus virtútum
nobíscum: * suscéptor
noster Deus Iacob.

Omnes Gentes, pláu-
dite mánibus: * iu-
biláte Deo in voce exsul-
tatiónis.

Quóniam Dóminus ex-
célsus, terríbilis: * Rex
magnus super omnem
terram.

Subiécit pópulos nobis:
* et Gentes sub pédibus

nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur: * cum

suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in æténum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustitia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie ál-

tera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætérnum et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Audíte hæc, omnes
Gentes: * áuribus
percípite omnes, qui
habitatis orbem:

Quique terrigenæ, et
filii hóminum: * simul in
unum dives et pauper.

Os meum loquéatur
sapiéntiam: * et meditá-
tio cordis mei prudén-
tiam.

Inclinábo in parábola
aurem meam: * apériam
in psaltério proposi-
tionem meam.

Cur timébo in die mala?
* iniquitas calcánei mei
circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte
sua: * et in multitúdine
divitiárum suárum glo-
riántur.

Frater non rédimet,
rédimet homo: * non
dabit Deo placatióнем
suam.

Et prétium redempti-
onis ánimæ suæ: * et

laborábit in æténum, et
vivet adhuc in finem.

Non vidébit intératum,
cum víderit sapiéntes
moriéntes: * simul insípi-
ens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis di-
vírias suas: * et sepúlcra
eórum domus illórum in
æténum.

Tabernácula eórum in
progénie et progénie: *
vocabérunt nómina sua in
terris suis.

Et homo, cum in honóre
esset, non intelléxit: *
comparátus est iumén-
tis insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Hæc via illórum scán-
dalum ipsis: * et póstea in
ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno
pósiti sunt: * mors de-
páschet eos.

Et dominabúntur
eórum iusti in matutíno:
* et auxílium eórum vet-
eráscet in inférno a glória
eórum.

Verúmtamen Deus
rédimet ánimam meam
de manu íferi: * cum ac-
céperit me.

Ne timúeris, cum dives
factus fúerit homo: *
et cum multiplicáta fúerit
glória domus eius.

Quóniam cum in-
teriorit, non sumet óm-
nia: * neque descéndet
cum eo glória eius.

Quia ánima eius in
vita ipsíus benedicétur:
* confitébitur tibi cum
beneféceris ei.

Introíbit usque in
progénies patrum suórum:
* et usque in æténum
non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre
esset, non intelléxit: *
comparátus est iumén-
tis insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Ant. Auribus percipite
qui habitatis orbem.

Ant. Deus.

Deus deórum, Dómi-
nus locútus est: * et
vocávit terram,

A solis ortu usque ad oc-
cásu: * ex Sion spécies
decoris eius.

Deus maniféste véniet:
* Deus noster et non
silébit.

Ignis in conspéctu eius

exardéscet: * et in cir-
cúitu eius tempéstas vál-
ida.

Advocábit cælum
desúrsum: * et ter-
ram discérnere pópulum
suum.

Congregáte illi sanctos
eius: * qui órdinant tes-
taméntum eius super sac-
rificia.

Et annuntiábunt cæli
iustítiam eius: * quóniam
Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et
loquar: † Israël, et testi-
ficábor tibi: * Deus, Deus
tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis
árguam te: * holocáusta
autem tua in conspéctu
meo sunt semper.

Non accípiam de domo
tua vítulos: * neque de
grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt
omnes feræ silvárum: *
iuménta in móntibus et
boves.

Cognóvi ómnia volatília
cæli: * et pulchritúdo agri
mecum est.

Si esuríero, non dicam
tibi: * meus est enim

orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sanguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altísimo vota tua.

Et ívoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adulteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tacui.

Existimásti, iníque,

quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui oblíviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifíciu laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificérис in sermóibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitábus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem
dilexísti: * incérta et oc-
culta sapiéntiæ tuæ man-
ifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo,
et mundábor: * lavábis
me, et super nivem deal-
bábor.

Audítui meo dabis
gáudium et lætitiam: * et
exsultábunt ossa humili-
áta.

Avérte fáciem tuam a
peccátis meis: * et omnes
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in
me, Deus: * et spíritum
rectum ínnova in vis-
céribus meis.

Ne proiícias me a fácie
tua: * et spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætitiam
salutáris tui: * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias
tuas: * et ímpii ad te con-
verténtur.

Líbera me de san-
guínibus, Deus, Deus
salútis meæ: * et ex-
sultábit lingua mea iustí-
tiam tuam.

Dómine, lábia mea

apéries: * et os meum an-
nuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse
sacrificium, dedíssem
útique: * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíri-
tus contribulátus: * cor
contrítum et humiliátum,
Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion:
* ut ædificéntur muri
Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifi-
cium iustítiæ, oblationes,
et holocáusta: * tunc im-
pónent super altáre tuum
vítulos.

 Quid gloriáris in malí-
tia, * qui potens es in
iniquitáte?

Tota die iniustítiam
cogitávit lingua tua: * si-
cut novácula acúta fecísti
dolum.

Dilexísti malítiam su-
per benignitátem: * iniqu-
itátem magis quam loqui
æquitátem.

Dilexísti ómnia verba
præcipitatiónis: * lingua
dolósa.

Proptérea Deus

déstruet te in finem, †
evéllet te, et emigrábit
te de tabernáculo tuo: *
et radícem tuam de terra
vivéntium.

Vidébunt iusti, et
timébunt, † et super eum
ridébunt et dicent: * Ecce
homo, qui non pósuit
Deum adiútórem suum:

Sed sperávit in multitú-
dine divitiárum suárum:
* et præváluit in vanitáte
sua.

Ego autem, sicut olíva
fructífera in domo Dei:
* sperávi in misericórdia
Dei in ætérnum: et in
sáculum sáculi.

Confitébor tibi in sácu-
lum, quia fecísti: † et
exspectábo nomen tuum,
* quóniam bonum est
in conspéctu sanctórum
tuórum.

Ant. Deus deorum locu-
tus est.

In Laudes Ant. Secun-
dum magnam misericor-
diám tuam miserere mei
deus. *Miserere.*

Ant. Salutare vultus mei
deus meus. *Quemad-
modum.*

Ant. Ad te de luce vigilo

deus. *Deus deus meus.*
Ant. Cunctis diebus vite
nostre salvos nos fac
domine. *Ego dixi.*

Ant. Omnes angeli eius
laudate dominum de
celis. *Laudate dominum.*

Ant. Erexit Dominus no-
bis cornu salutis in domo
David pueri sui. *Benedic-
tus dominus.*

Ant. Avertet.

Dixit insípiens in corde
suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abom-
inábles facti sunt in iniq-
uitátibus: * non est qui fá-
ciat bonum.

Deus de cælo prospéxit
super filios hóminum: *
ut vídeat si est intélligens,
aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt
simul inútiles facti sunt: *
non est qui fáciat bonum,
non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui
operántur iniquitátem:
* qui dévorant plebem
meam ut cibum panis?

Deum non invo-
cavérunt, * illic trepi-
davérunt timóre, ubi non
erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? † cum convérterit Deus captivitátēm plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Deus, in nōmine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratióne meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsū me, † et fortes quæsiérunt ánīmā meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * et Dóminus suscéptor est ánīmæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritatē tua dispérde illos.

Voluntarie sacrificábo tibi, * et confitébor nōmini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Exáudi, Deus, oratióne meam et ne despéixeris deprecatióne meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimici, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira moléstii erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formido mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit: * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dí-

vide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem et contradiccióinem in civitáte.

Die ac nocte circúmduabit eam super muros eius iníquitas: * et labor in médio eius, et iniustitia.

Et non defécit de platéis eius: * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequitiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspera, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos: * qui est ante sácula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum eius, divisi sunt ab ira vultus eius: * et appropinquávit cor illius.

Mollíti sunt sermónes eius super óleum: * et ipsi sunt iácula.

Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in æténum fluctuatióñem iusto.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus

Viri ságuinum, et dolosi non dimidiábunt

dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Avertet Dominus captivitatem plebis sue.

Ant. Quoniam.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes adversum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermones meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsus me omnes cogitationes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi calcaneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ániam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti

lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermonem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.

Quóniam eripuísti ániam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altissimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit

in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit ániam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fili hóminum dentes eórum arma et sagittæ: * et lingua eórum gládios acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ániam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópolis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta

est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Iuste.

Si vere útique iustítiam loquímini: * recta iudicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhil devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum

suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit,
auferéntur: * super-
cécidit ignis, et non
vidérunt solem.

Priúsquam intelligerent
spinæ vestræ rhamnum:
* sicut vivéntes, sic in ira
absórbet eos.

Lætábitur iustus cum
víderit vindíctam: *
manus suas lavábit in sán-
guine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique
est fructus iusto: * útique
est Deus iúdicans eos in
terra.

Eripe me de inimícis
meis, Deus meus: *
et ab insurgéntibus in me
líbera me.

Eripe me de operán-
tibus iniquitátem: * et de
viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt án-
imam meam: * irruérunt
in me fortés.

Neque iniquitas mea,
neque peccátum meum,
Dómine: * sine iniquitáte
cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum
meum, et vide: * et tu,
Dómine, Deus virtútum,

Deus Israël.

Inténde ad visitándas
omnes Gentes: * non
misereáris ómnibus, qui
operántur iniquitátem.

Converténtur ad
vésperam: et famem
patiéntur ut canes: * et
circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore
suo, † et gládios in lábiis
eórum: * quóniam quis
audívit?

Et tu, Dómine, de-
ridébis eos: * ad níhilum
dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam
ad te custódiam, † quia,
Deus, suscéptor meus es:
* Deus meus, misericór-
dia eius prævéniet me.

Deus osténdet mihi su-
per inimícos meos, ne oc-
cidas eos: * nequándo
obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte
tua: * et depóne eos, pro-
téctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum,
sermónen labiórum ip-
sórum: * et compre-
hendántur in supérbia
sua.

Et de exsecratíone et

mendácio annuntiabún-tur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Iacob: * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adiútor meus, tibi psal-lam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Ant. Iuste iudicate filii hominum.

Ant. Da nobis.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pôpulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatióne: * ut fú-giant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernac-ulórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápit is mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumáeám exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumáeám?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * et

non egrediéris, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Exáudi, Deus, depre-
catiόnem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiaré-
tur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia fac-
tus es spes mea: * tur-
ris fortitúdinis a fácie in-
imici.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sácula: * próte-
gar in velaménto alárum
tuárum.

Quóniam tu, Deus
meus, exaudísti oratiónen-
meam: * dedísti hered-
itátem timéntibus nomen
tuum.

Dies super dies regis
adiícies: * annos eius
usque in diem generatió-
nis et generatiónis.

Pérmanet in æténum

in conspéctu Dei: * mis-
ericórdiam et veritátem
eius quis requíret?

Sic psalmum dicam
nómini tuo in sáculum
sáculi: * ut reddam vota
mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine
auxilium de tribulatione.

Ant. A timore.

Nonne Deo subiecta
erit áнима mea? * ab
ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus
meus, et salutáris meus:
* suscéptor meus, non
movébor amplius.

Quoúsque irrúitis
in hóminem? * in-
terfíctis univérsi vos:
tamquam paríeti in-
clináto et macériæ de-
pulsæ?

Verúmtamen prétium
meum cogitavérunt
repéllere, cucúrri in siti: *
ore suo benedicébant, et
corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo
subiecta esto, áнима mea:
* quóniam ab ipso patién-
tia mea.

Quia ipse Deus meus, et
salvátor meus: * adiútor

meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum,
et glória mea: * Deus
auxilií mei, et spes mea in
Deo est.

Speráte in eo omnis
congregatio pópuli, ef-
fundi te coram illo corda
vestra: * Deus adiútor
noster in æténum.

Verúmtamen vani filii
hóminum, mendáces filii
hóminum in statéris: * ut
decípiant ipsi de vanitáte
in idípsum.

Nólite speráre in iniqu-
itaté, et rapínas nólite
concupiscere: * divítiae
si áffluant, nólite cor ap-
pónere.

Semel locútus est Deus,
duo hæc audívi, quia
potésta Dei est, et tibi,
Dómine, misericórdia: *
quia tu reddes unicuíque
iuxta ópera sua.

Deus, Deus meus, * ad
te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
* quam multiplíciter tibi
caro mea.

In terra desérta, et ín-
via, et in aquósa: † sic in
sancto appárui tibi, * ut

vidérem virtútem tuam,
et glóriam tuam.

Quóniam mélior est
misericórdia tua super vi-
tas: * lábia mea laudábunt
te.

Sic benedícum te in vita
mea: * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pin-
guédine repleátur án-
ima mea: * et lábiis ex-
sultationis laudábit os
meum.

Si memor fui tui su-
per stratum meum, † in
matutinis meditábor in te:
* quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exsultábo, † ad-
hésit ánima mea post te:
* me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum
quæsiérunt ániam
meam, † introíbunt in in-
ferióra terræ: * tradén-
tur in manus gládii, partes
vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur
in Deo, † laudabúntur
omnes qui iurant in eo:
* quia obstrúctum est os
loquéntium iníqua.

Exaudi, Deus, oratióne-

meam cum dépre-
cor: * a timóre inimíci
éripe ániam meam.

Protexísti me a con-
vénitu malignántium: *
a multitúdine operántium
iniquitátem.

Quia exacuérunt ut
gládium linguas suas: *
intendérunt arcum rem
amáram, ut sagíttent in
occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum,
et non timébunt: * fir-
mavérunt sibi sermónen
nequam.

Narravérunt ut ab-
scónderent láqueos: *
dixérunt: Quis vidébit
eos?

Scrutáti sunt iniq-
uitátes: * defecérunt
scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor
altum: * et exaltábitur
Deus.

Sagíttæ parvulórum
factæ sunt plagæ eórum:
* et infirmátæ sunt contra
eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos: * et tí-
muit omnis homo.

Et annuntiavérunt

ópera Dei, * et facta eius
intellexérunt.

Lætábitur iustus in
Dómino, et sperábit in
eo: * et laudabúntur
omnes recti corde.

 Te decet hymnus,
Deus, in Sion: * et
tibi reddétur votum in
Ierúsalem.

Exáudi oratiónen
meam: * ad te omnis caro
véniet.

Verba iniquórum præ-
valuérunt super nos: *
et impietátibus nostris tu
propitiáberis.

Beátus quem elegísti et
assumpsísti: * inhabitábit
in átriis tuis.

Replébimur in bonis
domus tuæ, sanctum est
templum tuum: * mirá-
bile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus
salutáris noster: * spes
ómnium finium terræ et
in mari longe.

Préparans montes in
virtúte tua, accíncus
poténtia: * qui contúrbas
profundum maris sonum
flúctuum eius.

Turbabúntur Gentes,

et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et ine-
briásti eam: * multi-
plicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum
est aquis; parásti cibum
illórum: * quóniam ita est
præparátio eius.

Rivos eius inébria
multíplica genímina eius:
* in stillicídiis eius
lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni
benignitátis tuæ: * et
campi tui replebúntur
ubertáte.

Pinguéscerunt speciosa
deserti: * et exsultatióne
colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes
óvium et valles abundábunt
fruménto: * clamábunt,
étenim hymnum dicent.

Ant. A timore inimici
eripe Domine animam
meam.

Ant. In ecclesiis.

Ubiláte Deo, om-
nis terra, psalmum
dícite nómini eius: * date
glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam ter-
ribilia sunt ópera tua,
Dómine! * in multitúdine
virtútis tuæ mentiéntur
tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te,
et psallat tibi: * psalmum
dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte
ópera Dei: * terríbilis
in consíliis super filios
hóminum.

Qui convértit mare in
áridam, in flúmine per-
transíbunt pede: * ibi
lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte
sua in ætérmum, óculi
eius super Gentes re-
spíciunt: * qui exásper-
ant non exalténtur in
semetípsis.

Benedícite, Gentes,
Deum nostrum: * et au-
dítam fácite vocem laudis
eius,

Qui pósuit ánimam
meam ad vitam: * et non
dedit in commotióne
pedes meos.

Quóniam probásti nos,
Deus: * igne nos exam-
inásti, sicut examinátur
argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super capita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit án-imæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratióne meam, et misericórdiam suam a me.

Deus misereáatur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereáatur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtr et exsúltent Gentes: * quóniam iúdi-cas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedí-cat nos Deus: * et mé-tuant eum omnes fines terræ.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, de-

fícient: * sicut fluit cera
a fácie ignis, sic péreant
peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et
exsúltent in conspéctu
Dei: * et delecténtur in
lætitia.

Cantáte Deo, psalmum
dícite nómini eius: * iter
fácite ei, qui ascéndit su-
per occásu: Dóminus
nomen illi.

Exsultáte in conspéctu
eius: * turbabúntur a
fácie eius, patris or-
phanórum et iúdicis
viduárum.

Deus in loco sancto
suo: * Deus, qui inhab-
itáre facit uníus moris in
domo:

Qui edúcit vinctos in
fortitúdine, * simíliter eos
qui exásperant, qui hábi-
tant in sepúlcris.

Deus, cum egredéreris
in conspéctu pópuli tui,
* cum pertransíres in
desérto:

Terra mota est, étenim
cæli distillavérunt a fácie
Dei Sínai, * a fácie Dei Is-
raél.

Plúviam voluntáriam

segregábis, Deus, hered-
itati tuæ: * et infirmáta
est, tu vero perfecísti
eam.

Animália tua habitábunt
in ea: * parásti in dulcé-
dine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit ver-
bum evangelizántibus, *
virtúte multa.

Rex virtútum dilécti
dilécti: * et speciéi do-
mus divídere spólia.

Si dormiátis inter
médios cleros, pennæ
colúmbæ deargentátæ, *
et posterióra dorsi eius in
pallóre auri.

Dum discérnit cælestis
reges super eam, nive
dealbabúntur in Selmon:
* mons Dei, mons pin-
guis.

Mons coagulátus, mons
pinguis: * ut quid sus-
picámini montes coag-
ulátos?

Mons, in quo beneplác-
itum est Deo habitáre in
eo: * étenim Dóminus
habitábit in finem.

Currus Dei decem míl-
libus múltiplex, míllia
lætántium: * Dóminus in

eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum,
cepísti captivitátem:
* accepísti dona in
homínibus.

Etenim non credéntes,
* inhabitáre Dóminum
Deum.

Benedíctus Dóminus
die quotidie: * prósper-
rum iter fáciet nobis Deus
salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus
salvos faciéndi: * et
Dómini Dómini éxitus
mortis.

Verúmtamen Deus con-
frínget cápita inimicórum
suórum: * vérticem
capílli perambulántium
in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex
Basan convértam, * con-
vértam in profundum
maris:

Ut intingátur pes tuus in
ságuine: * lingua canum
tuórum ex inimícis, ab
ipso.

Vidérunt ingréssus tuos,
Deus: * ingréssus Dei
mei: regis mei qui est in
sancto.

Prævenérunt príncipes

coniúncti psalléntibus: *
in médio iuvenculárum
tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite
Deo Dómino, * de fón-
tibus Israël.

Ibi Béniamin ado-
lescéntulus: * in mentis
excéssu.

Príncipes Iuda, duces
eórum: * príncipes Zábu-
lon, príncipes Néptali.

Manda, Deus, virtúti
tuæ: * confírma hoc,
Deus, quod operátus es in
nobis.

A templo tuo in
Ierúsalem, * tibi ófferent
reges múnera.

Increpa feras arúndinis,
congregátio taurórum
in vaccis populórum: *
ut exclúdant eos, qui
probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ
bella volunt: vénient
legáti ex Ægýpto: *
Æthiópia prævéniet
manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte
Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascén-
dit super cælum cæli, * ad
Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitudinem plebi suæ, * benedictus Deus.

Ant. In ecclesiis benedicte Domino.

In Laudes Ant. Amplius lava me Domine ab iniusticia mea. *Miserere.*

Ant. Te decet hymnus deus in Sion. *Te decet hymnus.*

Ant. Labia mea laudabit te in vita mea deus meus. *Deus deus meus.*

Ant. Dominus iudicabit fines terre. *Exsultavit cor meum.*

Ant. Celi celorum laude deum. *Laudate dominum.*

Ant. Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui nos oderunt. *Benedictus dominus.*

Ant. Domine deus.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ániam

meam.

Infíxus sum in limo profundi: * et non est substántia.

Veni in altitudinem maris: * et tempéstas demésit me.

Laborávi clamans, raucae factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitíis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui opprórium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum
frátribus meis, * et pere-
grínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus
tuæ comédit me: * et op-
próbia exprobrántium
tibi cecidérunt super me.

Et opérui in ieíúnio án-
imam meam: * et factum
est in opprórium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilícium: * et fac-
tus sum illis in parábola.

Advérsus me loque-
bántur, qui sedébant
in porta: * et in me
psallébant qui bibébant
vinum.

Ego vero oratióne
meam ad te, Dómine:
* tempus benepláciti,
Deus.

In multitúdine miser-
icórdiæ tuæ exáudi me, *
in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non
infigar: * líbera me ab
iis, qui odérunt me, et de
profundis aquárum.

Non me demérgat tem-
péstan aquæ, † neque ab-
sórbeat me profundum: *
neque úrgeat super me
púteos os suum.

Exáudi me, Dómine,
quóniam benígnus est mis-
ericórdia tua: * secún-
dum multitúdinem miser-
atiónum tuárum résponce
in me.

Et ne avértas fáciem
tuam a púero tuo: * quó-
niám tribulor, velóciter
exáudi me.

Inténde ánime meæ, et
líbera eam: * propter in-
mícos meos éripe me.

Tu scis impropérium
meum, et confusiónem
meam, * et reveréntiam
meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tribulant me: *
improperium exspectávit
cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul
contristarétur, et non
fuit: * et qui consolare-
tur, et non invéni.

Et dedérunt in escam
meam fel: * et in siti mea
potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum
coram ipsis in láqueum,
* et in retributiónes, et in
scándalum.

Obscuréntur óculi
eórum ne videant: * et

dorsum eórum semper
incúrva.

Effúnde super eos iram
tuam: * et furor iræ tuæ
comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum
desérta: * et in taberná-
culis eórum non sit qui
inhábitet.

Quóniam quem tu
percussísti, persecútí
sunt: * et super dolórem
vúlnerum meórum ad-
didérunt.

Appóne iniquitátem su-
per iniquitátem eórum: *
et non intrent in iustítiam
tuam.

Deleántur de libro
vivéntium: * et cum iustis
non scribántur.

Ego sum pauper et
dolens: * salus tua, Deus,
suscépit me.

Laudábo nomen Dei
cum cántico: * et mag-
nificábo eum in laude:

Et placébit Deo super
vítulum novéllum: * cór-
nua producéntem et ún-
gulas.

Vídeant páuperes et
læténtur: * quæríte
Deum, et vivet ánima ves-

tra.

Quóniam exaudívít
páuperes Dóminus: *
et vinctos suos non de-
spéxit.

Laudent illum cæli et
terra, * mare et ómnia
reptilia in eis.

Quóniam Deus salvam
fáciet Sion: * et ædifi-
cabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, *
et hereditáte acquírent
eam.

Et semen servórum
eius possidébit eam: * et
qui díligunt nomen eius,
habitábunt in ea.

Deus, in adiutorium
meum inténde: *
Dómine ad adiuvándum
me festína.

Confundántur et
revereántur, * qui
quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum,
et erubéscant, * qui vol-
unt mihi mala.

Avertántur statim
erubescéntes, * qui di-
cunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in
te omnes qui quærunt te,
* et dicant semper: Mag-

nificétur Dóminus: qui
diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et
pauper sum: * Deus, ádi-
uva me.

Adiútor meus, et liberá-
tor meus es tu: * Dómine,
ne moréris.

Ant. Domine deus in adi-
utorium meum intende.

Ant. Esto michi.

Tu te, Dómine,
sperávi, non con-
fúndar in æténum: * in
iustitia tua líbera me, et
éripe me.

Inclína ad me aurem
tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem, et in locum
múnitum: * ut salvum me
fáciás.

Quóniam firmamén-
tum meum, * et refúgium
meum es tu.

Deus meus, éripe me de
manu peccatóris, * et de
manu contra legem agén-
tis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia
mea, Dómine: * Dómine,
spes mea a iuventúte
mea.

In te confirmátus sum

ex útero: * de ventre ma-
tris meæ tu es protéctor
meus.

In te cantátio mea
semper: † tamquam
prodígium factus sum
multis: * et tu adiútor for-
tis.

Repleátur os meum
laude, ut cantem glóriam
tuam: * tota die mag-
nitudinem tuam.

Ne proiícias me in tém-
pore senectús: * cum
defécerit virtus mea, ne
derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci
mei mihi: * et qui cus-
todiébant ániam meam,
consílium fecérunt in
unum.

Dicéntes: Deus
derelíquit eum, † perse-
químini, et comprehén-
dite eum: * quia non est
qui erípiat.

Deus ne elongérís a me:
* Deus meus, in auxílium
meum réspice.

Confundántur, et defí-
ciant detrahéntes ániam
meæ: * operiántur con-
fusióne et pudóre, qui
quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adiúciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiā tuā: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, † introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustitiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et iustítiā tuā, Deus, † usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxisti me:

Multiplicásti mag-

níficéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiā tuā: * cum confúsi et revérifi fúerint, qui quærunt mala mihi.

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiā tuā filio regis.

Iudicáre pópulum tuum in iustitia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiā.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia
in vellus: * et sicut stil-
licídia stillántia super ter-
ram.

Oriétur in diébus eius
iustitia, et abundántia
pacis: * donec auferátur
luna.

Et dominábitur a mari
usque ad mare: * et a
flúmine usque ad térmí-
nos orbis terrárum.

Coram illo prócident
Æthíopes: * et inimíci
eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ
múnera ófferent: * reges
Arabum et Saba dona ad-
dúcent.

Et adorábunt eum
omnes reges terræ: *
omnes Gentes sérvient
ei:

Quia liberábit páu-
perem a poténte: * et
páuperem, cui non erat
adiútor.

Parcet páuperi et ínopi:
* et ánimas páuperum
salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte
rédimet ánimas eórum:
* et honorábile nomen
eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur
ei de auro Arábiæ, † et
adorábunt de ipso sem-
per: * tota die benedícen-
ti ei.

Et erit firmaméntum in
terra in summis móntium,
† superextollétur super
Líbanum fructus eius: *
et florébunt de civitáte si-
cut fenum terræ.

Sit nomen eius
benedíctum in sǽcula:
* ante solem pémanet
nomen eius.

Et benedicéntur in
ipso omnes tribus terræ:
* omnes Gentes magni-
ficábunt eum.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël, * qui facit
mirabília solus.

Et benedíctum nomen
maiestátis eius in ætér-
num: * et replébitur
maiestáte eius omnis
terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine
in deum protectorem.

Ant. Liberasti.

Quam bonus Israël
Deus, * his, qui recto
sunt corde!

Mei autem pene moti

sunt pedes: * pene effúsi
sunt gressus mei.

Quia zelávi super in-
íquos, * pacem pecca-
tórum videns.

Quia non est respéct-
tus morti eórum: * et
firmaméntum in plaga
eórum.

In labóre hóminum non
sunt: * et cum homínibus
non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supér-
bia, * opérti sunt iniqui-
tate et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe
iníquitas eórum: *
transiérunt in afféctum
cordis.

Cogitavérunt, et locúti
sunt nequítiam: * iniqui-
tatem in excélo locúti
sunt.

Posuérunt in cælum os
suum: * et lingua eórum
transívit in terra.

Ideo convertétur pópu-
lus meus hic: * et dies
pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo
scit Deus, * et si est scié-
tia in excélo?

Ecce ipsi peccatóres, et
abundántes in sáculo, *

obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa
iustificávi cor meum, *
et lavi inter innocéntes
manus meas.

Et fui flagellátus tota
die, * et castigátio mea in
matutínis.

Si dicébam: Narrábo
sic: * ecce natióñem fil-
iórū tuórum reprobávi.

Existimábam ut
cognóscerem hoc, * labor
est ante me.

Donec intrem in Sanc-
tuárium Dei: * et in-
telligam in novíssimis
eórum.

Verúmtamen propter
dolos posuísti eis: *
deiecísti eos dum alle-
varéntur.

Quómodo facti sunt
in desolatióñem, súbito
defecérunt: * per-
iérunt propter iniqui-
tatem suam.

Velut sómnium surgén-
tium, Dómine, * in civ-
itáte tua imáginem ip-
sórum ad níhilum rédi-
ges.

Quia inflammátum est
cor meum, et renes mei

commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicátiōnes tuas, * in portis filiæ Sion.

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves pás-cuæ tuæ?

Memor esto congrega-

gatiónis tuæ: * quam possedísti ab início.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta maligná-tus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitatis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cog-novérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum: * in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanc-tuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognatió eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta: * et nos non

cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, im-
properábit inimícus: * ir-
ritat adversárius nomen
tuum in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et déxteram tuam,
* de médio sinu tuo in
finem?

Deus autem Rex nos-
ter ante sácula: * operá-
tus est salútem in médio
terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare: * contribulásti
cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita
dracónis: * dedísti
eum escam pópolis
Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes * tu siccásti
flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox: * tu fabricátus es au-
róram et solem.

Tu fecísti omnes térmí-
nos terræ: * æstátem et
ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius,
inimícus improperávit
Dómino: * et pópolus in-
sípiens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstias ánimas
confítentes tibi, * et án-
imas páuperum tuórum
ne obliscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis
factus confúsus: * pau-
per et inops laudábunt
nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica
causam tuam: * memor
esto improperiórum
tuórum, eórum quæ ab
insipiénte sunt tota die.

Ne obliscáris voces
inimicórum tuórum: *
supérbia eórum, qui te
odérunt, ascéndit sem-
per.

Ant. Liberasti virgam
hereditatis tue.

Ant. In Israel.

 Confitébimur tibi,
Deus: * con-
fitébimur, et invocabimus
nomen tuum.

Narrábimus mirabília
tua: * cum accépero
tempus, ego iustítias iu-
dicábo.

Liquefácta est terra, et

omnes qui hábitant in ea:
* ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte in-
íque ágere: * et delin-
quéntibus: Nolíte ex-
altáre cornu:

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum: * nolíte
loqui advérsus Deum in-
iquitátem.

Quia neque ab Oriénte,
neque ab Occidénte,
neque a desértis móntibus: * quóniam Deus
iudex est.

Hunc humiliat, et hunc
exáltat: * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc: † verúmtamen fæx
eius non est exinaníta: *
bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annuntiábo
in sǽculum: * cantábo
Deo Iacob.

Et ómnia córnua pec-
catórum confríngam: *
et exaltabúntur córnua
iusti.

Notus in Iudéa Deus:
* in Israël magnum

nomen eius.

Et factus est in pace lo-
cus eius: * et habitatio
eius in Sion.

Ibi confrégit potén-
tias árcuum: * scutum,
gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter
a móntibus ætérnis: *
turbáti sunt omnes insip-
iéntes corde.

Dormíerunt somnum
suum: * et nihil in-
venérunt omnes viri divi-
tiárum in mánibus suis.

Ab increpatiōne tua,
Deus Iacob, * dormi-
tavérunt qui ascendérunt
equos.

Tu terríbilis es, et quis
resístet tibi? * ex tunc ira
tua.

De cælo audítum fecísti
iudícium: * terra trémuit
et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudí-
cium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitatio
hóminis confitébitur tibi:
* et reliquiae cogitatiónis
diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite

Dómino Deo vestro: *
omnes, qui in circúitu
eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert
spíritum príncipum, * ter-
ríbili apud reges terræ.

Ant. Tu es deus.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea
ad Deum, et inténdit
mihi.

In die tribulatiónis
meæ Deum exquisívi, †
mánibus meis nocte con-
tra eum: * et non sum
decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea: † memor fui Dei,
et delectátus sum, et ex-
ercitátus sum: * et defécit
spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei: * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos:
* et annos ætérmos in
mente hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et ex-
ercitábar, et scopébam
spíritum meum.

Numquid in ætérmum
projiciet Deus: * aut non
appónet ut complacítior

sit adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet, *
a generatióne in genera-
tióne?

Aut oblíviscétur mis-
eréri Deus: * aut con-
tinébit in ira sua miser-
icórdias suas?

Et dixi: Nunc coepi: *
hæc mutátio déxteræ Ex-
célsi.

Memor fui óperum
Dómini: * quia memor
ero ab início mirabílium
tuórum.

Et meditábor in óm-
nibus opéribus tuis: *
et in adinventiónibus tuis
exercébor.

Deus, in sancto via tua:
† quis Deus magnus sicut
Deus noster? * tu es Deus
qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis
virtútem tuam: * re-
demísti in bráchio tuo
pópulum tuum filios Ia-
cob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus,
vidérunt te aquæ: * et
timuérunt et turbátæ sunt
abýssi.

Multitúdo sónitus

aquárum: * vocem
dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ
tránseunt: * vox tonítrui
tui in rota.

Illuxérunt corus-
cationes tuæ orbi terræ:
* commóta est, et con-
trémuīt terra.

In mari via tua, et
sémitæ tuæ in aquis mul-
tis: * et vestígia tua non
cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves
pópulum tuum, * in manu
Móysi et Aaron.

Atténdite, pópule
meus, legem meam:
* inclináte aurem vestram
in verba oris mei.

Apériam in parábolis os
meum: * loquar proposi-
tiones ab initio.

Quanta audívimus et
cognóvimus ea: * et pa-
tres nostri narravérunt
nobis.

Non sunt occultáta a
filiis eórum: * in gener-
atione áltera.

Narrántes laudes
Dómini, et virtútes eius:
* et mirabília eius, quæ
fecit.

Et suscitávit tes-
timónium in Iacob: * et
legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit
pátribus nostris nota
fácer ea filiis suis: * ut
cognóscat generátio ál-
tera.

Fílii qui nascéntur, et
exsúrgent, * et narrábunt
filiis suis.

Ut ponant in Deo spem
suam, et non obliscán-
tur óperum Dei: * et
mandáta eius exquirant.

Ne fiant sicut patres
eórum: * generátio prava
et exásperans.

Generátio, quæ non
diréxit cor suum: * et
non est créditus cum Deo
spíritus eius.

Fílii Ephrem in-
tendéntes et mitténtes ar-
cum: * convérsi sunt in
die belli.

Non custodiérunt tes-
taméntum Dei: * et in
lege eius noluérunt am-
buláre.

Et oblíti sunt bene-
factórum eius: * et
mirabílium eius quæ os-
téndit eis.

Coram pátribus eórum
fecit mirabília in terra
Ægypti: * in campo Tá-
neos.

Interrúpit mare, et
perdúxit eos: * et státuit
aquaſ quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube
diéi: * et tota nocte in il-
luminatiōne ignis.

Interrúpit petram in
erémo: * et adaquávit eos
velut in abyſſo multa.

Et edúxit aquam de pe-
tra: * et dedúxit tamquam
flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc
peccáre ei: * in iram exci-
tavérunt Excéſum in in-
aquóso.

Et tentavérunt Deum in
córdibus suis, * ut péter-
ent escas animábus suis.

Et male locúti sunt
de Deo: * dixérunt:
Numquid póterit Deus
paráre mensam in
desérto?

Quóniam percúſſit pe-
tram, et fluxérunt aquæ:
* et torréntes inun-
davérunt.

Numquid et panem pó-
terit dare, * aut paráre

mensam pôpulo suo?

Ideo audívit Dóminus,
et dístulit: * et ignis ac-
cénsus est in Iacob, et ira
ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt in
Deo: * nec speravérunt in
salutári eius:

Et mandávit núbibus
désuper: * et iánuas cæli
apéruit.

Et pluit illis manna
ad manducándum: * et
panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum
manducávit homo, *
cibária misit eis in
abundántia.

Tránstulit Austrum de
cælo: * et indúxit in
virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut
púlverem carnes: * et si-
cut arénam maris volatília
pennáta.

Et cecidérunt in médio
castrórum eórum: * circa
tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et
saturáti sunt nimis, et
desidérium eórum áttulit
eis: * non sunt fraudáti a
desidério suo.

Adhuc escæ eórum er-

ant in ore ipsórum: * et
ira Dei ascéndit super eos

Et occídit pingues
eórum, * et eléctos Israël
impedívit.

In ómnibus his pec-
cavérunt adhuc: *
et non credidérunt in
mirabílibus eius.

Et defecérunt in van-
itáte dies eórum: * et anni
eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos,
quærébant eum: * et re-
vertebántur, et dilúculo
veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt
quia Deus adiútor est
eórum: * et Deus excél-
sus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore
suo, * et lingua sua men-
títi sunt ei.

Cor autem eórum non
erat rectum cum eo: *
nec fidéles hábiti sunt in
testaménto eius.

Ipse autem est miséri-
cors, et propítius fiet pec-
cátis eórum: * et non dis-
pérdet eos.

Et abundávit ut
avérteret iram suam: *
et non accéndit omnem

iram suam:

Et recordátus est quia
caro sunt: * spíritus
vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt
eum in desérto, * in iram
concitavérunt eum in in-
aquóso?

Et convérsi sunt, et
tentavérunt Deum: * et
Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti
manus eius, * die qua
redémit eos de manu
tribulántis.

Sicut pósuit in Aégypto
signa sua, * et prodígia
sua in campo Táneos.

Et convértit in sán-
guinem flúmina eórum:
* et imbres eórum, ne
bíberent.

Misit in eos cœno-
myám, et comédit eos: *
et ranam, et dispérdidit
eos.

Et dedit ærúgini fruc-
tus eórum: * et labóres
eórum locústæ.

Et occídit in grándine
víneas eórum: * et moros
eórum in pruína.

Et trádidiit grándini

iuménta eórum: * et pos-
sessiónem eórum igni.

Misit in eos iram in-
dignatiónis suæ: * in-
dignatióinem, et iram, et
tribulatióinem: immis-
siones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ
suæ, non pepérct a
morte animábus eórum:
* et iuménta eórum in
morte conclúsit.

Et percússit omne
primogénitum in terra
Ægypti: * primítias omnis
labóris eórum in taberná-
culis Cham.

Et ábstulit sicut oves
pópulum suum: * et
perdúxit eos tamquam
gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe,
et non timuérunt: * et
inimícos eórum opéruit
mare.

Et indúxit eos in mon-
tem sanctificatiónis suæ:
* montem, quem ac-
quisívit dexterá eius.

Et eiécit a fácie eórum
Gentes: * et sorte divísit
eis terram in funículo dis-
tributiónis.

Et habitáre fecit in

tabernáculis eórum: *
tribus Israël.

Et tentavérunt, et exac-
erbavérunt Deum excél-
sum: * et testimónia eius
non custodiérunt.

Et avertérunt se, et
non servavérunt pactum:
* quemádmodum patres
eórum convérsi sunt in
arcum pravum.

In iram concitavérunt
eum in cóllibus suis: *
et in sculptílibus suis
ad æmulatióinem eum
provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit:
* et ad níhilum redégit
valde Israël.

Et répulit tabernácu-
lum Silo: * tabernácu-
lum suum, ubi habitávit in
homínibus.

Et trádidit in captiv-
itatém virtútem eórum: *
et pulchritúdinem eórum
in manus inimíci.

Et conclúsit in glá-
dio pópulum suum: * et
hereditatém suam spre-
vit.

Iúvenes eórum comédit
ignis: * et vírgines eórum
non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in
gládio cecidérunt: *
et víduæ eórum non
plorabántur.

Et excitátus est
tamquam dórmiens
Dóminus: * tamquam
potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos
suos in posterióra: * op-
próbrium sempitérnum
dedit illis.

Et répulit tabernácu-
lum Ioseph: * et tribum
Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Iuda,
* montem Sion quem
diléxit.

Et ædificávit sicut
unicórniū sanctificíum
suūm in terra, * quam
fundávit in sǽcula.

Et elégit David, servum
suūm, et sústulit eum de
grégib⁹ óvium: * de post
foetántes accépit eum,

Pásclere Iacob, servum
suūm, * et Israël, hered-
itátem suam:

Et pavit eos in innocén-
tia cordis sui: * et in intel-
léctibus mánuum suárum
dedúxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis

mirabilia.

Ant. Propitius.

Deus, venérunt Gentes
in hereditátem tuam,
polluérunt templum
sanctum tuum: * po-
suérunt Ierúsalem in
pomórum custódiam.

Posuérunt morticína
servórum tuórum, escas
volatílib⁹ cæli: * carnes
sanctórum tuórum béstias
terræ.

Effudérunt ságuinem
eórum tamquam aquam
in circúitu Ierúsalem: * et
non erat qui sepelíret.

Facti sumus op-
próbrium vicínis nostris:
* subsannátio et illúsiō
his, qui in circúitu nostro
sunt.

Usquequo, Dómine,
irascéris in finem: * ac-
cendétur velut ignis zelus
tuus?

Effúnde iram tuam
in Gentes, quæ te non
novérunt: * et in regna
quæ nomen tuum non in-
vocabérunt:

Quia comedérunt Ia-
cob: * et locum eius des-
olavérunt.

Ne memíneris iniq-
uitátum nostrárum an-
tiquárum, cito antícipent
nos misericórdiæ tuæ:
* quia páuperes facti
sumus nimis.

Adiuva nos, Deus,
salutáris noster: et
propter glóriam nóminis
tui, Dómine, líbera nos: *
et propítius esto peccátis
nostris, propter nomen
tuum:

Ne forte dicant in
Géntibus: Ubi est Deus
eórum? * et innotéscat in
natiónibus coram oculis
nostris.

Ultio sanguinis servórum
tuórum, qui effúsus est: *
intróeat in conspéctu tuo
gémitus compeditórum.

Secúndum mag-
nitúdinem bráchii tui,
* pósside filios mortifi-
catórum.

Et redde vicínis nos-
tris séptuplum in sinu
eórum: * impropérium
ipsórum, quod expro-
bravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus
tuus, et oves páscuæ tuæ,
* confitébimur tibi in

sáeculum.

In generatióne et
generatióne * annun-
tiábimus laudem tuam.

Qui regis Israël, in-
ténde: * qui dedúcis
velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chéru-
bim: * manifestáre coram
Ephraim, Béniamin, et
Manásse.

Excita poténtiam tuam,
et veni: * ut salvos fáciás
nos.

Deus, converte nos: * et
osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum,
* quoúsque irascéris su-
per oratióne servi tui?

Cibábis nos pane
lacrimárum: * et potum
dabis nobis in lácrimis in
mensúra?

Posuísti nos in contra-
dictiōne vicínis nostris:
* et inimíci nostri subsan-
navérunt nos.

Deus virtútum, con-
verte nos: * et osténde
fáciem tuam, et salvi
érimus.

Víneam de Aegýpto
transtulísti: * eiecísti

Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radíces eius, et implévit terram.

Opéruit montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, con-vértere: * résponce de cælo, et vide, et visita víneam istam.

Et périfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa: * ab increpatiōne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * et super filium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum in-vocábimus.

Dómine, Deus virtútum, converte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propitius esto pec-catis nostris Domine.

In Laudes Ant. Tibi soli peccavi Domine mis-erere mei. *Miserere.*

Ant. Domine refugium factus es nobis. *Domine refugium.*

Ant. In matutinis domine meditabor in te. *Deus deus meus.*

Ant. In eternum dominus regnabit et ultra. *Cante-mus domino.*

Ant. In sanctis eius lau-date deum. *Laudate dominum.*

Ant. In sanctitate servia-mus Domino et liberabit nos ab inimicis nostris. *Benedictus dominus.*

Ant. Exultate.

Exultáte Deo, adi-utóri nostro: * iubiláte Deo Iacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: *

psaltérium iucúndum
cum cíthara.

Buccináte in Neomé-
nia tuba, * in insígni die
solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Is-
raël est: * et iudícium
Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph
pósuit illud, cum exíret
de terra Ægypti: * lin-
guam, quam non nóverat,
audívit.

Divértit ab onéribus
dorsum eius: * manus
eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti
me, et liberávi te: † ex-
audívi te in abscónditó
tempestátis: * probávi te
apud aquam contradic-
tíonis.

Audi, pópulus meus, et
contestábor te: † Israël,
si audíeris me, non erit in
te deus recens, * neque
adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te de
terra Ægypti: * diláta os
tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus
meus vocem meam: * et
Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum
desidéria cordis eórum: *
ibunt in adinventiónibus
suis.

Si pópulus meus audís-
set me: * Israël si in viis
meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan
inimícos eórum hu-
miliássem: * et super
tribulántes eos misísssem
manum meam.

Inimíci Dómini mentíti
sunt ei: * et erit tempus
eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe
fruménti: * et de petra,
melle saturávit eos.

Deus stetit in synagóga
deórum: * in médio
autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis in-
iquitátem: * et fácies
peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno, et
pupillo: * húmilem, et
páuperem iustificáte.

Erípite páuperem: * et
egénum de manu pecca-
tóris liberáte.

Nesciérunt, neque in-
tellexérunt, in ténebris
ámbulant: * movebúntur
ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de prícipibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exultate deo adiutori nostro.

Ant. Tu solus.

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsus te testamén-
tum disposuérunt, tabernácula Idumæórum

et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutoriúm filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Iabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et contur-

béntur in sǽculum sǽculi: * et confundántur, et pŕeant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea: * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictióнем dabit legislátor † ibunt

de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióne meam: * áuribus pércepe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et résponce in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Tu solus altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixisti.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem

plebis tuæ: * operuísti
ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam: * avertísti ab ira in-
dignatiónis tuæ.

Convérite nos, Deus,
salutáris noster: * et
avérte iram tuam a nobis.

Numquid in æténum
irascéris nobis? * aut
exténdes iram tuam a
generatióne in gener-
atiónen?

Deus, tu convérsus viv-
ificábis nos: * et plebs tua
lætábitur in te.

Osténde nobis,
Dómine, misericórdiam
tuam: * et salutáre tuum
da nobis.

Audiam quid loquátur
in me Dóminus Deus: *
quóniam loquéatur pacem
in plebem suam.

Et super sanctos suos: *
et in eos, qui convertún-
tur ad cor.

Verúmtamen prope
timéntes eum salutáre ip-
síus: * ut inhábitet glória
in terra nostra.

Misericórdia, et véritas
obviavérunt sibi: * iustí-
tia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta
est: * et iustítia de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus dabit
benignitatem: * et terra
nostra dabit fructum
suum.

Iustítia ante eum am-
bulábit: * et ponet in via
gressus suos.

nclína, Dómine, au-
rem tuam, et exáudi
me: * quóniam inops, et
pauper sum ego.

Custódi ánimam meam,
quóniam sanctus sum: *
salvum fac servum tuum,
Deus meus, sperántem in
te.

Miserére mei, Dómine,
quóniam ad te clamávi
tota die: † lætífica áni-
mam servi tui, * quóniam
ad te, Dómine, ánimam
meam levávi.

Quóniam tu, Dómine,
suávis et mitis: * et multæ
misericórdiæ ómnibus
invocántibus te.

Auribus pércipe,
Dómine, oratióñem
meam: * et inténde voci
deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ

clamávi ad te: * quia ex-audísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnis gentes quascumque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glori-ficábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glo-rificábo nomen tuum in æténum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus iníqui insur-rexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non propo-suérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et mis-erére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et con-fundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixisti Domine terram tuam.

Ant. Fundamenta.

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus por-tas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósā dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est

in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et principum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium: * habitatio est in te.

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis áнима mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus

est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médi ci suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repél lis oratióne meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem,

humiliátus sum et conturbátus.

In me transíerunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

Misericórdias Dómini * in æténum cantábo.

In generatióнем et generatióнем * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In æténum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testamén-tum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in æténum præ-parábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióнем et generatióнем * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine, * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consilio sanctórum: * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vul-nerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dis-persísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra: † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et

exaltétur déxtera tua: *
iustitia et iudícum præ-
paratio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas
præcédent fáciem tuam:
* beátus pópulus, qui scit
iubilatióne.

Dómine, in lúmine vul-
tus tui ambulábunt, † et in
nómíne tuo exsultábunt
tota die: * et in iustitia tua
exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis
eórum tu es: * et in bene-
plácito tuo exaltábitur
cornu nostrum.

Quia Dómini est as-
súmptio nostra, * et
Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in
visióne sanctis tuis, et
dixisti: † Pósui adi-
utórium in poténte: * et
exaltávi eléctum de plebe
mea.

Invéni David, servum
meum: * óleo sancto meo
unxi eum.

Manus enim mea auxil-
iábitur ei: * et bráchium
meum confortábit eum.

Nihil profíciat inimícus
in eo: * et filius iniquitatis
non appónet nocére ei.

Et concídám a fácie ip-
síus inimícos eius: * et
odiéntes eum in fugam
convértam.

Et véritas mea, et mis-
ericórdia mea cum ipso:
* et in nómíne meo ex-
altábitur cornu eius.

Et ponam in mari
manum eius: * et in
flumínibus déxteram
eius.

Ipse invocábit me: Pa-
ter meus es tu: * Deus
meus, et suscéptor salútis
meæ.

Et ego primogénitum
ponam illum: * excélsum
præ régibus terræ.

In aëternum servábo
illi misericórdiam meam:
* et testaméntum meum
fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum
sǽculi semen eius: * et
thronum eius sicut dies
cæli.

Si autem derelíquerint
filii eius legem meam: * et
in iudíciis meis non am-
buláverint.

Si iustítias meas pro-
fanáverint: * et mandáta
mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in æténum manébit.

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in æténum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formidinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est opprórium vícinis suis.

Exaltásti déxteram de priméntium eum: * læticásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu íferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine: * sicut iurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum: * quod continui in sinu meo multárum Géntium.

Quod exprobravérunt
inimíci tui, Dómine, *
quod exprobravérunt
commutatióne Christi
tui.

Benedictus Dóminus in
æténum: * fiat, fiat.

Dómine, refúgium fac-
tus es nobis: * a
generatióne in genera-
tióne.

Priúsquam montes fier-
ent, aut formaréetur terra
et orbis: * a sáculo et
usque in sáculum tu es,
Deus.

Ne avértas hóminem
in humilitátem: * et
dixisti: Convertímini, filii
hóminum.

Quóniam mille anni
ante óculos tuos, *
tamquam dies hestérna,
quæ prætériit.

Et custódia in nocte, *
quæ pro níhilo habéntur,
eórum anni erunt.

Mane sicut herba
tránseat, † mane flóreat,
et tránseat: * vespere dé-
cidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira
tua, * et in furóre tuo tur-
báti sumus.

Posuísti iniquítátes nos-
tras in conspéctu tuo: *
sáculum nostrum in illu-
minatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies
nostrí defecérunt: * et in
ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea
meditabúntur: * dies an-
nórum nostrórum in ip-
sis, septuagínta anni.

Si autem in poten-
tátibus, octogínta anni: *
et amplius eórum, labor
et dolor.

Quóniam supervénit
mansuetúdo: * et corrip-
iémur.

Quis novit potestátem
iræ tuæ: * et præ timóre
tuo iram tuam dinu-
meráre?

Dékteram tuam sic no-
tam fac: * et erudítos
corde in sapiéntia.

Convrétere, Dómine,
úsquequo? * et deprecá-
bilis esto super servos
tuos.

Repléti sumus mane
misericórdia tua: * et ex-
sultávimus, et delectáti
sumus ómnibus diébus
nostris.

Lætati sumus pro diébus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidi mus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánum nos trárum dírige super nos: * et opus mánum nos trárum dírige.

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectione Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre nocturno.

A sagitta volánte in die, † a negócio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu

et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In máníbus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum quóniam cognovit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum

ipso sum in tribulatiōne:
* erípiam eum et glori-
ficábo eum.

Longitúdine diérum re-
plébo eum: * et osténdam
illi salutáre meum.

Bonum est confitéri
Dómino: * et
psállere nómini tuo, Al-
tíssime.

Ad annuntiándum mane
misericórdiam tuam: *
et veritátem tuam per
noctem.

In decachórdo,
psaltério: * cum cántico,
in cíthara.

Quia delectásti me,
Dómine, in factúra tua:
* et in opéribus mánuum
tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt
ópera tua, Dómine! *
nimis profundæ factæ
sunt cogitatiōnes tuæ.

Vir insípiens non
cognóscet: * et stultus
non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint pec-
catóres sicut fenum: *
et apparúerint omnes, qui
operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sácu-
lum sáculi: * tu autem

Altíssimus in æténum,
Dómine.

Quóniam ecce inimíci
tui, Dómine, † quóniam
ecce inimíci tui peribunt:
* et dispergéntur omnes,
qui operántur iniqui-
tátem.

Et exaltábitur sicut
unicórnis cornu meum:
* et senéctus mea in mis-
ericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus
inimícos meos: * et in
insurgéntibus in me ma-
lignántibus áudiet auris
mea.

Iustus, ut palma florébit:
* sicut cedrus Líbani mul-
tiplicábitur.

Plantáti in domo
Dómini, * in átriis domus
Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabún-
tur in senécta úberi: * et
bene patiéntes erunt, ut
annúntient:

Quóniam rectus Dómi-
nus, Deus noster: * et non
est iniquitas in eo.

Dóminus regnávit,
decórem indútus
est: * indútus est Dómi-
nus fortitúdinem, et

præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sǽculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributióne supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * usquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustíiam?

Pópulum tuum,

Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ávenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Iacob.

Intellígite, insipiéntes in pôpulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitationes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiáтур peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelíquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium:

* et qui iuxta illam omnes
qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi ad-
vérsum malignántes? *
aut quis stabit mecum ad-
vérsum operántes iniqui-
tátēm?

Nisi quia Dóminus
adiúvit me: * paulo mi-
nus habitásset in inférno
ánima mea.

Si dicébam: Motus est
pes meus: * misericór-
dia tua, Dómine, adiuvá-
bat me.

Secúndum mul-
titúdinem dolórum
meórum in corde meo: *
consolatiónes tuæ lètfi-
cavérunt ánimam meam.

Numquid adháret
tibi sedes iniquitatis: *
qui fingis labórem in
præcépto?

Captábunt in ánimam
iusti: * et sanguinem
innocéntem condem-
nábunt.

Et factus est mihi Dómi-
nus in refúgium: * et
Deus meus in adiutorium
spei meæ.

Et reddet illis iniqui-
tátēm ipsórum: † et in

malítia eórum dispérdet
eos: * dispérdet illos
Dóminus Deus noster.

Veníte, exsultémus
Dómino; * iubilémus
Deo salutári nostro;

Præoccupémus fáciem
eius in confessióne, * et
in psalmis iubilémus ei:

Quóniam Deus magnus
Dóminus, * et rex magnus
super omnes deos.

Quia in manu eius sunt
omnes fines terræ, * et al-
titúdines móntium ipsíus
sunt;

Quóniam ipsíus est
mare, et ipse fecit illud,
* et siccum manus eius
formavérunt.

Veníte, adorémus, et
procidámus, * et ploré-
mus ante Dóminum qui
fecit nos:

Quia ipse est Dómi-
nus Deus noster, * et nos
pópulus páscuæ eius, et
oves manus eius.

Hódie si vocem eius au-
diéritis, * nolíte obduráre
corda vestra

Sicut in irritatióne,
secúndum diem tentatió-
nis in desérto, † ubi ten-

tavérunt me patres vestri:
 * probavérunt me, et
 vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis of-
 fénsus fui generatióni illi,
 * et dixi: Semper hi er-
 rant corde.

Et isti non cognovérunt
 vias meas: ut iurávi in ira
 mea: * Si introíbunt in
 réquiem meam.

Ant. Benedictus Domi-
 nus in eternum.

Ant. Cantate.

Cantáte Dómino cán-
 ticum novum: * can-
 tátate Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et
 benedícite nómini eius: *
 annuntiáte de die in diem
 salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes
 glóriam eius, * in óm-
 nibus pópulis mirabília
 eius.

Quóniam magnus
 Dóminus, et laudábilis
 nimis: * terríbilis est su-
 per omnes deos.

Quóniam omnes dii
 Géntium dæmónia: *
 Dóminus autem cælos
 fecit.

Conféssio, et pul-

chritúdo in conspéctu
 eius: * sanctimónia et
 magnificéntia in sancti-
 ficatióne eius.

Afférte Dómino,
 pátriæ Géntium, † af-
 férte Dómino glóriam
 et honórem: * afférte
 Dómino glóriam nómini
 eius.

Tóllite hóstias, et in-
 troíte in átria eius: *
 adoráte Dóminum in
 átrio sancto eius.

Commoveátur a fácie
 eius univérsa terra: *
 dícite in Géntibus quia
 Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem
 terræ qui non com-
 movébitur: * iudicábit
 pópulos in æquitáte.

Læténtr cæli, et exsúltet
 terra: † commoveátur
 mare et plenitúdo eius: *
 gaudébunt campi, et óm-
 nia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt óm-
 nia ligna silvárum a fá-
 cie Dómini, quia venit:
 * quóniam venit iudicáre
 terram.

Iudicábit orbem terræ
 in æquitáte, * et pópulos

in veritáte sua.

Dóminus regnávit
exsúltet terra: *
lætentur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcedet: * et inflam-mábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit et com-móta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus

Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætitia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudes Ant. Spiritu principali confirma cor meum deus. *Miserere.*

Ant. In veritate tua exaudi me Domine. *Domine exaudi.*

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. *Deus deus meus.*

Ant. Domine audivi au-ditum tuum et timui. *Do-minи audivi.*

Ant. In tympano et choro in cordis et organo lau-date deum. *Laudate dominum.*

Ant. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitavit nos

oriens ex alto. *Benedic-tus dominus.*

Ant. Quia mirabilia.

Cantáte Dómino cán-ticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvávit sibi déxtera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes térmíni terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et ex-sultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis duc-tílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare, et plenítudo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes

exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem ter-rárum in iustitia, * et pópolos in æquitáte.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chéru-bim, moveátur terra.

Dóminus in Sion mag-nus: * et excélsus super omnes pópolos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam ter-ribile, et sanctum est: * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directíones: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pe-dum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sac-erdótibus eius: * et Sá-muel inter eos, qui ínvo-cant nomen eius:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loque-bátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Ant. Iubilate.

Tubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætitia.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confes-siόne, * átria eius in hym-nis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in æténum misericórdia eius, * et usque in generatióne-

et generatióne véritas eius.

Misericórdiam, et iudí-cium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in in-nocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniús-tam: * faciéntes prævar-iaciónes odívi.

Non adháesit mihi cor-pravum: * declinán-tem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et in-satiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in mé-dio domus meæ, qui facit supérbiā: * qui lóquitur iniqua, non diréxit in

conspéctu oculórum
meórum.

In matutíno interfíciébam omnes peccatóres terræ: * ut disperderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Iubilate deo omnis terra.

Ant. Clamor meus.

Dómine, exáudi orationem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulator, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adháesit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die reprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsus me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia éllevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æténum pémanes: * et memoriále tuum in generatióne et generatióne.

Tu exsúrgens miséreberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebún- tur.

Et timébunt gentes
nomen tuum, Dómine:
* et omnes reges terræ
glóriam tuam.

Quia ædificávit Dómi-
nus Sion: * et vidébitur in
glória sua.

Respéxit in oratióne
humílium: * et non spre-
vit precem eórum.

Scribántur hæc in gen-
eratióne áltera: * et
pópulus qui creábitur,
laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de ex-
célso sancto suo: * Dómi-
nus de cælo in terram as-
péxit:

Ut audíret gémitus com-
peditórum: * ut sólveret
filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion
nomen Dómini: * et lau-
dem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópu-
los in unum: * et reges ut
sérviant Dómino.

Respóndit ei in
via virtútis suæ: *
Paucitátem diérum
meórum núnctia mihi.

Ne révoces me in dimí-
dio diérum meórum: *
in generatióne et gen-

eratióne anni tui.

Inítio tu, Dómine, ter-
ram fundásti: * et ópera
mánuum tuárum sunt
cæli.

Ipsi períbunt, tu autem
pérmiges: * et omnes si-
cut vestiméntum veterás-
cent.

Et sicut opertórium
mutábis eos, et mutabún-
tur: * tu autem idem ipse
es, et anni tui non defí-
cient.

Fílii servórum tuórum
habitábunt: * et se-
men eórum in sǽculum
dirigétur.

Bénedic, ánima mea,
Dómino: * et óm-
nia, quæ intra me sunt,
nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea,
Dómino: * et noli
oblivíisci omnes retribu-
tiones eius.

Qui propitiátur óm-
nibus iniquitatibus tuis:
* qui sanat omnes infir-
mitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu
vitam tuam: * qui corónat
te in misericórdia et mis-
eratióibus.

Qui replet in bonis
desidérium tuum: * ren-
ovábitur ut áquilæ iuvén-
tus tua.

Fáciens misericórdias
Dóminus: * et iudícium
ómnibus iniúriam patién-
tibus.

Notas fecit vias suas
Móysi, * filiis Israël vol-
untátes suas.

Miserátor, et miséricors
Dóminus: * longánimis et
multum miséricors.

Non in perpétuum
irascétur: * neque in
æténum comminábitur.

Non secúndum pec-
cáta nostra fecit nobis: *
neque secúndum iniqui-
tates nostras retríbuit no-
bis.

Quóniam secúndum al-
titúdinem cæli a terra:
* corroborávit miser-
icórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat ortus ab
occidente: * longe fecit a
nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur
pater filiorum, † misér-
tus est Dóminus timén-
tibus se: * quóniam ipse

cognóvit figméntum nos-
trum.

Recordátus est quó-
niā pulvis sumus: †
homo, sicut foenum dies
eius, * tamquam flos agri
sic efflorébit.

Quóniam spíritus per-
transíbit in illo, et non
subsístet: * et non
cognóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem
Dómini ab æténo, * et
usque in æténum super
timéntes eum.

Et iustítia illíus in filios
filiórum, * his qui servant
testaméntum eius.

Et mémores sunt man-
datórum ipsíus, * ad
faciéndum ea.

Dóminus in cælo
parávit sedem suam: *
et regnum ipsíus ómnibus
dominábitur.

Benedícite Dómino,
omnes Angeli eius:
† poténtes virtúte,
faciéntes verbum illíus, *
ad audiéndam vocem ser-
mónum eius.

Benedícite Dómino,
omnes virtútes eius: *

ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite domino, omnia opera eius: † in omni loco dominationis eius, * benedic, anima mea, domino.

Ant. Clamor meus ad te veniat deus.

Ant. Benedic.

Benedic anima mea, domino: * domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem, et decorem induisti: * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens caelum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ambulas super pennis ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: * et ministros tuos ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in saeculum saeculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus eius:

* super montes stabunt aquae.

Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitruis tui formidabunt.

Ascendunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundasti eis.

Terminus posuisti, quem non transgredientur: * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquae.

Potabunt omnes bestiae agri: * exspectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres caeli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satabit terra:

Prodicens foenum iumentis: * et herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra: * et vinum laetificet cor hominis:

Ut exhilareret faciem in oleo: * et panis cor homini-

nis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásu suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant: * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collo-cabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatióнем suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra posses-sióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * il-

lic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum magnis: * illic naves per-transíbunt.

Draco iste, quem for-másti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum revertén-tur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sáeculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmi-gant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiū sum.

Iucúndum sit ei
elóquium meum: *
ego vero delectábor in
Dómino.

Defícient peccatóres a
terra, et iníqui ita ut non
sint: * bénedic, ánima
mea, Dómino.

Confitémini Dómino,
et invocáte nomen
eius: * annuntiáte inter
Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psállite ei:
* narráte ómnia mirabília
eius.

Laudámini in nómine
sancto eius: * lætétur cor
quæréntium Dóminum.

Quárerite Dóminum, et
confirmámini: * quárerite
fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium
eius, quæ fecit: * prodígia
eius, et iudícia oris eius.

Semen Abraham, servi
eius: * filii Iacob, elécti
eius.

Ipse Dóminus Deus
noster: * in univérsa terra
iudícia eius.

Memor fuit in sáculum
testaménti sui: * verbi,
quod mandávit in mille
generatiónes:

Quod dispósuit ad
Abraham: * et iuraménti
sui ad Isaac:

Et státuit illud Iacob in
præcéptum: * et Israël in
testaméntum ætérmum:

Dicens: Tibi dabo ter-
ram Chánaan, * funícu-
lum hereditátis vestræ.

Cum essent número
brevi, * paucíssimi et ín-
colæ eius:

Et pertransiérunt de
gente in gentem, * et
de regno ad pópulum ál-
terum.

Non relíquit hóminem
nocére eis: * et corripuit
pro eis reges.

Nólite tángere christos
meos: * et in prophétis
meis nólite malignári.

Et vocávit famem su-
per terram: * et omne
firmaméntum panis con-
trívit.

Misit ante eos virum:
* in servum venúmdatus
est Ioseph.

Humiliavérunt in com-
pédibus pedes eius, fer-
rum pertránsiit ániam
eius * donec veníret ver-
bum eius.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constituit eum dómimum domus suæ: * et príncipem omnis posse-siónis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Aegyptum: * et Iacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos eius.

Convértil cor eórum ut odírent pópulum eius: * et dolum fácerent in ser-vos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégít ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et ob-scurávit: * et non exacer-bávit sermones suos.

Convértil aquas eórum

in ságuinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas: * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœno-myía: * et cíñifes in óm-nibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ip-sórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fíniū eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fruc-tum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum in-fírmus.

Lætáta est Aegyptus in profectíone eórum: * quia incúbuit timor

eórum super eos.

Expándit nubem in protectionem eórum: * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætitia.

Et dedit illis regíones Géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant iustificatiónes eius, * et legem eius requírant.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Visita nos.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt iustítiam in omni tém-
pore.

Meménto nostri,
Dómine, in beneplácito
pópuli tui: * vísta nos in
salutári tuo:

Ad vidéndum in
bonitaté electórum
tuórum, ad lætándum in
lætitia gentis tuæ: * ut
laudéris cum hereditáte
tua.

Peccávimus cum
pátribus nostris: * in-
iúste égimus, iniquitátem
fécimus.

Patres nostri in Agypto
non intellexérunt mirabília
tua: * non fuérunt mé-
mores multitúdinis mis-
ericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt as-
cendéntes in mare, *
Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter
nomen suum: * ut notam
fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare
Rubrum, et exsiccátum
est, * et dedúxit eos in
abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu

odiéntium: * et redémit eos de manu inimici.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis eius: * et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, obliti sunt óperum eius: * et non sustinuérunt consilium eius.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in áimas eórum.

Et irritavérunt Móyses in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregaciónem Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam

suam * in similitudinem vítuli comedéntis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham: terribilia in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses, éléctus eius, stetisset in confractione in conspéctu eius:

Ut avérteret iram eius ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderabilem:

Non credidérunt verbo eius, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut deiíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in

ad inventiōnibus suis: *
et multiplicāta est in eis
ruīna.

Et stetit Phínees, et
placávit: * et cessávit
quassátio.

Et reputátum est ei
in iustítiam: * in gener-
atiōnem et generatiōnem
usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad
Aqua contradictionis: *
et vexátus est Móyses
propter eos: quia exacer-
bavérunt spíritum eius.

Et distínxit in lábiis suis:
* non disperdidérunt
Gentes, quas dixit Dómi-
nus illis.

Et commísti sunt in-
ter Gentes, et didicérunt
ópera eórum: et
serviérunt sculptílibus
eórum: * et factum est
illis in scándalum.

Et immolavérunt filios
suos, * et filias suas
dæmóniis.

Et effudérunt sán-
guinem innocéntem:
* sanguinem filiorum
suórum et filiárum
suárum, quas sacrifi-
cavérunt sculptílibus

Chánaan.

Et infécta est terra
in sanguínibus, et con-
tamináta est in opéribus
eórum: * et fornicáti sunt
in ad inventiōnibus suis.

Et irátus est furóre
Dóminus in pópulum
suum: * et abomináitus est
hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus
Géntium: * et domináti
sunt eórum qui odérunt
eos.

Et tribulavérunt eos in-
imíci eórum, et humiliáti
sunt sub máníbus eórum:
* sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacer-
bavérunt eum in consílio
suo: * et humiliáti sunt in
iniquitatib⁹ suis.

Et vidi, cum tribu-
laréntur: * et audívit
oratiōnem eórum.

Et memor fuit tes-
taménti sui: * et pœni-
tuit eum secúndum mul-
titúdinem misericórdiæ
suæ.

Et dedit eos in miser-
icórdias * in conspéctu
ómnium qui céperant
eos.

Salvos nos fac, Dómine,
Deus noster: * et cón-
grega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini
sancto tuo: * et gloriémur
in laude tua.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël, a sáculo et
usque in sáculum: *
et dicet omnis pópulus:
Fiat, fiat.

Confitémini Dómino
quóniam bonus: *
quóniam in sáculum
misericórdia eius.

Dicant qui redémpti
sunt a Dómino, quos
redémit de manu inimíci:
* et de régiónibus con-
gregávit eos:

A solis ortu, et occasu: *
ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine
in inaquóso: * viam civ-
itatis habitáculi non in-
venérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes:
* ánima eórum in ipsis
defécit.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de neces-
sitátibus eórum erípuit
eos.

Et dedúxit eos in viam
rectam: * ut irent in civ-
itátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ eius: *
et mirabília eius filiis
hóminum.

Quia satiávit ánimam
inánem: * et ánimam es-
uriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et
umbra mortis: * vinctos
in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt
elóquia Dei: * et consílium
Altíssimi irri-
tavérunt.

Et humiliátum est in
labóribus cor eórum: *
infirmáti sunt, nec fuit qui
adiuváret.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de neces-
sitátibus eórum liberávit
eos.

Et edúxit eos de téne-
bris, et umbra mortis: * et
víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ eius: *
et mirabília eius filiis
hóminum.

Quia contrívit portas

æreas: * et vectes férreos
confrégit.

Suscépit eos de via iniquitatis eórum: * propter iniustías enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est áнима eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et eríput eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Et sacrificient sacrificium laudis: * et annuntiant ópera eius in exsultatione.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatióne in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profundo.

Dixit, et stetit spíritus

procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos: * áнима eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desérum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem: * a malítia inhabitátiū in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárūm: * et terram sine aqua in éxitus aquárūm.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitationis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitatis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémpcio super príncipes: * et erráre fecit eos in ívio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini.

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. Confitebor.

 Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópolis, Dómine: * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam: * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et

meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápit-
tis mei.

Iuda rex meus: * Moab
lebes spei meæ.

In Iduméam exténdam
calceaméntum meum: *
mihi alienígenæ amíci
facti sunt.

Quis dedúcet me in
civitátem munitam? *
quis dedúcet me usque in
Iduméam?

Nonne tu, Deus, qui
repulísti nos, * et non
exibis, Deus, in virtútibus
nostris?

Da nobis auxílium de
tribulatióne: * quia vana
salus hóminis.

In Deo faciémus
virtútem: * et ipse ad
níhil dedúcet inimícos
nóstros.

Deus, laudem meam ne
tacúeris: * quia os
peccatóris, et os dolósi
super me apértum est.

Locúti sunt advérsum
me lingua dolósa, † et
sermónibus ódii circum-
dedérunt me: * et expug-
navérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent,

detrahébant mihi: * ego
autem orábam.

Et posuérunt advérsum
me mala pro bonis: *
et ódium pro dilectione
mea.

Constítue super eum
peccatórem: * et diábo-
lus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat
condemnátus: * et oráti-
o eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: *
et episcopátum eius ac-
cípiat alter.

Fiant filii eius órphani:
* et uxor eius vídua.

Nutántes transferántur
filii eius, et mendícant:
* et eiiciántur de habi-
tationibus suis.

Scrutétur foenerá-
tor omnem substántiam
eius: * et dirípiant aliéni
labóres eius.

Non sit illi adiútor: *
nec sit qui misereátrur
pupíllis eius.

Fiant nati eius in intéri-
tum: * in generatióne una
deleátrur nomen eius.

In memóriam rédeat
iníquitas patrum eius in
conspéctu Dómini: * et

peccátum matris eius non
deleáatur.

Fiant contra Dóminum
semper, † et dispéreat
de terra memória eórum:
* pro eo quod non est
recordátus fácere miser-
icórdiam.

Et persecútus est
hóminem ínopem, et
mendícum, * et com-
púnctum corde morti-
ficáre.

Et diléxit maledic-
ciónem, et véniet ei: * et
nóluit benedictiónem, et
elongábitur ab eo.

Et índuit maledic-
tionem sicut vestimén-
tum, † et intrávit sicut
aqua in interíora eius, *
et sicut óleum in óssibus
eius.

Fiat ei sicut vestimén-
tum, quo operítur: * et
sicut zona, qua semper
præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui
détrahunt mihi apud
Dóminum: * et qui lo-
quúntur mala advérsus
ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine,
fac mecum propter

nomen tuum: * quia
suávis est misericórdia
tua.

Líbera me quia egénus,
et pauper ego sum: * et
cor meum conturbátum
est intra me.

Sicut umbra cum declí-
nat, ablátus sum: * et ex-
cússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta
sunt a ieíúnio: * et caro
mea immutáta est propter
óleum.

Et ego factus sum op-
róbrium illis: * vidérunt
me, et movérunt cápita
sua.

Aduiva me, Dómine,
Deus meus: * salvum me
fac secúndum misericó-
diam tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc: * et tu, Dómine,
fecísti eam.

Maledícant illi, et tu
benedíces: † qui insúr-
gunt in me, confundán-
tur: * servus autem tuus
lætábitur.

Induántur qui détrahunt
mihi, pudóre: * et oper-
iántur sicut diplóide con-
fusióne sua.

Confitébor Dómino
nimis in ore meo: * et in
médio multórum laudábo
eum.

Quia ástitit a dextris
páuperis, * ut salvam
fáceret a persequéntibus
ánimam meam.

Ant. Confitebor Domino
nimis in ore meo.

In Laudes Ant. Benigne
fac in bona voluntate tua
Domine. *Miserere.*

Ant. Bonum est confiteri
Domino. *Bonum est con-*
fiteri.

Ant. Metuant Dominum
omnes fines terre. *Deus*
deus meus.

Ant. Et in servis suis
Dominus miserebitur.
Audite cæli.

Ant. In cymbalis be-
nensonantibus laudate
Dominum. *Laudate*
dominum.

Ant. In viam pacis dirige
nos Domine. *Benedictus*
dominus.

Ant. Dixit Dominus.

Dixit Dóminus Dómino
meo: * Sede a dex-
tris meis:

Donec ponam inimícos
tuos, * scabéllum pedum

tuórum.

Virgam virtútis tuæ
emittet Dóminus ex Sion:
* domináre in médio in-
imicórum tuórum.

Tecum princípium
in die virtútis tuæ in
splendóribus sanctórum:
* ex útero ante lucíferum
genui te.

Iurávit Dóminus, et
non pœnitébit eum: *
Tu es sacérdos in ætér-
num secúndum órdinem
Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,
* confrégit in die iræ suæ
reges.

Iudicábit in natióibus,
implébit ruínas: * con-
quassábit capita in terra
multórum.

De torrénte in via bibet:
* proptérea exaltábit ca-
put.

Ant. Dixit Dominus
Domino meo sede a dex-
tris meis.

Ant. Fidelia.

Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo: *
in consílio iustórum, et
congregatióne.

Magna ópera Dómini: *

exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio et magnificentia opus eius: * et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilem suorum, † misericors et miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

Ut det illis hereditatem gentium: * opera manuum eius veritas, et iudicium.

Fidelia omnia mandata eius: † confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate et aequitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen eius: * initium sapientiae timor Domini.

Intellecitus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio eius manet in saeculum saeculi.

Ant. Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi.

Ant. In mandatis.

Beatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, et divitiae in domo eius: * et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et miserator, et iustus.

Iucundus homo qui miseretur et commodat, † disponet sermones suos in iudicio: * quia in aeternum non commovetur.

In memoria aeterna erit iustus: * ab auditione mala non timetur.

Paratum cor eius sperare in Domino, † confirmatum est cor eius: * non commovetur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus: † iustitia eius

manet in sǽculum sǽculi,
 * cornu eius exaltábitur in
 glória.

Peccátor vidébit, et
 irascétur, † déntibus suis
 fremet et tabéscet: *
 desidérium peccatórum
 períbit.

Ant. In mandatis eius vo-
 let nimis.

Ant. Sit nomen.

Laudáte, púeri,
 Dóminum: * laudáte
 nomen Dómini.

Sit nomen Dómini
 benedictum, * ex hoc
 nunc, et usque in sǽcu-
 lum.

A solis ortu usque ad
 occásum, * laudábile
 nomen Dómini.

Excélsus super omnes
 gentes Dóminus, * et su-
 per cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus,
 Deus noster, qui in al-
 tis hábitat, * et humília
 réspicit in cælo et in
 terra?

Súscitans a terra
 ínopem, * et de stércore
 érigens páuperem:

Ut cólocet eum cum
 princípibus, * cum

princípibus pópuli sui.

Qui habitare facit
 stérilem in domo, * ma-
 trem filiorum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini
 benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

In éxitu Israël de
 Ægypto, * domus Ia-
 cob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudáea sanc-
 tificatio eius, * Israël
 potéstas eius.

Mare vidit, et fugit:
 * Iordánis convérsus est
 retrórsum.

Montes exsultavérunt ut
 aríetes, * et colles sicut
 agni óvium.

Quid est tibi, mare,
 quod fugísti: * et tu,
 Iordánis, quia convérsus
 es retrórsum?

Montes, exsultástis si-
 cut aríetes, * et colles, si-
 cut agni óvium.

A fácie Dómini mota est
 terra, * a fácie Dei Iacob.

Qui convértil petram in
 stagna aquárum, * et ru-
 pem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine,
 non nobis: * sed nómini
 tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem nos-
ter in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácrum géntium argéntum, et au-
rum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non lo-
quéntur: * óculos habent,
et non vidébunt.

Aures habent, et non áudent: * nares habent,
et non odorábunt.

Manus habent, et
non palpábunt: †
pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adiú-
tor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: *

adiútor eórum et proté-
ctor eórum est.

Dóminus memor fuit
nostri: * et benedíxit no-
bis:

Benedíxit dómui Israël:
* benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui
timent Dóminum, * pusíl-
lis cum maióribus.

Adiíciat Dóminus super
vos: * super vos, et super
filios vestros.

Benedícti vos a
Dómino, * qui fecit
cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: *
terram autem dedit filiis
hóminum.

Non mórtui laudábunt
te, Dómine: * neque
omnes, qui descéndunt in
inférnum.

Sed nos qui vivimus,
benedícimus Dómino, *
ex hoc nunc et usque in
sæculum.

Ant. Nos qui vivimus
benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

Diléxi, quóniam
exáudiet Dóminus *
vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem

suam mihi: * et in diébus
meis invocábo.

Circumdedérunt me
dolores mortis: * et
pericula inféni in-
venérunt me.

Tribulatióne et
dolorem invéni: * et
nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera áni-
mam meam: † misericors
Dóminus, et iustus, * et
Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos
Dóminus: * humiliátus
sum, et liberávit me.

Convrétere, ánima mea,
in réquiem tuam: * quia
Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam
meam de morte: † óculos
meos a lácrimis, * pedes
meos a lapsu.

Placébo Dómino * in
régióne vivórum.

Ant. Inclinavit Dominus
aurem suam michi.

Ant. Credidi.

Gréndidi, propter quod
locútus sum: * ego
autem humiliátus sum
nimis.

Ego dixi in excéssu
meo: * Omnis homo

mendax.

Quid retríbuam
Dómino, * pro ómnibus,
quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris ac-
cípiam: * et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pôpulo
eius: * pretiosa in con-
spéctu Dómini mors
sanctórum eius:

O Dómine, quia ego
servus tuus: * ego servus
tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:
† tibi sacrificábo hós-
tiam laudis, * et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pôpuli eius: * in átriis
domus Dómini, in médio
tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

Laudáte Dóminum,
omnes Gentes: *
laudáte eum, omnes
pôpuli:

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
eius: * et véritas Dómini
manet in æténum.

Ant. Laudate Dominum

omnes gentes.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino: * quam confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino: * quam speráre in princípibus.

Omnis Gentes cir-

cuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me si-
cut apes, † et exarsérunt
sicut ignis in spinis: * et in
nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut
cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus: * et factus
est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et
salútis: * in tabernáculis
iustórum.

Déxtera Dómini fecit
virtútem: † déxtera
Dómini exaltávit me,
* déxtera Dómini fecit
virtútem.

Non móriar, sed vi-
vam: * et narrábo ópera
Dómini.

Castígans castigávit me
Dóminus: * et morti non
trádidit me.

Aperié mihi portas
iustítiae, † ingréssus in

eas confitébor Dómino:
* hæc porta Dómini, iusti
intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et
factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem
reprobavérunt ædi-
ficantes: * hic factus est
in caput ánguli.

A Dómino factum est is-
tud: * et est miráble in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus: * exsultémus
et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac, † o Dómine bene
prosperáre: * benedíc-
tus qui venit in nómine
Dómini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini: * Deus
Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem
solémnem in condénsis,
* usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitébor tibi: * Deus meus
es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et
factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino
quóniam bonus: * quóniam
in sǽculum misericórdia eius.

Ant. Veni. *Deus in nomine.*

Ant. Gloria. *Deus in nomine.*

Ant. Deus. *Deus in nomine.*

Ant. Vivo ego. *Deus in nomine.*

Ant. Anime. *Deus in nomine.*

Ant. Cognoverunt. *Deus in nomine.*

Béati immaculáti in via:
* qui ámbulant in
lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur
testimónia eius: * in toto
corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur
iniquitátem, * in viis eius
ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta
tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómnibus
mandátis tuis.

Confitébor tibi in direc-

tiónē cordis: * in eo quod
dídici iudícia iustítiae tuæ.

Iustificatiōnes tuas
custódiam: * non
me derelínguas usque-
quáque.

In quo córrigit ado-
lescéntior viam
suam? * in custodiéndo
sermónes tuos.

In toto corde meo
exquisívi te: * ne repél-
las me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi
elóquia tua: * ut non pec-
cem tibi.

Benedictus es, Dómine:
* doce me iustificatiōnes
tuas.

In lábiis meis, * pronun-
tiávi ómnia iudícia oris
tui.

In via testimoniórum
tuórum delectátus sum, *
sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercé-
bor: * et considerábo vias
tuas.

In iustificatiōnibus tuis
meditábor: * non oblívís-
car sermónes tuos.

Retríbue servo tuo,
vivífica me: * et
custódiam sermónes

tuos.

Revéla óculos meos: *
et considerábo mirabília
de lege tua.

Incola ego sum in terra:
* non abscóndas a me
mandáta tua.

Concupívit áнима mea
desideráre iustificatiōnes
tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: *
maledícti qui declínant a
mandátis tuis.

Aufer a me opprórium,
et contémptum: * quia
testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt
príncipes, et advérsus
me loquebántur: * servus
autem tuus exercebátur
in iustificatiōnibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditátio mea est: * et
consílium meum iustifi-
catiōnes tuæ.

Adhésit paviménto
ánima mea: * viví-
fica me secúndum ver-
bum tuum.

Vias meas enuntiávi et
exaudísti me: * doce me
iustificatiōnes tuas.

Viam iustificatiōnum
tuárum ínstrue me: * et

exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tādio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adháesi testimóniis tuis Dómine: * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

Ant. Veni et libera nos deus noster.

Ant. Gloria tibi trinitas equalis una deitas et ante omnia secula et nunc et in perpetuum.

Ant. Deus exuadi orationem meam auribus percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit Dominus nolo mortem peccatoris sed ut magis convertatur et vivat.

Ant. Anime impiorum fremebant adversum me et gravatum est cor meum super eos.

Ant. Cognoverunt Dominum alleluya in fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine.

Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificationum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne videant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timore tuo.

Amputa opprórium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi
mandáta tua: * in
æquitáte tua vivífica
me.

Et véniat super me
misericórdia tua,
Dómine: * salutare tuum
secúndum elóquium
tuum.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum:
* quia sperávi in ser-
móribus tuis.

Et ne áuferas de ore
meo verbum veritatis
usquequáque: * quia in
iudiciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem
tuam semper: * in sǽculo
lum et in sǽculum sǽculi.

Et ambulábam in latitú-
dine: * quia mandáta tua
exquisívi.

Et loquébar in tes-
timóniis tuis in conspéctu
regum: * et non con-
fundébar.

Et meditábar in
mandátis tuis, * quæ
diléxi.

Et levávi manus meas ad
mandáta tua, quæ diléxi:
* et exercébar in iustifi-
cationib⁹ tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo
mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est
in humilitate mea: * quia
elóquium tuum vivificávit
me.

Supérbi iníque agébant
usquequáque: * a lege
autem tua non declinávi.

Memor fui iudi-
ciórum tuórum a sǽculo,
Dómine: * et consolátus
sum.

Deféctio ténuit me, *
pro peccatórib⁹ derelin-
quéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi er-
ant iustificatiónes tuæ,
* in loco peregrinatiónis
meæ.

Memor fui nocte nómí-
nis tui, Dómine: * et cus-
todívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: *
quia iustificatiónes tuas
exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, *
dixi custodíre legem
tuam.

Deprecátus sum fáciem
tuam in toto corde meo:
* miserére mei secúndum
elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: *
et convérte pedes meos in
testimónia tua.

Parátus sum, et non sum
turbátus: * ut custódiam
mandáta tua.

Funes peccatórum cir-
cumpléxi sunt me: * et
legem tuam non sum
oblítus.

Média nocte surgébam
ad confiténdum tibi: * su-
per iudícia iustificatiónis
tuæ.

Párticeps ego sum óm-
nium timéntium te: * et
custodiéntium mandáta
tua.

Misericórdia tua,
Dómine, plena est terra:
* iustificatiónes tuas doce
me.

Bonitátem fecísti cum
servo tuo, Dómine: *
secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplí-
nam et sciéntiam doce
me: * quia mandátis tuis
crédidi.

Priúsquam humiliárer
ego delíqui: * proptérea
elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in
bonitáte tua doce me ius-

tificatiónes tuas.

Multiplicáta est su-
per me iniquitas super-
bórum: * ego autem in
toto corde meo scrutábor
mandáta tua.

Coagulátum est sicut
lac cor eórum: * ego
vero legem tuam meditá-
tus sum.

Bonum mihi quia hu-
miliásti me: * ut discam
iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris
tui: * super míllia auri et
argénti.

Manus tuæ fecérunt
me, et plasmavérunt
me: * da mihi intelléc-
tum, et discam mandáta
tua.

Qui timent te vidébunt
me et lætabúntur: * quia
in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia
áequitas iudícia tua: * et
in veritáte tua humiliásti
me.

Fiat misericórdia tua ut
consolétur me: * secún-
dum elóquium tuum
servo tuo.

Véniant mihi miser-
atiónes tuæ, et vivam:

* quia lex tua meditatio
mea est.

Confundantur superbi,
quia iniuste iniquitatem
fecerunt in me: * ego
autem exercerem in
mandatis tuis.

Convertantur mihi
timentes te: * et qui
novrerunt testimonia tua.

Fiat cor meum im-
maculatum in iustifi-
cationibus tuis, * ut non
confundar.

Ant. Veni Domine et noli
tardare relaxa facinora
plebis tue Israel.

Ant. Laus et perennis
gloria deo Patri et Filio
Sancto simul Paraclito in
secula seculorum.

Ant. Deduc me Domine
in semita mandorum tuo-
rum.

Ant. Advenerunt nobis
dies penitentie ad redi-
menda peccata et salvan-
das animas.

Ant. Iudicasti Domine
causam anime mee de-
fensor vite mee Domine
deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum
alleluya nolite timere al-
leluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

Defecit in salutare
tuum anima mea: *
et in verbum tuum super-
speravi.

Defecerunt oculi mei
in eloquium tuum: *
dicentes: Quando con-
solaberis me?

Quia factus sum sicut
uter in pruina: * iusti-
ficaciones tuas non sum
oblitus.

Quot sunt dies servi tui?
* quando facies de perse-
quentibus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui
fabulationes: * sed non ut
lex tua.

Omnia mandata tua
veritas: * inique per-
secuti sunt me, adiuva
me.

Paulo minus consum-
mavérunt me in terra: *
ego autem non dereliqui
mandata tua.

Secundum misericor-
diam tuam vivifica me: *

et custódiam testimónia
oris tui.

In æténum, Dómine,
* verbum tuum pér-
manet in cælo.

In generatióne et gen-
eratióne véritas tua: *
fundásti terram, et pér-
manet.

Ordinatióne tua perse-
vérat dies: * quóniam
ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua med-
itátio mea est: * tunc
forte periíssem in humil-
itaté mea.

In æténum non oblívís-
car iustificatiónes tuas: *
quia in ipsis vivificásti
me.

Tuus sum ego, salvum
me fac: * quóniam iusti-
ficiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt
peccatóres ut pérderent
me: * testimónia tua in-
telléxi.

Omnis consummati-
onis vidi finem: * la-
tum mandátum tuum
nimis.

Quómodo diléxi legem
tuam, Dómine? *
tota die meditátio mea

est.

Super inimícos meos
prudéntem me fecísti
mandáto tuo: * quia in
æténum mihi est.

Super omnes docéntes
me intelléxi: * quia tes-
timónia tua meditátio
mea est.

Super senes intel-
léxi: * quia mandáta tua
quæsívi.

Ab omni via mala pro-
hibui pedes meos: * ut
custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non de-
clinávi: * quia tu legem
posuísti mihi.

Quam dulcia fáucibus
meis elóquia tua, * super
mel ori meo!

A mandátis tuis intel-
léxi: * proptérea odívi
omnem viam iniqui-
tatis.

Lucérna pédibus meis
verbum tuum, * et
lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * cus-
todíre iudícia iustítiae
tuæ.

Humiliátus sum usque-
qué, Dómine: * viví-
fica me secúndum ver-

bum tuum.

Voluntária oris mei
beneplácita fac, Dómine:
* et iudicia tua doce me.

Anima mea in mánibus
meis semper: * et legem
tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres
láqueum mihi: * et de
mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi
testimónia tua in ætér-
num: * quia exsultátió
cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad
faciéndas iustificatiónes
tuas in ætérnum, *
propter retributióñem.

Iniquos ódio hábui: *
et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor
meus es tu: * et in verbum
tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni:
* et scrutábor mandáta
Dei mei.

Súscipe me secúndum
elóquium tuum, et vivam:
* et non confúndas me ab
exspectatióne mea.

Adiuva me, et salvus
ero: * et meditábor in
iustificatióibus tuis sem-
per.

Sprevísti omnes
discedéntes a iudíciis
tuis: * quia iniústa cog-
itatio eórum.

Prævaricántes reputávi
omnes peccatóres terræ:
* ídeo diléxi testimónia
tua.

Confige timóre tuo
carnes meas: * a iudíciis
enim tuis tímui.

Eeci iudícium et iustí-
tiam: * non tradas
me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum
in bonum: * non calum-
niéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt
in salutáre tuum: * et in
elóquium iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo
secúndum misericórdiam
tuam: * et iustificatiónes
tuas doce me.

Servus tuus sum ego:
* da mihi intelléctum, ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi,
Dómine: * dissipavérunt
legem tuam.

Ideo diléxi mandáta
tua, * super aurum et
topázion.

Propterea ad ómnia
mandáta tua dirigébar:
* omnem viam iniquam
ódio hábui.

Ant. Tuam Domine ex-
cita potentiam et veni ad
salvandum nos.

Ant. Gloria laudis resonet
in ore omnium patri gen-
iteque pro spiritui sancto
pariter resultet laude
perenni.

Ant. Aduiva me et salvus
ero Domine.

Ant. Commendemus
nosmetipsos in multa pa-
tientia in ieuniis multis
per arma iusticie.

Ant. Popule meus quid
feci tibi aut quid moles-
tus fui responde michi.

Ant. Ecce ego vobis-
cum sum alleluya om-
nibus diebus alleluya.

Ant. In tuo.

Ant. Ex quo.

Ant. Aspice.

Ant. Per arma.

Ant. Numquid redditur.

Ant. Noli flere.

Mirabília testimónia
tua: * ídeo scrutáta
est ea ánima mea.

Declarátiō sermónum
tuórum illúminat: * et in-

telléctum dat párvulis.

Os meum apérui,
et attráxi spíritum:
* quia mandáta tua
desiderábam.

Aspice in me, et mis-
erére mei: * secún-
dum iudícium diligén-
tium nomen tuum.

Gressus meos dírige
secúndum elóquium
tuum: * et non dominé-
tur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis
hóminum: * ut custódiam
mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina
super servum tuum: *
et doce me iustificatiónes
tuas.

Exitus aquárum de-
duxérunt óculi mei: *
quia non custodiérunt
legem tuam.

Pustus es, Dómine: *
et rectum iudícium
tuum.

Mandásti iustítiam tes-
timónia tua: * et ver-
itátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit
zelus meus: * quia oblíti
sunt verba tua inimíci
mei.

Ignítum elóquium tuum
veheménter: * et servus
tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego
et contémptus: * iusti-
ficationés tuas non sum
oblítus.

Iustítia tua, iustítia in
ætérmum: * et lex tua
véritas.

Tribulátio, et angús-
tia invenérunt me: *
mandáta tua meditátio
mea est.

Æquitas testimónia tua
in ætérmum: * intelléc-
tum da mihi, et vivam.

 Clamávi in toto corde
meo, exáudi me,
Dómine: * iustificationés
tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum
me fac: * ut custódiam
mandáta tua.

Prævéri in maturitaté,
et clamávi: * quia in verba
tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei
ad te dilúculo: * ut med-
itárer elóquia tua.

Vocem meam audi
secúndum misericórdiam
tuam, Dómine: * et
secúndum iudícium tuum

vivífica me.

Appropinquavérunt
persequéntes me iniqui-
tati: * a lege autem tua
longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: *
et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de tes-
timóniis tuis: * quia in
ætérmum fundásti ea.

 Vide humilitátem
meam, et éripe me:
* quia legem tuam non
sum oblítus.

Iúdica iudícium meum,
et rédime me: * propter
elóquium tuum vivífica
me.

Longe a peccatóribus
salus: * quia iusti-
ficationés tuas non
exquisiérint.

Misericórdiæ tuæ
multæ, Dómine: * secún-
dum iudícium tuum viví-
fica me.

Multi qui persequúntur
me, et tríbulant me: * a
testimóniis tuis non de-
clinávi.

Vidi prævaricántes,
et tabescébam: * quia
elóquia tua non cus-
todiérunt.

Vide quóniam mandáta
tua diléxi, Dómine: * in
misericórdia tua vivífica
me.

Principíum verbórum
tuórum, véritas: * in
æténum ómnia iudícia
iustitiæ tuæ.

Príncipes persecúti
sunt me gratis: * et a
verbis tuis formidávit cor
meum.

Lætábor ego super
elóquia tua: * sicut qui
invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui,
et abominátus sum: *
legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem
dixi tibi, * super iudícia
iustitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus
legem tuam: * et non est
illis scándalum.

Exspectábam salutáre
tuum, Dómine: * et
mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea
testimónia tua: * et diléxit
ea veheménter.

Servávi mandáta tua,
et testimónia tua: * quia
omnes viæ meæ in con-
spéctu tuo.

Appropínquet deprecá-
tio mea in con-
spéctu tuo, Dómine: *
iuxta elóquium tuum da
mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in
conspéctu tuo: * secún-
dum elóquium tuum
éripe me.

Eructábunt lábia mea
hymnum, * cum docúeris
me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua
mea elóquium tuum: *
quia ómnia mandáta tua
æquitas.

Fiat manus tua ut salvet
me: * quóniam mandáta
tua elégi.

Concupívi salutáre
tuum, Dómine: * et lex
tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et
laudábit te: * et iudícia
tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ
périit: * quære servum
tuum, quia mandáta tua
non sum oblítus.

Ant. In tuo adventu erue
nos Domine.

Ant. Ex quo omnia per
quem omnia in quo om-
nia ipsi gloria in secula.

Ant. Aspice in me
Domine et miserere mei.

Ant. Per arma iusticie vir-
tutis dei commendemus
nosmetipsos in multa pa-
tientia.

Ant. Numquid reddi-
tur pro bono malum quia
foderunt foveam anime
mee.

Ant. Noli flere Maria al-
leluya resurrexit Domi-
nus alleluya.

Ant. Clamavi.

Ad Dóminum cum
tribulárer clamávi: *
et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ,
* cum carbónibus deso-
latóriis.

Heu mihi! quia incolá-
tus meus prolongátus est:
† habitávi cum habitán-
tibus Cedar: * multum ín-
cola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt
pacem, eram pacíficus: *
cum loquébar illis, im-

pugnábant me gratis.

Ant. Clamavi et exaudivit
me.

Ant. Auxilium.

Levávi óculos meos
in montes, * unde
véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a
Dómino, * qui fecit
cælum et terram.

Non det in com-
motiónem pedem tuum:
* neque dormítet qui
custódit te.

Ecce, non dormitábit
neque dórmiet, * qui
custódit Israël.

Dóminus custódit te,
Dóminus protéctio tua, *
super manum déxteram
tuam.

Per diem sol non uret te:
* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo: * custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat in-
tróitum tuum, et éxitum
tuum: * ex hoc nunc, et
usque in sáculum.

Ant. Auxilium meum a
Domino.

Ad Mag. **Ant.** Magnifi-
cat anima mea Dominum.

Magnificat.

Ant. In domum.

Lætátus sum in his,
quæ dicta sunt mihi:
* In domum Dómini
íbimus.

Stantes erant pedes
nostrí, * in átriis tuis,
Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ aedificá-
tur ut cívitas: * cuius par-
ticipátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini:
* testimónium Israël
ad confiténdum nómini
Dómini.

Quia illic sedérunt
sedes in iudício, * sedes
super domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Ierúsalem: * et
abundántia diligéntibus
te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos,
et próximos meos, * lo-
québar pacem de te:

Propter domum
Dómini, Dei nostri, *
quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Domini

letantes ibimus.

Ant. Qui habitas.

Ad te levávi óculos
meos, * qui hábitas
in cælis.

Ecce sicut óculi
servórum, * in mánibus
dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in
mánibus dómínae suæ:
* ita óculi nostri ad
Dóminum, Deum nos-
trum, donec misereátur
nostrí.

Miserére nostri,
Dómine, miserére nos-
tri: * quia multum repléti
sumus despectíone:

Quia multum repléta
est ánima nostra: * op-
próbrium abundántibus,
et despéctio supérbis.

Ant. Qui habitas in celis
miserere nobis.

Ant. Adiutorium.

Nisi quia Dóminus erat
in nobis, dicat nunc
Israël: * nisi quia Dómi-
nus erat in nobis,

Cum exsúrgerent
hómínes in nos, * forte
vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor
eórum in nos, * fórsitan

aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit
ánima nostra: * fórsitan
pertransísset áнима nos-
tra aquam intoleráibilem.

Benedíctus Dóminus *
qui non dedit nos, in cap-
tiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut
passer erépta est * de
láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, *
et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in
nómine Dómini, * qui
fecit cælum et terram.

Ant. Adiutorium nostrum
in nomine Domini.

Ant. Bene fac.

Qui confidunt in
Dómino, sicut mons
Sion: * non com-
movébitur in æténum,
qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius:
† et Dóminus in circúitu
pópuli sui, * ex hoc nunc
et usque in sǽculum.

Quia non relínquet
Dóminus virgam pec-
catórum super sortem
iustórum: * ut non extén-
dant iusti ad iniquitátem
manus suas.

Bénéfac, Dómine, bo-
nis, * et rectis corde.

Declinántes autem
in obligatiónes addúcet
Dóminus cum operán-
tibus iniquitátem: * pax
super Israël.

Ant. Bene fac Domine
bonis et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

In converténdo
Dóminus captiv-
itatém Sion: * facti sumus
sicut consoláti:

Tunc replétum est gáu-
dio os nostrum: * et lin-
gua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter
Gentes: * Magnificávit
Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus
fácere nobiscum: * facti
sumus lætantes.

Convértete, Dómine,
captivitatém nostram, *
sicut torrens in austro.

Qui séminant in
lácrimis, * in exsultatióne
metent.

Eúntes ibant et flebant,
* mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem
vénient cum exsul-
tatióne, * portántes

manípulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

Ad Mag. **Ant.** Exultavit spiritus meus in deo salutari meo. *Magnificat.*

Ant. Beatus vir.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii ex cussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beatus vir qui implevit desiderium suum.

Ant. Beati.

Beatí omnes, qui ti-
ment Dóminum, *
qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum
tuárum quia manducábis:
* beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicé-
tur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dómi-
nus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórū tuórum: * pacem super Israël.

Ant. Beati omnes qui ti-
ment Dominum.

Ant. Benediximus.

Sæpe expugnavérunt
me a iuventúte mea,
* dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt
me a iuventúte mea: *
étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum
fabricavérunt peccatóres:
* prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tec-tórum: * quod priúsquam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit: * et sinum suum qui manípulos colligit.

Et non dixerunt qui præteríbant: Benedic-tio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Benediximus vobix in nomine Domini.

Ant. De profundis.

De profundiis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ in-tendéntes: * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes ob-serváveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiá-tio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël: * ex ómnibus iniquitáribus eius.

Ant. De profundis clamvi ad te Domine.

Ant. Speret.

Dómine, non est ex-altátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sen-tiébam: * sed exaltávi án-imam meam.

Sicut ablactátus est su-per matre sua: * ita re-tribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino: * ex hoc nunc

et usque in sǽculum.

Ant. Speret Israel in Domino.

Ad Mag. **Ant.** Respexit humilitatem meam Domine deus meus.

Magnificat.

Ant. Et omnis.

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióne:

Et réquiem tem- póribus meis: donec in- véniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernácu- lum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induán- tur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum: * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frus- trábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui testaméntum meum: * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sǽculum: * sedébunt su- per sedem tuam.

Quóniam elégit Dómi- nus Sion: * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedí- cens benedíciam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúciam cornu David: * parávi lucérnam

Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis eius.

Ant. Ecce quam bonum.

Ecce quam bonum, et quam iucúndum * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sáeculum.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Ecce quam bonum et quam iocundum.

Ant. Omnia.

Laudáte nomen Dómini, * laudáte, servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psálite nómini eius, quóniam suáve.

Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque

ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, *Ægypte*: * in Pharaónem, et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas: * et occidit reges fortes:

Sehon, regem Amor-rhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pôpulo suo.

Dómine, nomen tuum in æténum: * Dómine, memoriále tuum in generatióne et generatióne.

Quia iudicábit Dóminus pôpulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácrum Gén-tium argéntum et au-rum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non lo-quéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudent: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fá-

ciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. Omnia quecunque voluit Dominus fecit.

Ant. Quoniam.

 Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intel-léctu: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti, et bráchio excélsso: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divídit Mare Rubrum in divisiones: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israël per médium eius: * quóniam in ætérnum misericórdia

eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Sehon, regem Amor-rhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Hereditátem Israël, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nos-trá memor fuit nostri:

* quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli:
* quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Quoniam in eternum misericordia eius.

Ant. Ymnum.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogáverunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos:
* Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus

cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * oblivíóni detur déxtera mea.

Adháreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.

Si non proposúero Ierúsalem, * in princípio lætítiae meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem.

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundáméntum in ea.

Fília Babylónis mísera:
* beátus, qui retríbuet tibi retributióñem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Ymnum cantate nobis de canticis Syon.

Ad Mag. **Ant.** De-
posuit potentes sanctos persequentes et exaltavit humilie Christum confi-
tentest. *Magnificat.*

Ant. In conspectu.

Confitébor tibi, Dómine,

* quóniam audísti verba
oris mei.

In conspéctu An-
gelórum psallam tibi:
* adorábo ad templum
sanctum tuum, et con-
fitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua,
et veritáte tua: * quóniam
magnificásti super omne,
nomen sanctum tuum.

In quacúmque die in-
vocávero te, exáudi me:
* multiplicábis in ánima
mea virtútem.

Confiteántur tibi,
Dómine, omnes reges
terræ: * quia audiérunt
ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis
Dómini: * quóniam
magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus
Dóminus, et humília
réspicit: * et alta a longe
cognóscit.

Si ambulávero in médio
tribulatiónis, vivificábis
me: † et super iram in-
imicórum meórum ex-
tendísti manum tuam, *
et salvum me fecit déx-
tera tua.

Dóminus retríbuet pro
me: † Dómine, miser-
icórdia tua in sǽculum:
* ópera mánuum tuárum
ne despícias.

Ant. In conspectu an-
gelorum psallam tibi deus
meus.

Ant. Domine.

Dómine, probásti me,
et cognovísti me: *
tu cognovísti sessióнем
meam, et resurrectióнем
meam.

Intellexísti cogitatiónes
meas de longe: * sémi-
tam meam, et funículum
meum investigásti.

Et omnes vias meas
prævidísti: * quia non est
sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cog-
novísti ómnia novíssima,
et antiqua: * tu formásti
me, et posuísti super me
manum tuam.

Mirábilis facta est
sciéntia tua ex me: * con-
fortáta est, et non pótero
ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? *
et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum,
tu illic es: * si descéndero

in inférnum, ades.

Si súmpsero pen-
nas meas dilúculo, * et
habitávero in extrémis
maris.

Etenim illuc manus tua
dedúcet me: * et tenébit
me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan téne-
bræ conculgábunt me: *
et nox illuminátio mea in
delíciis meis.

Quia ténebræ non ob-
scurabúntur a te, † et nox
sicut dies illuminábitur: *
sicut ténebræ eius, ita et
lumen eius.

Quia tu possedísti renes
meos: * suscepísti me de
útero matris meæ.

Confitébor tibi quia ter-
ribiliter magnificátus es:
† mirabilia ópera tua, *
et ánima mea cognósco
nimis.

Non est occultátum os
meum a te, quod fecísti
in occúlto: * et substántia
mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum
vidérunt óculi tui, † et in
libro tuo omnes scribén-
tur: * dies formabúntur,
et nemo in eis.

Mihi autem nimis hon-
orificáti sunt amíci tui,
Deus: * nimis confortátus
est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et
super arénam multipli-
cabúntur: * exsurréxi, et
adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, pec-
catóres: * viri ságuinum,
declináte a me.

Quia dícitis in cogi-
tatióne: * Accípient in
vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt
te, Dómine, óderam? *
et super inimícos tuos
tabescébam?

Perfécto ódio óderam
illos: * et inimíci facti
sunt mihi.

Proba me, Deus, et sc-
ito cor meum: * intérroga
me, et cognósce sémitas
meas.

Et vide, si via iniquitátis
in me est: * et deduc me
in via ætéerna.

Ant. Domine probasti me
et cognovisti me.

Ant. A viro.

Eripe me, Dómine, ab
hómine malo: * a
viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem depreciationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelíngas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum

opérier eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem deiícies eos: * in misériis non subsistēt.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iniústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis: * et vindictam páuperum.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me Domine.

Ant. Domine.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátiō mea sicut incénum in conspéctu tuo: * elevatiō mánum meárum sacrificiū vespertinū.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum

in verba malitiæ: * ad excusandas excusatíones in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et oratio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: † quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ániam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego donec

tránseam.

Ant. Domine clamavi ad te exaudi me.

Ant. Portio.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratióne meam, * et tribulatióne meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me: * et non est qui requírat ániam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pótio mea in terra vivéntium.

Inténde ad depreciationem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecútibus me: * quia con-

fortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confitendum nómini tuo: * me exspéctant iusti, donec retríbuas mihi.

Ant. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Ad Mag. **Ant.** Suscepit deus Israel puerum suum sicut locutus est Abraham et semini eius et exaltavit humiles usque in seculum. *Magnificat.*

Dómine, exáudi orationem meam: † áuribus pércepe obsercationem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sǽculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor

meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fáceré voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dis-

pérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ániam meam,
* quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Benedictus.

Benedictus Dóminus,
Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitati símilis factus est: * dies eius si-cut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatióne, et dissipábis eos: * emítte sagittas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera

me de aquis multis: * de manu filiorum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniq-uitatis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus:
* qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno: éripe me.

Et érue me de manu filiorum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitatis.

Quorum filii, sicut novellæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Filiæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena: * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum foetósæ, abundántes in egréssi-bus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ,

neque tránsitus: * neque
clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópu-
lum, cui hæc sunt: * beá-
tus pópulus, cuius Dómi-
nus Deus eius.

Ant. Benedictus Domi-
nus deus meus.

Ant. In eternum.

Exaltábo te, Deus
meus, rex: * et
benedíciam nómini tuo in
sáculum, et in sáculum
sáculi.

Per síngulos dies
benedíciam tibi: * et
laudábo nomen tuum in
sáculum, et in sáculum
sáculi.

Magnus Dóminus, et
laudábilis nimis: * et
magnitúdinis eius non est
finis.

Generáatio et generágio
laudábit ópera tua: * et
poténtiam tuam pronun-
tiábunt.

Magnificéntiam glóriæ
sanctitatis tuæ loquéntur:
* et mirabília tua nar-
rábunt.

Et virtútem terribílium
tuórum dicent: * et mag-
nitúdinem tuam nar-

rábunt.

Memóriam abundán-
tiæ suavitatis tuæ eruc-
tábunt: * et iustítia tua ex-
sultábunt.

Miserátor, et miséricors
Dóminus: * pátiens, et
multum miséricors.

Suávis Dóminus univér-
sis: * et miseratiónes eius
super ómnia ópera eius.

Confiteántur tibi,
Dómine, ómnia ópera
tua: * et sancti tui
benedícant tibi.

Glóriam regni tui di-
cent: * et poténtiam tuam
loquéntur:

Ut notam fácient fíliis
hóminum poténtiam
tuam: * et glóriam mag-
nificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum
ómnium sáculórum: *
et domináatio tua in omni
generatióne et gener-
atiónen.

Fidélis Dóminus in
ómnibus verbis suis: *
et sanctus in ómnibus
opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes
qui córruunt: * et érigit
omnes elíos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimál benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: † et deprecationem eórum exáudiet: * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatióne Dómini loquéatur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Ant. In eternum et in seculum seculi.

Ant. Laudabo.

Lauda, ánima mea,

Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitationes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob adiútor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsius: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, † facit iudicium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíos: * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnabit Dóminus in
sæcula, Deus tuus, Sion,
* in generatióne et gen-
eratióne.

Ant. Laudabo deum
meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Laudáte Dóminum
quóniam bonus est
psalmus: * Deo nostro
sit iucúnda, decóraque
laudátio.

Ædificans Ierúsalem
Dóminus: * dispersiónes
Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos
corde: * et álligat contri-
tiones eórum.

Qui númerat multi-
túdinem stellárum: * et
ómnibus eis nómina vo-
cat.

Magnus Dóminus nos-
ter, et magna virtus eius:
* et sapiéntiæ eius non
est númerus.

Suscípiens mansuétos
Dóminus: * humílians
autem peccatóres usque
ad terram.

Præcínite Dómino in
confessióne: * psállite
Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum

núbibus: * et parat terræ
pluviam.

Qui prodúcit in mó-
tibus fenum: * et herbam
servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis es-
cam ipsórum: * et pullis
corvórum invocántibus
eum.

Non in fortitúdine equi
voluntátem habébit: *
nec in tíbiis viri bene-
plácitum erit ei.

Beneplácitum est
Dómino super timéntes
eum: * et in eis, qui sper-
ant super misericórdia
eius.

Ant. Deo nostro iocunda
sit laudatio.

Ant. Lauda.

Lauda, Ierúsalem,
Dóminum: * lauda
Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit
seras portárum tuárum:
* benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos
pacem: * et ádipe
fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ: * velociter
currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut

lanam: * nébulam sicut
cinerem spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas: * ante
fáciem frígoris eius quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum,
et liquefáciet ea: * flabit
spíritus eius, et fluent
aquæ.

Qui annúntiat verbum
suum Iacob: * iustítias, et
iudícia sua Israël.

Non fecit táliter omni
natióni: * et iudícia sua
non manifestávit eis.

Ant. Lauda Iherusalem
Dominum.

Laudáte Dóminum de
cælis: * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum, omnes
Angeli eius: * laudáte eum,
omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et
luna: * laudáte eum,
omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli
cælórum: * et aquæ
omnes, quæ super cæ-
los sunt, laudent nomen
Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt: * ipse mandávit, et

creáta sunt.

Státuit ea in æténum,
et in sǽculum sǽculi:
* præcéptum pósuit, et
non præteríbit.

Laudáte Dóminum de
terra, * dracónes, et
omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glá-
cies, spíritus procel-
lárum: * quæ fáciunt ver-
bum eius:

Montes, et omnes
colles: * ligna fructífera,
et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pé-
cora: * serpéntes, et
vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes
pópuli: * príncipes, et
omnes iúdices terræ.

Iúvenes, et vírgines, †
senes cum iunióribus lau-
dent nomen Dómini: *
quia exaltátum est nomen
eius solíus.

Conféssio eius super
cælum et terram: * et ex-
altávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
eius: * filiis Israël,
pópulo appropinquánti
sibi.

Cantáte Dómino cán-

ticum novum: * laus eius in ecclésia sanc-tórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-ture eórum: * et gládii an-cípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíc-tam in natiónibus: * in-crepatiόnes in pôpulis.

Ad alligándos reges eórum in compéditibus: * et nóbiles eórum in máni-cis férreis.

Ut fácient in eis iudí-cium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in fir-maménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multi-túdinem magnítúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tým-pano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cým-balís benesonántibus: † laudáte eum in cým-balís iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedícite, Ángeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite,

stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícate terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et

ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícate Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ iustórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedictus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Confitébor tibi Dómine,
quóniam irátus es
mihi: * convérsus est
furor tuus, et consolátus
es me.

Ecce Deus salvátor
meus, * fiduciáliter agam,
et non timébo.

Quia fortitúdo mea et
laus mea Dóminus, * et
factus est mihi in salútem.

Hauriéris aquas in
gáudio de fóntibus Sal-
vatóris: † et dicétis in
die illa: * Confitémini
Dómino, et invocáte
nomen eius:

Notas fácite in pópulis
ad inventiónes eius: * me-
mentóte quóniam excél-
sum est nomen eius.

Cantáte Dómino quó-
niam magnífice fecit: *
annuntiáte hoc in uni-
vérsa terra.

Exsúlta et lauda habitá-
tio Sion: * quia magnus
in médio tui sanctus Is-
rael.

Ego dixi: In dimí-
dio diérum meórum
* vadim ad portas ínferi.

Quæsívi résiduum an-
nórum meórum. * Dixi:

Non vidébo Dóminum
Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem
ultra, * et habitatórem
quiétis.

Generátio mea abláta
est, et convolúta est a
me, * quasi tabernáculum
pastórum.

Præcísā est velut a
texénte, vita mea: † dum
adhuc ordírer, succídit
me: * de mane usque ad
vésperam finies me.

Sperábam usque ad
mane, * quasi leo sic con-
trívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad
vésperam finies me: † si-
cut pullus hirúndinis sic
clamábo, * meditábor ut
colúmba:

Attenuáti sunt óculi
mei, * suspiciéntes in ex-
célsum.

Dómine, vim pátor,
respónde pro me. *
Quid dicam, aut quid re-
spondébit mihi, cum ipse
fécerit?

Recogitábo tibi omnes
annos meos * in amaritú-
dine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur,

et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce, in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti án-
imam meam ut non períret: * proiecísti post
tergum tuum ómnia pec-
cáta mea.

Quia non inférnus con-
fitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui de-
scéndunt in lacum, ver-
itátem tuam.

Vivens vivens ipse con-
fitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac * et psalmos nos-
tros cantábimus cunc-
tis diébus vitæ nostræ in
domo Dómini.

Exultávit cor meum in Dómino, * et exaltá-
tum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est

Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus nos-
ter.

Nolíte multiplicáre lo-
qui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore
vestro: † quia Deus sci-
entiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogi-
tationes.

Arcus fórtium superátus
est, * et infirmi accíncti
sunt róbore.

Repléti prius, pro
pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit
plúrimos: * et quæ mul-
tos habébat filios, infir-
máta est.

Dóminus mortíficat et
vivíficat, * dedúcit ad ín-
feros et redúcit.

Dóminus páuperem
facit et ditat, * humíliat
et súblevat.

Súscitat de púlvore
egénūm, * et de stércore
éllevat páuperem:

Ut sédeat cum
principib⁹, * et sólium
glóriæ téneat.

Dómini enim sunt

cárdines terræ, * et pó-
suit super eos orbem.

Pedes sanctórum
suórum servábit, †
et ímpii in ténebris
conticéscunt: * quia
non in fortitúdine sua
roborábitur vir.

Dóminum formidábunt
adversárii eius: * et super
ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines
terræ, † et dabit im-
périum regi suo, * et
sublimábit cornu Christi
sui.

Cantémus Dómino:
glorióse enim mag-
nificátus est, * equum
et ascensórem deiécit in
mare.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus, * et factus
est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glori-
ficábo eum: * Deus patris
mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir
pugnátor, † Omnipotens
nomen eius. * Currus
Pharaónis et exércitum
eius proiécit in mare.

Elécti príncipes
eius subméri si sunt in

Mari Rubro: * abýssi
operuérunt eos, de-
scendérunt in profúndum
quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine,
magnificáta est in for-
titúdine: † déxtera tua,
Dómine, percússit in-
imícum. * Et in multi-
tudine glóriæ tuæ depo-
suísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-
lam. * Et in spíritu
furóris tui congregátæ
sunt aquæ:

Stetit unda fluens, *
congregátæ sunt abýssi in
médio mari.

Dixit inimícus: Pérse-
quar et comprehéndam,
* dívidam spólia, im-
plébitur ánima mea:

Evaginábo gládium
meum, * interficiet eos
manus mea.

Flavit spíritus tuus,
et opéruit eos mare:
* subméri si sunt quasi
plumbum in aquis ve-
heméntibus.

Quis símilis tui in fórt-
ibus, Dómine? * quis
símilis tui, magníficus

in sanctitáte, terríbilis
atque laudábilis, fáciens
mirabília?

Extendísti manum
tuam, et devorávit eos
terra. * Dux fuísti in
misericórdia tua pópulo
quem redemísti:

Et portásti eum in
fortitúdine tua, * ad
habitáculum sanctum
tuum.

Ascendérunt pópuli,
et iráti sunt: * dolóres
obtinuérunt habitatóres
Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt
príncipes Edom, †
robústos Moab obtínuit
tremor: * obriguérunt
omnes habitatóres Chá-
naan.

Irruat super eos for-
mido et pavor, * in mag-
nitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi
lapis, † donec pertránseat
pópulus tuus, Dómine,
* donec pertránseat
pópulus tuus iste, quem
possedísti.

Introduces eos, et plan-
tábis in monte hered-
ítatis tuæ, * firmíssimo

habitáculo tuo quod op-
erátes es, Dómine:

Sanctuárium tuum,
Dómine, quod fir-
mavérunt manus tuæ.
* Dóminus regnábit in
æténum et ultra.

Ingréssus est enim
eques Phárao cum cár-
ribus et equítibus eius in
mare: * et redúxit su-
per eos Dóminus aquas
maris:

Fílii autem Israël am-
bulavérunt per siccum *
in médio eius.

Dómine, audívi audi-
tionem tuam, * et tí-
mui.

Dómine, opus tuum, *
in médio annórum viví-
fica illud:

In médio annórum no-
tum fácies: * cum irá-
tus fúeris, misericórdiae
recordáberis.

Deus ab Austro véniet, *
et sanctus de monte Pha-
ran:

Opéruit cælos glória
eius: * et laudis eius plena
est terra.

Splendor eius ut lux erit:
* córnua in mánibus eius:

Ibi abscónrita est fortitúdo eius: * ante fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábólus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sáculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis eius.

Pro iniuitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: † vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in

habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * si- cut eius, qui dévorat páuperem in abscóndio.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbá- tus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátor putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascén-

dam ad pópulum accínc-
tum nostrum.

Ficus enim non florébit:
* et non erit germen in
víneis.

Mentiétur opus olívæ:
* et arva non áfferent
cibum.

Abscindétur de ovili
pecus: * et non erit ar-
mémentum in præsépibus.

Ego autem in Dómino
gaudébo: * et exsultábo
in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus for-
titúdo mea: * et
ponet pedes meos quasi
cervórum.

Et super excélsa mea
dedúcet me victor * in
psalmis canéntem.

Audíte, cæli, quæ lo-
quor: * áudiat terra
verba oris mei.

Concréscat ut pluvia
doctrína mea, * fluat ut
ros elóquium meum.

Quasi imber super
herbam, et quasi stillæ
super grámina. * Quia
nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam
Deo nostro. * Dei per-
fæcta sunt ópera, et

omnes viæ eius iudícia:
Deus fidélis, et absque
ulla iniquitaté, iustus et
rectus. * Peccavérunt
ei, et non filii eius in
sórdibus:

Generátio prava atque
pervérsa. * Hæccine
reddis Dómino, pópule
stulte et insípiens?

Numquid non ipse est
pater tuus, * qui possédit
te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum an-
tiquórum, * cógita gener-
atiónes singulas:

Intérroga patrem tuum,
et annuntiábit tibi: *
maióres tuos, et dicent
tibi.

Quando dividébat Altís-
simus Gentes: * quando
separábat filios Adam.

Constítuit térmí-
nos populórum * iuxta
númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini,
pópulus eius: * Iacob
funículus hereditatis eius.

Invénit eum in terra
desérta, * in loco horróris
et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et
dócuit: * et custodívit

quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos,
* et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum su-per excélsam terram:
* ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de pe-tra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sanguinem uvæ biberet meracíssimum.

Incrassátus est diléc-tus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, fac-tórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abomi-

natióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait: Abscóndam fá-ciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátió enim per-vérsa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * et irritavérunt in van-itátibus suis:

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférfi novís-sima.

Devorabítque terram
cum gérmine suo, * et
móntium fundaménta
combúret.

Congregábo super eos
mala, * et sagittas meas
complébo in eis.

Consuméntur fame, *
et devorábunt eos aves
morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum im-
mittam in eos, * cum
furóre trahéntium super
terram, atque serpén-
tium.

Foris vastábit eos
gládius, et intus pa-
vor, * iúvenem simul ac
vírginem, lacténtem cum
hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt?
* cessáre fáciam ex
homínibus memóriam
eórum.

Sed propter iram in-
imicórum dístuli: * ne
forte superbírent hostes
eórum.

Et dícerent: Manus
nostra excélsa, et non
Dóminus, * fecit hæc óm-
nia.

Gens absque consílio
est, et sine prudéntia. †

Utinam sáperent, et in-
tellígerent, * ac novíssima
providérent.

Quómodo persequátur
unus mille, * et duo fu-
gent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus
suus véndidit eos, * et
Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus nos-
ter ut dii eórum: * et in-
imíci nostri sunt iúdices.

De vínea Sodomórum,
vínea eórum: * et de sub-
urbánis Gomórrhæ:

Uva eórum, uva fellis, *
et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum
eórum: * et venénum
áspidum insanáibile.

Nonne hæc cóndita
sunt apud me, * et signáta
in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego
retríbuam in témpore, *
ut labátur pes eórum:

Iuxta est dies perditio-
nis, * et adésse festínant
témpora.

Iudicábit Dóminus
pópulum suum, * et in
servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta
sit manus, † et clausi

quoque defecérunt, *
residuique consúmpti
sunt.

Et dicet: Ubi sunt
dii eórum, * in quibus
habébant fidúciam?

De quorum víctimis
comedébant ádipes,
* et bibébant vinum
libáminum:

Surgant, et opituléntur
vobis, * et in necessitaté
vos prótegant.

Vidéte quod ego sim so-
lus, * et non sit álius Deus
præter me:

Ego occídam, et ego ví-
vere fáciam: † percútiam,
et ego sanábo, * et non est
qui de manu mea possit
erúere.

Levábo ad cælum
manum meam, et dicam:
* Vivo ego in æténum.

Si acúero ut fulgur
gládium meum, * et ar-
ripúerit iudícium manus
mea:

Reddam ultióne-
m hóstibus meis, * et his qui
odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagítas meas
sánguine, * et gládius
meus devorábit carnes:

De cruóre occisórum, *
et de captivitaté, nudáti
inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes,
pópulum eius, * quia
sánguinem servórum
suórum ulciscétur:

Et vindictam retríbuet
in hostes eórum, *
et propítius erit terræ
pópuli sui.

Magníficat * ánima
mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus
meus * in Deo salutári
meo.

Quia respéxit humil-
itatēm ancíllæ suæ: *
ecce enim ex hoc beátam
me dicent omnes gener-
atiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est: * et sanc-
tum nomen eius.

Et misericórdia eius a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispérsit
supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes
de sede, * et exaltávit
húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit in ánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in sácula.

Benedictus Dóminus, Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemp-tiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham pa-trem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitaté, et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præóbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium pop-ulórum,

Lumen ad revelatiónen Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Quicúmque vult salvus esse, * ante óm-

nia opus est, ut téneat
Cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérmum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: † ut unum Deum in Trinitáte, * et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est di-vinitas, * æquális glória, coætérna maiéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increá-tus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, im-ménsus Fílius, * immén-sus Spíritus Sanctus.

Ætérmus Pater, ætérmus Fílius, * ætérmus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérn-i, * sed unus ætérm-

nus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres om-nipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Ut tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dómi-nus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persó-nam Deum ac Dóminum confitéri christiána ver-itáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec géni-tus.

Fílius a Patre solo est:
* non factus, nec creáitus,
sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre
et Fílio: * non factus, nec
creáitus, nec génitus, sed
procédens.

Unus ergo Pater, non
tres Patres: † unus Fílius,
non tres Fílii: * unus
Spíritus Sanctus, non tres
Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte ni-
hil prius aut postérius,
† nihil maius aut mi-
nus: * sed totæ tres per-
sónæ coætérnæ sibi sunt
et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut
iam supra dictum est, †
et únitas in Trinitáte, *
et Trínitas in unitáte ven-
eránda sit.

Qui vult ergo salvus
esse, * ita de Trinitáte
séntiat.

Sed necessárium est
ad ætérnam salútem,
* ut Incarnatióne
quoque Dómini nostri
Iesu Christi fidéliter cre-
dat.

Est ergo fides recta ut
credámus et confiteámur,

† quia Dóminus noster
Iesus Christus, Dei Fílius
* Deus et homo est.

Deus est ex substántia
Patris ante sáecula géni-
tus: * et homo est ex sub-
stántia matris in sáculo
natus.

Perféc tus Deus, perféc-
tus homo: * ex ánima ra-
tionáli et humána carne
subsístens.

Æquális Patri secún-
dum divinitátem: * minor
Patre secúndum human-
itátem.

Qui, licet Deus sit et
homo, * non duo tamen,
sed unus est Christus.

Unus autem non con-
versióne divinitatis in
carnem, * sed assump-
tióne humanitatis in
Deum.

Unus omníno, non con-
fusióne substántiæ, * sed
unitáte persónæ.

Nam sicut ánima ra-
tionális et caro unus est
homo: * ita Deus et homo
unus est Christus.

Qui passus est pro
salúte nostra: descéndit
ad íferos: * tértia die

resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos,
sedet ad déxteram Dei
Patris omnipoténtis: *
inde ventúrus est iudicáre
vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum
omnes hómines resúrg-
ere habent cum cor-
póribus suis; * et red-
ditúri sunt de factis
própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt,
ibunt in vitam ætérnam:
* qui vero mala, in ignem
æténum.

Hæc est fides cathólica,
† quam nisi quisque
fidéliter firmitérque
credíderit, * salvus esse
non póterit.

redo in Deum, Pa-
trem omnipotén-
tem, Creatórem cæli et
terræ.

Et in Iesum Christum,
Fílium eius únicum,
Dóminum nostrum: qui
concéptus est de Spíritu
Sancto, natus ex María
Vírgine,

Passus sub Póntio Piláto,
crucifixus, mórtuus, et
sepultus:

Descéndit ad íferos; té-
ria die resurréxit a mó-
rtuis;

Ascéndit ad cælos; sedet
ad déxteram Dei Patris
omnipoténtis: inde ven-
túrus est iudicáre vivos et
mórtuos.

Credo in Spíritum Sanc-
tum, sanctam Ecclésiam
cathólicam, Sanctórum
communiónem, remis-
siónem peccatórum, car-
nis resurrectióne, vitam
ætérnam. Amen.

ýrie, éléison.

ýrie, éléison.

Christe, éléison.

Christe, éléison.

Kýrie, éléison.

Kýrie, éléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus, mis-
erére nobis.

Fili, Redémptor mundi,
Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus,
miserére nobis.

Sancta Trinitas, unus
Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro no-
bis.

Sancta Dei Génetrix, ora
pro nobis.

Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.	Sancte Bartolomæe, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora pro nobis.	Sancte Matthæe, ora pro nobis.
Sancte Gábriel, ora pro nobis.	Sancte Symon, ora pro nobis.
Sancte Ráphaël, ora pro nobis.	Sancte Taddæe, ora pro nobis.
Omnes sancti Ángeli et Archángeli, oráte pro no- bis.	Sancte Matthía, ora pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte pro nobis.	Sancte Marce, ora pro nobis.
Sancte Iohánnes Bap- tista, ora pro nobis.	Sancte Bárnaba, ora pro nobis.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.	Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora pro no- bis.	Omnes sancti In- nocéntes, oráte pro no- bis.
Sancte Paule, ora pro no- bis.	Sancte Stéphane, ora pro nobis.
Sancte Andréa, ora pro nobis.	Sancte Clemens, ora pro nobis.
Sancte Iacóbe, ora pro nobis.	Sancte Cornéli, ora pro nobis.
Sancte Iohánnes, ora pro nobis.	Sancte Cypriáne, ora pro nobis.
Sancte Thoma, ora pro nobis.	Sancte Laurénti, ora pro nobis.
Sancte Iacóbe, ora pro nobis.	Sancte Vincénti, ora pro nobis.
Sancte Philíppe, ora pro nobis.	Sancte Dyonísii cum sóciis eius, oráte pro nobis.

Sancte Márurici cum sóciis eius, orá pro nobis.	fessóres, oráte pro nobis.
Sancte Sebastiáne, ora pro nobis.	Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancte Thoma, ora pro nobis.	Sancta Felícitas, ora pro nobis.
Sancte Petre, ora pro no- bis.	Sancta Perpétua, ora pro nobis.
Omnes sancti Mártires, oráte pro nobis.	Sancta Agatha, ora pro nobis.
Sancte Silvéster, ora pro nobis.	Sancta Lúcia, ora pro no- bis.
Sancte Hylári, ora pro nobis.	Sancta Agnes, ora pro no- bis.
Sancte Martíne, ora pro nobis.	Sancta Cæcilia, ora pro nobis.
Sancte Augustíne, ora pro nobis.	Sancta Katharína, ora pro nobis.
Sancte Ambrósi, ora pro nobis.	Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro nobis.
Sancte Gregóri, ora pro nobis.	Omnes Sancti, inter- cédite pro nobis.
Sancte Nicoláe, ora pro nobis.	Propítius esto, parce no- bis, Dómine.
Sancte Domínice, ora pro nobis.	Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Sancte Francísce, ora pro nobis.	A damnatione perpétua, líbera nos, Dómine.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.	Ab imméntibus pecca- tórum nostrórum peri- culis, líbera nos, Dómine.
Sancte Benedícte, ora pro nobis.	Ab infestatióibus dæ- monum, líbera nos, Dómine.
Sancte Antóni, ora pro nobis.	Ab omni immundícia mentis et córporis, líbera
Omnes sancti Con-	

nos, Dómine.	Ut misericórdia et piétas tua nos custódiat, te rogámus, audi nos.
Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.	Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et defensáre dignérис, te rogámus, audi nos.
Ab immúndis cogitationibus, líbera nos, Dómine.	Ut domnum Apostólicum et omnes gradus ecclésie in sancta religióne conserváre dignérис, te rogámus, audi nos.
A cecitáte cordis, líbera nos, Dómine.	Ut Epíscopos et Prelátos nostros et cunctas congregatiónes illis commissas in tuo sancto servício conserváre dignérис, te rogámus, audi nos.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.	Ut régibus et príncipibus nostris pacem et veram concórdiam atque victóriam donáre dignérис, te rogámus, audi nos.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.	Ut cunctam pópulum christiánum pretiósso sanguine tuo redémptum conserváre dignérис, te rogámus, audi nos.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.	In die iudíci, líbera nos, Dómine.
Per passiónem et crucem tuam, líbera nos, Dómine.	Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Per gloriósam resurrec-tiónem tuam, líbera nos, Dómine.	Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Per admirábilem ascen-siónem tuam, líbera nos, Dómine.	Ut pacem nobis dones, te rogámus, audi nos.
Per grátiam Sancti Spíri-tus Parácliti, líbera nos, Dómine.	

erípias, te rogámus, audi
nos.

Ut fructus terræ dare et
conserváre dignérис, te
rogámus, audi nos.

Ut ócculos misericórdiæ
tue super nos redúcere
dignérис, te rogámus, audi
nos.

Ut obséquium servitútis
nostre rationábile fáciás,
te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad
cælestia desidéria érigas,
te rogámus, audi nos.

Ut misérias páuperum
et captivórum intuéri et
releváre dignérис, te rogá-
mus, audi nos.

Ut loca nostra et omnes
habitántes in eis visitáte
et consolári dignérис, te
rogámus, audi nos.

Ut reguláribus disciplínis
nos instruére dignérис, te
rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus de-
fúnctis réquiem ætérnam
donáre, te rogámus, audi
nos.

Ut nos exaudíre dignérис,
te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi
nos.

Fili Dei, te rogámus, audi

nos.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, parce nobis,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, parce nobis,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exáudi nos,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exáudi nos,
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, miserére no-
bis.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, miserére no-
bis.

 Te Deum laudámus: *
Te Dóminum con-
fitémur.

Te ætérnū Patrem *
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Ángeli, *
tibi Cæli, et univérsæ
Potestátes:

Tibi Chérubim et
Séraphim * incessábili
voce proclámant:

Fit reverentia Sanctus,
Sanctus, Sanctus * Dómi-
nus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra *

maiestatis gloriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolorum chorus,

Te Prophetarum * laudabilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestatis;

Venerandum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex gloriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberandum suscepturus hóminem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælorum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur

flexis genibus

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sanguine redemisti.

Ætérrna fac cum Sanctis tuis * in glória munerári. Salvum fac populum tuum, Dómine, * et bénedic hereditati tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Fit reverentia, secundum consuetudinem Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confundar in ætérnum.

De Officio Beate Virginis
Cotidiano

Officium cotidianum beate virginis totum dicitur extra chorūm, preter Completorium. Consuerunt autem dici inter duo signa horarum canonicarum. Attendendum tamen quod quando Missa cantatur in mediate post Primam et Tertia continuatur Misse, nisi est dicenda Tertia de Beata Virgine ante Primam diei, sed prius Tertiam similiter in Dominicis quando Nona dicitur in mediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum continande fuerint None diei, nona de Beata Virgine dicatur post Vespertas, vel vigilias defunctorum. Similiter in Quadragesima non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vespertas sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem horas dicitur *Ave Maria gratia*

*plena Dominus tecum et qui incipit dicat usque Dominus tecum ita alte quod audiri possit, et alii sive unus, sive plures prosequantur *Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui.**

Ad Vespertas

Deus in adiutorium etc. Gloria Patri. etc. Sicut erat. et cetera. Alleluia. vel. Laus tibi Domine rex eterne glorie. *Psalmi. Dixit dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi dominus. Lauda Ierusalem. Ant.* Sancta dei genitrix virgo semper Maria intercede pro nobis ad Dominum deum nostrum. Non dicitur in huiusmodi officio aliquid de antiphona in principio psalmorum. *Capitulum.*

Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi, quasi mirra electa dedi suavitatem odoris. Deo gratias. *Ymnus.*

Ave maris stella, Dei Mater alma, Atque

semper Virgo, Felix celi
porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore, Funda nos
in pace Mutans nomen
Eve.

Solve vincla reis, Profer
lumen cecis, Mala nostra
pelle, Bona cuncta posce.

Monstra te esse ma-
trem, Sumat per te pre-
cem, Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis, Inter
omnes mittis, Nos culpis
solutos Mites fac et cas-
tos.

Vitam presta puram,
Iter para tutum, Ut vi-
dentes Ihesum, Semper
colletemur.

Sit laus Deo Patri
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto Tribus
honor unus. Amen.

V. Ora pro nobis sancta
dei genitrix.

R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.

Ad **Magnificat** **Ant.**
Sancta Maria succure
miseris, iuva pusillanimes
refove flebiles, ora pro
populo, interveni pro

clero, intercede pro
devoto femineo sexu.
Dominus vobiscum. Et
cum spiritu tuo. **vel.**
Domine exaudi ora-
tionem meam. Et clamor
meus ad te veniat. **Si**
non sit sacerdos qui dicit
orationem. Et hoc idem
servetur semper in sim-
ilibus castibus. **Oremus.**
Oratio.

Concede nos famu-
los tuos quesumus
domine deus, perpetua
mentis et corporis salute
gaudere, et gloriosa beate
Marie semper virginis in-
tercessione, a presenti
liberari tristitia, et eterna
perfrui leticia. Per Chris-
tum dominum nostrum.
Amen.

Ad **memoriam de om-
nibus sanctis.** **Ant.**
Sancta dei omnes in-
tercedere dignemini
pro nostra omniumque
salute. **V.** Orate pro
nobis omnes sancti dei.
R. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.
Oremus. **O**ratio.

Tribue quesumus
domine omnes

sanctos tuos iugiter
orare pro nobis, et
eos clementer exaudire
digneris. Per Christum
dominum nostrum.
Amen.

Ad memoriam de pace.

Ant. Da pacem domine
in diebus nostris quia non
est alius qui pugnet pro
nobis nisi tu deus noster.

V. Fiat pax in virtute tua.

R. Et abundantia in tur-
ribus tuis. Oremus. **Ora-
tio.**

Deus a quo sancta
desideria, recta consilia,
et iusta sunt opera,
da servis tuis illam quam
mundus dare non potest
pacem, ut et corda nos-
tra mandatis tuis dedita,
et hostium sublata formi-
dine tempora sunt tua
protectione tranquilla.
Per dominum nostrum,
etc. Amen. Dominus vo-
biscum. **vel.** Domine ex-
audi. etc. Benedicamus
domino. Deo gratias.

Ad Completorium

Converte nos deus
salutaris noster. Et
averte iram tuam a no-

bis. Deus in adiutorium.
etc. **Psalmi. Memento
domine. Ecce quam
bonum. Ecce nunc. Ant.**
Virgo Maria non est tibi
similis nata in mundo in-
ter mulieres, florens ut
rosa, fragrans sicut lilyum,
ora pro nobis sancta dei
genitrix. **Capitulum.**

Ego mater pulchre
dilectionis et timori-
ris et agnitionis et sancte
spei. **R.** Intercede pro
nobis sancta virgo vir-
ginum * Mater Dei Maria.
V. Ut digni efficiamur
promissionibus Christi.
Mater. Gloria. Intercede.
Ymnus.

Virgo singularis, Inter
omnes mitis, Nos
culpis solutos Mites fac
et castos.

Vitam presta puram,
Iter para tutum, Ut vi-
dentes Ihesum, Semper
colletemur.

Sit laus Deo Patri
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto Tribus
honor unus. Amen.

V. Post partum virgo in-
violata permansisti.

R. Dei genitrix intercede pro nobis.

Ad nunc dimittis Ant.

Sub tuum presidium confugimus sancta dei genitrix, nostras depreciationes ne despicias in necessitatibus sed a periculis cunctis libera nos semper virgo bendicta. Dominus vobiscum. etc. Oremus.

Concede misericors deus fragilitati nostre presidium, ut qui sancte dei genitricis memoriam agimus, intercessionis eius auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eumdem dominum nostrum. Dominus vobiscum. etc.

Ad Matutinas

Domine labia mea aperes. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Deus in adiutorium. etc.

Invito. Regem virginis filium * Venite adoremus.

Psalmus.

Venite, exsultémus Dómino, iubilémus Deo, salutári nostro:

præoccupémus fáciem eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei.

Regem.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos, quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu eius sunt omnes fines terræ, et altitudines móntium ipse cónspicit.

Venite.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus eius veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus eius, et oves páscae eius.

Regem.

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Venite.

Quadraginta annis próx-
imus fui generatióni huic,
et dixi; Semper hi er-
rant corde, ipsi vero non
cognovérunt vias meas:
quibus iurávi in ira mea;
Si introíbunt in réquiem
meam.

Regem.

Glória Patri, et Fílio, * et
Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio,
et nunc, et semper, *
et in sácula sæculórum.
Amen.

Venite. Regem. **Ymnus.**

Quem terra pontus
etheria Colunt ador-
rant predictant, Trinam
regentem machinam
Clastrum Marie baiulat.

Cui luna sol et omnia,
Deserviunt per tempora
Perfusa celi gratia

Gestant puelle viscera.
Beata mater mundere
Cuius supernus artifex.

Mundum pugillo con-
tinens Ventris sub archa
clausus est. Beata celi
nuncio

Fecunda sancto spir-
itu Desideratus gentibus
Cuius per alvum fusus

est.

Gloria tibi domine Qui
natus es de virgine Cum
Patre et Sancto Spiritu,
In Sempiterna secula.
Amen.

Psalmi. Domine domi-
nus noster. Cæli enar-
rant. Domini est terra.

Ant. Benedicta tu in
mulieribus et benedic-
tus fructus ventris tui.

¶. Diffusa est gra-
tia in labiis tuis. **R.**
Propterea benedixit te
deus in eternum. Pa-
ter noster. Et ne nos.
Sed libera. Iube domne
benedicere. **Benedic-**
tio. Alma virgo virginum,
intercedat pro nobis ad
dominum. Amen. **Lectio**
Prima.

Sancta Maria virgo
virginum mater et
filia regis regum om-
nium, tuum nobis im-
pende solatium, ut ce-
lestis regni per te merea-
mur habere premium,
et cum electis dei reg-
nare in perpetuum. Tu
autem domine miserere
nostris. Deo gratias. **R.**
Sancta et immaculata vir-

ginitas quibus te laudibus
efferam nescio * Quia
quem celi capere non
poterant tuo gremio con-
tulisti. **V.** Benedicta tu
in mulieribus et bene-
dictus fructus ventris tui.
Quia. Iube etc. **Benedic-
tio.** Sancta dei genitrix sit
nobis auxiliatrix. Amen.
Lectio Secunda.

Sancta Maria piarum
piissima intercede
pro nobis sanctarum
sanctissima, per te virgo,
sumat nostra precamina,
qui pro nobis ex te na-
tus regnat super ethera
ut sua caritare nostra de-
leantur peccamina. Tu
autem. etc. **R.** Beata es
Maria que domini por-
tasti creatorem mundi *
Genuisti qui te fecit et in
eternum premanes virgo.
V. Ave Maria gratia plena
dominus tecum. Genuisti.

Iube do. ben. **Benedic-
tio.** Nos cum prole pia
benedicat virgo Maria.
Amen. **Lectio Tertia.**

Sancta dei genitrix
que digne meruisti
concipere quem totus or-

bis nequivit comprehen-
dere, tuo pro interventu
culpas nostas ablue, ut
perrenis sedem glorie
per te redempti valea-
mus scandere, ubi reg-
nas cum eodem filio tuo
sine tempore. Tu autem.
R. Felix namque es sacra
virgo Maria et omni laude
dignissima * Quia ex te
ortus est sol iusticie *
Christus deus noster. **V.**
Ora pro populo interveni
pro clero interde pro de-
voto femineo sexu, sen-
tiant omnes tuum iuva-
men quicumque cele-
brant tuam commemo-
rationem. Quia. Gloria.
Christus. **Te Deum.** **di-
catur quando in choro
dicitur. V.** Ora pro no-
bis sancta dei genitrix. **R.**
Ut digni.

In Laudes

Deus in adiutorium. etc.
Psalmi. *Dominus reg-
navit. Iubilate deo. Deus
deus meus. Benedicite.
Laudate dominum. Ant.*
Post partum virgo invio-
lata permansisti dei gen-
itrix intercede pro nobis.

Capitulum.

Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Deo gratias. **Ymnus.**

 gloria domina Ex-celsa supra sydera, Qui te creavit provide Lactasti sacro ubere.

Quod Eva tristis ab-stulit, Tu reddis almo germine, Intrent ut astra flebiles Celi fenestra facta es.

Tu regis ali ianua Et porta lucis fulgida, Vitam datam per virginem, Gentes redempte plaudite.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen.

V. Elegit eam deus et preelegit eam. **R.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo.

Ad Benedictus Ant. O gloriosa dei genitrix virgo semper Maria que dominum omnium meruisti portare et regem

angelorum sola virgo semper lactare nostri quesumus pia memorare, et pro nobis Christum deprecare, ut tuis fulti patrociniis ad celestia regna mereamur pervenire. Dominus vobiscum. Oremus. **Concede** nos famulos tuos. etc. **Antiphone, Versiculi, Orationes, et alia pro memoriis omnia ut supra in vesperis.**

Ad Primam

Deus in adiutorium. **Ymnus.**

Memento salutis actor Quod nostri quondam corporis, Ex illibata virgine, Nascendo formam sumpseris.

Maria mater gratie, Mater misericordie, Tu nos ab hoste protege Et hora mortis suscipe.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen. **Psalmi. Ad dominum. Levavi oculos. Lætatus sum. Ant.** Dignare me laudare te

virgo sacrata, da michi
virtutem contra hostes
tuos. **Capitulum.**

Ab initio et ante sec-
ula creata sum, et
usque ad futurum secu-
lum non desinam: et in
habitione sancta coram
ipso ministravi. Deo gra-
tias. **R.** Post partum
virgo, * Inviolata per-
mansisti. **V.** Dei geni-
trix intercede pro nobis.
Inviolata. Gloria. Post.

V. Benedicta tu in
mulieribus. **R.** Et bene-
dictus fructus ventris tui.
Dominus vobiscum. etc.
Oratio.

Gratiam tuam que-
sumus domine men-
tibus nostris infunde,
ut qui angelo nunciante
Christi filii tui incar-
nationem cognovimus
per passionem eius et
crucem, ad resurrectio-
nis gloriam perducamur.
Per eumdem do. etc.

Ad Tertiam

Deus in adiutorium. etc.
Ymnus. Memento salutis
actor. **Psalmi.** *Ad te lev-
avi. Nisi quia dominus.*

*Qui confidunt. Læta-
tus sum. Ant.* Gaude
Maria virgo cunctas here-
ses sola interemisti in
universo mundo. **Capitu-
lum.**

Et sic in Syon firmata
sum, et in civitate
sanctificata simliter re-
quievi, et in Iherusalem
potestas mea. Deo gra-
tias. **R.** Sancta Maria
mater Christi * Audi ro-
gantes servulos. **V.** Et im-
petratam nobis celitus tu
defer indulgentiam. Audi.
Gloria. Sancta. **V.** Ora
pro nobis sancta dei gen-
itrix. **R.** Ut digni. etc.
Dominus vobiscum. etc.
Oratio. Concede nos fa-
mulos tuos. etc. Per do.
etc.

Ad Sextam

Deus in adiutorium
meum. etc. **Ymnus.**
Memento salutis actor.
Psalmi. *In convertendo.*
Nisi dominus. *Beati*
omnes. **Ant.** In prole
mater, in partu virgo,
gaude et letare virgo
mater domini. **Capitu-
lum.**

Et radicavi in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Deo gratias. **R.** Ora pro nobis * Sancta dei genitrix. **V.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Sancta. Gloria. Ora. **V.** Elegit eam deus et preelegit eam. **R.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Dominus vobiscum. Oremus.

Oratio.

Protege domine famulos tuos subsidiis pacis et beate Marie semper virginis patrociniis confidentes: a cunctis hostibus redde securos. Per do. etc. Concede nos famulos tuos. etc. Per do. etc.

Ad Nonam

Deus in adiutorium. **Ymnus.** Memento salutis actor. etc. **Psalmi.** Sæpe expugnaverunt. **De profundis.** Domine non est. **Ant.** Beata mater, et intacta virgo, gloriosa regina mundi intercede

pro nobis ad dominum.
Capitulum.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi Cypressus in monte Syon, quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rose in Ihericho. Deo gratias. **R.** Elegit eam deus * Et preelegit eam. **V.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Et. Gloria. Elegit. **V.** Sancta dei genitrix virgo semper Maria. **R.** Intercede pro nobis ad dominum deum nostrum. Dominus vobiscum. **Oremus. Oratio.**

Famulorum tuorum quesumus domine delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, genitricis filii tui domini nostri Ihesu Christi intercessione salvemur. Qui tecum vivit. etc.

Predicto modo fiat per totum annum cotidianum officium beate virginis quando faciendum est, excepto quo in adventu dicitur ad Magnificat Ant.

O virgo virginum quomo^d fiet istud, quia nec primam similem visa es nec habere sequentem, filie Iherusalem quid me admiramini, divinum est mysterium hoc quod cernitis. **Et ad Vesperas et ad Matutinas et ad Tertiam. Oratio.**

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti, presta supplicibus tuis, ut qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuveremur. **Terminanda in Vesp^{er}is et Matutinas sic.**

Per eumdem Christum dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Per eumdem dominum nostrum. etc. Amen. **Item ab Octava Epyphanie usque ad Purificationem in eisdem Horis. Oratio.**

Deus qui salutis eterne beate Marie virginitate fecunda, humano generi premia prestitisti, tribue quesumus ut ipsam pro nobis intercedere

sentiamus, per quam meruimus actorem vite suscipere. **Terminanda in Vesp^{er}is et Matutinas sic.** Christum Dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Dominum nostrum Ihesum Christum. etc. Amen. **Item in tempore Paschali usque ab Pentosten dicitur ad Magnificat Ant.** Regina celi letare alleluya quia quem meruisti portare alleluya, resurrexit sicut dixit, alleluya, ora pro nobis deum alleluya. **Sed in tempore Ascensionis dicitur.** Iam ascendit sicut dixit. **Ubi scriptum est.** Resurrexit.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendum est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod imped-

imentum Dominica non habet primas Vespertas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vespertas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vespertas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieuniis Quatuor Temporum Adventus et in quarta

feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes semper dicenda est ad Tertiam, Sextam et Nonam nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vespertas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per fe-

rias in Quadragesima et in duobus diebus Rogationum.

De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimitienda Sit

In omni Dominica, nisi festum vel octava dies festi habentis octavam impedit, tres ultime lectiones de expositione Evangelii dominicalis legantur preterquam in vigilia Natalis Domini, quando in Dominica evenerit, tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliqua vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie et omelia dominicalis in aliquam feriam transfertur, preterquam in vigilia Sancti Andree, quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod im-

pedimentum dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimititur illo anno. Dimituntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Lociente Ihesu* dimititur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicitur omnibus Domini-

cis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observeatur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que

vicinior est diei Sancti Andree, sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Breviario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira et in eius feriis* sunt signata.

Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti

Ad Vespertas Ant. Benedictus. **Psalmi.** Superpsalmos. **Cetere ad ceteros. Capitulum.**

Ecce dies veniunt dicit dominus et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iusticiam in terra. **R.** Missus est. **Ymnus.**

Conditor alme syderum, eterna lux credentium, Christe redemptor omnium, exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire seculum, salvasti mundum languidum, donans reis remedium.

Vergente mundi vespero uti sponsus de thalamo, egressus honestissima virginis matris clausula.

Cuius forti potentie genu curvantur omnia, celestia terrestria fatentur nutu subdita.

Te deprecamur Agyie venture iudex seculi conserva nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in semperiterna secula. Amen.

V. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum.

R. Aperiatur terra et germinet salvatorem.

Ad Magnificat Ant. Ecce nomen domini venite de longinquo, et claritas eius replet orbem terrarum.

Oratio.

Exulta quesumus domine potentiam tuam et veni, ut ab im-

minentibus peccatorum
nostrorum periculis te
mereamur protegente
eripi, te liberante salvari.
Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat.
Ecce venit rex * Occur-
ramus obviam salvatori
nostro. **Ymnus.**

Verbum supernum
prodiens a patre
olim exiens, qui natus
orbi subvenis cursu de-
clivi temporis.

Illumina nunc pectora
tuoque amore concrema,
audio ut preconio sint
pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post
aderis rimari facta pec-
toris reddens vicem per
abditis iustisque regnum
per bonis.

Non demum arctemur
malis Pro qualitate crim-
inis Sed cum beatis com-
potes Simus perennes ce-
libes.

Laus honor virtus gloria
Deo Patri et Filio, Sancto
simul Paraclito in sem-
piterna secula. Amen.

In Primo Nocturno Ant.
Scientes quia hora est

iam nos de somno surg-
ere, nunc enim proprio
est nostra salus quam
cum credidimus, nox
precessit dies autem ap-
propinquavit. **Psalmi.**
Beatus vir. *Quare fre-
muerunt. Domine quid.
Domine ne in. Domine
deus meus. Domine
dominus noster. Con-
fitebor tibi. In domino
confido. Salvum me fac.
Usquequo domine. Dixit
insipiens. Domine quis
habitabit. Gloria.* **V.**
Ex Syon species decoris
eius. **R.** Deus noster
manifeste veniet.

Lectio Prima.

Visio Ysaie filii Amos,
quam vidit super Iu-
dam et Hierusalem, in
diebus Ozie, Ioathan,
Achaz, Ezechie, regum
Iuda. Audite celi et au-
ribus percipe terra: quo-
niam dominus locutus
est. Filios enutrivi et ex-
altavi: ipsi autem spre-
verunt me. Hec dicit
dominus deus, converti-
mini ad me et salvi eri-
tis. **R.** Aspiciens a longe,
ecce video dei poten-

tiam venientem et nebulam totam terram tegen-
tem, * Ite obviam ei et dicite, * Nuncia nobis si tu es ipse, * Qui regnaturus es, * In populo Is-
rael. **V.** Quique terrigene
et filii hominum simul in
unum dives et pauper:
Ite. Repetatur usque in
finem. **V.** Qui regis Is-
rael intende qui deducis
velut ovem Ioseph. Nun-
tia. Usque in finem. **V.**
Excita domine potentiam
tuam et veni et salvos fa-
cias nos. Qui regnaturus.
Usque in finem. Gloria
Patri. In populo Israhel.

R. Aspiciens.

Lectio Secunda.

Cognovit bos pos-
sessorem suum, et
asinus presepe domini
sui; Israel autem me
non cognovit et populus
meus non intellexit. Ve-
genti peccatrici, populo
gravi iniquitate, semini
nequam, filiis sceleratis.
Dereliquerunt dominum;
blasphemaverunt sanctum
Israel, abalienati sunt
retrorsum. Hec dicit.

R. Aspiciebam in visu
noctis, et ecce in nu-
bibus celi filius hominis
venit et datum est ei reg-
num et honor, * Et omnis
populus tribus et lingue
servient ei. **V.** Potestas
eius potestas eterna que
non auferetur, et regnum
eius quod non corrum-
petur. Et.

Lectio Tertia.

Super quo percu-
tiam vos ultra ad-
dentes prevaricationem?
Omne caput languidum,
et omne cor merens, a
planta pedis usque ad
verticem non est in eo
sanitas. Vulnus et livor et
plaga tumens, non est cir-
cumligata, neque curata
medicamine, neque fota
oleo. Hec dicit. **R.** Mis-
sus est Gabriel angelus
ad Mariam virginem de-
sponsatam Ioseph nun-
cians ei verbum et ex-
pavescit virgo de lumine,
ne timeas Maria invenisti
gratiam apud Dominum,
ecce concipies et paries,
* Et vocabitur altissimi
filius. **V.** Dabit ei domi-
nus deus sedem David

patris eius, et regnabit in domo Iacob in eternum. Et. Gloria. Et.

In Secundo Nocturno

Ant. Hora est iam nos de somno surgere, et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum, quia lux vera est fulgens in mundo. **Psalmi.** *Conserua me domine. Gloria. Exaudi domine. Gloria. Diligam te. Gloria.* **V.** Egredietur virga de radice Iesse. **R.** Et flos de radice eius ascendet.

Lectio Quarta.

Terra vestra deserta; civitates vestre succensae igni. Regionem vestram coram vobis alieni devorant, et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia Syon ut umbraculum in vinea, et sicut tugurium in cucumerario, sicut civitas que vastatur. Hec dicit. **R.** Ave Maria gratia plena dominus tecum,

* Spiritus sanctos superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi, quod enim ex te nasceretur sanctum vocabitur fil-

ius dei. **V.** Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco, et respondens angelus dixit ei. Spiritus. **Lectio Quinta.**

Nisi dominus exercitum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuisset, et quasi Gomorra similes essemus. Audite verbum domini principes Sodomorum, auribus percipite legem dei nostri populus Gomorre. Quo michi multitudinem victimarum vestrarum dicit dominus? Plenus sum. Hec dicit. **R.** Salvatorem expectamus dominum Ihesum Christum, * Qui reformabit corpus humilitatus nostre configuratum corpori claritatis sue. **V.** Sobrie et iuste et pie vivamus in hoc seculo expectantes beatam spem et adventum glorie magni dei. Qui.

Lectio Sexta.

Holocausta arietum et adipem pinguium, et sanguinem vitulorum et agnorum et hyrcorum, nolui. Cum veniretis ante

conspectum meum quis quesivit hec de manibus vestris, ut ambularetis in atriis meis? Ne offeratis ultra sacrificium frustra. Incensum ab hominatio est michi. Neomeniam, et sabbatum, et festivitates alias non feram. Hec dicit. **R.** Audite verbum dominum gentes et annunciate illud in finibus terre et in insulis que procul sunt dicite, * Salvator noster adveniet. **V.** Annunciate et auditum facite loquimini et clamare. Salvator. Gloria. Salvator.

In Tertio Nocturno Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit, abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus. **Psalmi.** *Cæli enarrant. Gloria. Exaudiet te. Gloria. Domine in virtute. Gloria.* **V.** Egressietur dominus de loco sancto suo. **R.** Veniet ut salvet populum suum.

Lectio Septima. Lectio sancti Evangelium Se-

cundum Matheum.

In illo tempore: Cum appropinquarent Ihesus Iherosolimis, et venissent Bethphage ad montem Oliveti, tunc misit duos discipulos dicens eis. Ite in castellum quod contra vos est. Et reliqua.

Omelia Beati Ambrosii Episcopi.

Pulchre relicitis Iudeis habitaturus in mentibus gentium, templum dominus ascendit. Hoc enim templum est: quod fidei series non lapidum structura fundavit. Deseruntur ergo qui adorant, eliguntur qui amaturi erant. **R.** Ecce virgo concipiet et pariet filium dicit dominus, et vocabitur nomen eius, * Admirabilis deus fortis. **V.** Super solium David et super regnum eius sedebit in eternum. Admirabilis.

Lectio Octava.

Et ideo ad montem Oliveti, ut novellas olivas in sublimi virtute plantaret, quorum mater est illa que sur-

sum est Hierusalem. In hoc monte est ille celestis agricola, ut plantati omnes in domo domini possint veraciter dicere. Ego sicut oliva fructifera in domo domini. **R.** Obsecro domine mitte quem missurus es, vide afflictionem populi tui sicut locutus es, * Veni et libera nos. **V.** A solis ortu et occasu ab aquilone et mari. Veni.

Lectio Nona.

Et fortasse ipse Christus mons est. Quis enim alias tales fructus ferret olivarum, non curvescentium ubertate baccarum, sed spiritus plenitudine gentium fecundarum? Ipse est per quem ascendimus. Ipse est ianua, ipse est via, qui aperitur et aperit, qui pulsatur ab ingredientibus et ab egredientibus adoratur. **R.** Ecce dies veniunt dicit dominus, et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iusticiam in terra, * Et hoc est nomen

quod vocabunt eum, * Dominus iustus noster. **V.** In diebus illis salvabitur Iuda et Israel habitabit confidenter. Et. Gloria. Dominus. Non dicatur, *Te Deum.*, per totum Adventum nisi in festis sanctorum, sed nonum responsorium in omnibus dominicis repetatur. **V.** Emitte agnum domine dominatorem terre. **R.** De petra deserti ad montem filie Syon. Predicatus versiculos dicatur per totum Adventum quando de tempore agitur.

In Laudes Ant. In illa die stillabunt montes dulcedinem et colles fluent lac et mel, alleluya. **Ps.**

Dominus regnavit. Ant. Iocundare filia Syon exulta satis filia Hierusalem, alleluya. **Ps.** *Iubilate deo.* **Ant.** Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo et erit in die illa lux magna, alleluya. *Deus deus meus.*

Ant. Omnes scientes venite ad aquas, querite dominum dum inveniri potest, alleluya. **Can.**

Benedicite. **Ant.** Ecce
veniet propheta mag-
nus et ipse renovabitur
Iherusalem, alleluya. **Ps.**

Laudate dominum. **Cap.**
Ecce dies. **Ymnus.**

Vox clara ecce intonat
Obscura queque in-
crepat Pellantur eminus
somnia Ab ethre Christus
promicat.

Mens iam resurgat tor-
pida Que sorde extat
saucia, Sydus refulget iam
novum, Ut tollat omne
noxium.

E sursum agnus mit-
titur Laxare gratis debi-
tum, Omnes pro indul-
gentia Vocem demus cum
lacrimis.

Secundo ut cum
fulserit, Mundumque
horror cíixerit, Non pro
reatu puniat Sed pius nos
tunc protegat.

Laus honor virtus gloria
Deo Patri et Filio, Sancto
simul Paraclito in sem-
piterna secula. Amen.

V. Vox clamantis in de-
serto.

R. Parate viam domini.

Ad Benedictus Ant. Spir-

itus sanctus in te de-
scendet Maria ne timeas,
habebis in utero fium dei
alleluya.

Ad Primam. **R.** Ihesu
Christe fili dei vivi mis-
ererere nobis. **V.** Qui
venturus es in mundum.
Hic versus dicatur ad pri-
mam per totum Adven-
tum etiam in festis sanc-
torum.

Ad Tertiam. **Cap.** Ecce
dies. **R.** Veni ad liberan-
dum nos, * Domine deus
virtutum. **V.** Ostende fa-
ciem tuam et salvi er-
imus. Domine. Gloria.
Veni. **V.** Time-
bunt gentes nomen tuum
domine. **R.** Et omnes
reges terre gloriam tuam.

Ad Sextam. Capitulum.
In diebus illis salv-
abitor Iuda et Israel
habitabit confidenter, et
hoc est nomen quod vo-
cabunt eum dominus ius-
tus noster. **R.** Ostende
nobis domine * Miseri-
cordiam tuam. **V.** Et
salutare tuum da nobis.
Misericordiam. Gloria.
Ostende. **V.** Me-

mento nostri domine in
beneplacito populi tui. **R.**
Visita nos in salutari tuo.

Ad Nonam. Capitulum.

Erit in novissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montium, et elevabitur super colles et fluent ad eum omnes gentes.

R. Super te Hierusalem,
* Orietur dominus. **V.** Et gloria eius in te videbitur.
Orietur. Gloria. Super.

V. Domine deus virtutum converte nos. **R.** Et ostende faciem tuam et salvi erimus.

Ad Vespertas. Capitulum, Ymnus, **V.**, ut supra in primis Vesperis. **Ad Magnificat Ant.** Ne timeas Maria invenisti gratiam apud dominum, ecce concipies et paries filium alleluya. Huius diei capitula, Ymni, versiculi, et responsoria horarum cum suis versiculis dicantur suis locis quando agitur de Adventu usque ad vigiliam Natalis Domini exclusive.

Feria Secunda.

Ad

Matutinas Invitat. Regem venturum dominum * Venite adoremus. Hoc invitatorium dicatur cotidie per Adventum in profestis diebus usque ad Vigiliam Natalis Domini, nisi in ieuniis quatuor temporum. **V.** Ex Syon. Lectiones feriales a secundo capitulo usque ad quartum decimum accipe ubi volueris. Et nota quod illi qui non habent Biblias possunt repetere per ferias lectiones dominicales prenotatas. Qui vero habent possunt repetere vel quod melius est legere in capitulis predictis. Et hoc similiter in sequentibus observeatur. **R.** Aspiciens. **V.** Excita domine, sine *Gloria Patri*. **R.** Aspiciebam. **R.** Missus est. **Ad Ben. Ant.** Angelus domini nunciavit Marie et concepit de Spiritu Sancto alleluya. **Ad Primam Ant.** Veni et libera nos deus noster. **Ad Tertiam Ant.** Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue Israel. **Ad Sextam Ant.**

Tuam domine excita potentiam et veni ad salvandum nos. **Ad Nonam**
Ant. In tuo adventu erue nos domine. Precedentis antiphone dicantur in profestis diebus ad horas per Adventum. **Ad Mag.**
Ant. Hierusalem respice ad orientem et vide alleluya.

Feria Tertia. **V.** Egrediatur virga. **Ad Ben.**
Ant. Leva Hierusalem oculos et vide potentiam regis, ecce salvator venit solvere te a vinculo. **Ad Mag.** **Ant.** Querite dominum dum inveniri potest, invocate eum dum prope est alleluya.

Feria Quarta. **V.** Egrediatur dominus. **Ad Ben.**
Ant. De Syon exibit lex et verbum domini de Hierusalem. **Ad Mag.**
Ant. Veniet fortior me post me cuius non sum dignus solvere corrigiam calciantorum eius.

Feria Quinta. **Ad Ben.**
Ant. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui.

Ad Mag. **Ant.** Expectabo dominum salvatorem meum, et prestolabor eum dum prope est alleluya.

Feria Sexta. **Ad Ben.** **Ant.** Ecce veniet deus et homo de domo David sedere in throno alleluya. **Ad Mag.**
Ant. Ex Egypto vocavi filium emum veniet ut salvet populum suum.

Sabbato. **Ad Ben.** **Ant.** Syon noli timere ecce deus tuus veniet alleluya.

Dominica Secunda Sabato Precedenti

Ad Vespertas R. Ecce dominus veniet, **Ad Mag.**
Ant. Veni domine visitare nos in pace ut letemur coram te corde perfecto. **Oratio.**

Excita domine corda nostra ad preparandas unigenitu tui vias, ut per eius adventum purificatis tibi mentibus servite mereamur. Qui tecum.

Ad Matutinis Invitat. Rex noster adveniet Christus
 * Quem Iohannes predicavit agnum esse ventu-

rum. Antiphone, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in precedenti Dominica.

Lectio Prima.

Prope est ut veniat tempus eius, et dies eius non elongabuntur. Miserebitur enim dominus Iacob, et eligit adhuc de Israel, et requiescere eos faciet super humum suam. Adiungetur advena ad eos, et adherebit domui Iacob. Et tenebunt eos populi: et adducent eos in locum suum et possidebit eos domus Israël super terram domini in servos et ancillas. Et erunt capientes eos qui se ceperant: et subiicient exactores suos. Hec dicit. **R.** Hierusalem cito veniet salus tua, quare merore consumeris, nunc quid consilarius non est tibi quia innovavit te dolor, * Salvabo te et liberabo te noli timere. **V.** Israel si me audieris non erit in te deus recens neque adorabis deum alienum ego enim dominus. Salvabo.

Lectio Secunda.

Et erit, in die illa cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo, et a concussione tua et a servitute dura qua ante servisti: sumes parabolam istam contra regem Babylonis et dices. Quomodo cessavit exactor: quievit tributum? Contrivit dominus baculum impiorum, virgam dominantium cedentem populos in indignatione plaga insanabili, subicentem in furore gentes: persequentem crudeliter. Hec dicit. **R.** Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo, et erit in die illa lux magna, et exibunt de Hierusalem sicut aqua munda, et regnabit dominus in eternum, * Super omnes gentes. **V.** Ecce dominus cum virtute veniet et regnum in manu eius et potestas et imperium. Super.

Lectio Tertia.

Conquievit, et siluit omnis terra: gavisa est et exultavit. Abietet quoque letate sunt super

te, et cedri Libani. Ex quo dormisti, non ascendet qui succidat nos. Infernus subter conturbatus est in occursum adventus tui: suscitavit tibi gigantes. Hec dicit. **R.** Civitas Hierusalem noli flere, quoniam doluit dominus super te, * Et auferet a te omnem tribulacionem. **V.** Ecce in fortitudine veniet et brachium eius dominabitur. Et. Gloria. Et.

Lectio Quarta.

Omnes principes terre surrexerunt de soliis suis, omnes principes nationum. Universi respondebunt, et dicent tibi. Et tu vulneratus es sicut et nos, nostri similis effectus es. Detracta est ad inferos superbia tua: concidit cadaver tuum. Subter te sternetur tinea, et operimentum tuum erunt vermes. Hec dicit. **R.** Ecce veniet dominus protector noster sanctus Israel, * Corona regni habens in capite suo. **V.** Et dom-

inabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. Corona.

Lectio Quinta.

Quomodo cecidisti de celo Lucifer qui mane oriebaris: corruisti in terram qui vulnerabas gentes? Qui dicebas in corde tuo. In celum conscendam, super astra dei exaltabo solium meum. Sedebo in monte testamenti: in lateribus aquilonis. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero altissimo. Veruntamen ad infernum detraheris, in profundum laci. Hec dicit. **R.** Sicut mater consolatur filius suos ita consolabor vos dicit dominus, et de Hierusalem civitate quam elegi veniet vobis auxilium, et videbitis, * Et gaudebit cor vestrum. **V.** Dabo in Syon salutem et in Hierusalem gloriam meam. Et.

Lectio Sexta.

Qui te viderint ad te inclinabuntur, teque prospicient. Nunquid

iste est vir qui conturbavit terram, qui concussit regna qui posuit orbem desertum, et urbes eius destruxit, vinctis eius non aperuit carcerem? Omnes reges gentium universi dormierunt in gloria vir in domo sua. Hec dicit. **R.** Hierusalem plantabis vineam in montibus tuis et exultabis quia dies domini veniet, surge Syon convertere ad deum tuum, gaudte et letare Iacob, * Quia de medio gentium salvator tuus veniet. **V.** Exulta satis filia Syon, iubila filia Hierusalem. Quia. Gloria. Quia.

Lectio Septima. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Ihesus discipulis suis. Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressura gentium, pre confusione sonitus maris et fluctuum, arescentibus hominibus pre timore et expectatione que supervenient universo orbi. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Dominus ac redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem mundum que mala sequantur denunciat: ut nos ab eius amore compescat. Appropinquantem eius terminum quante percussionses preventiant innotescit ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus: vicinum eius iudicium vel percussionibus attriti timeamus. **R.** Egredietur dominus de Samaria ad portam que respicit ad orientem et veniet in Bethleem ambulans super aquas redemptionis vide, * Tunc salvus erit omnis homo quia ecce veniet. **V.** Et preparabitur in misericordia solium eius et sedebit super illud iudicans in equitate. Tunc.

Lectio Octava.

Hinc lectioni sancti Evangelii paulo superius dominus premisit dicens. Exurget gens contra gentem, et reg-

num terremotus magni per loca, et pestilentie et fames. Et quibusdam interpositis, hoc quod modo audistis adiunxit. Et erunt signa in sole et luna et stellis. **R.** Docebit nos dominus vias suas, et ambulabimus in semitis eius, * Quia de Syon exhibet lex et verbum domini de Hierusalem. **V.** Venite ascendamus ad montem domini, et ad domum dei Iacob. Quia.

Lectio Nona.

Ex his profecto omnibus alia iam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus. Nam gentem supra contra gentem exurgere, earunque pressuram terris insistere, plus iam in nostris tribulationibus quam in codicibus legimus. Quod terremotus urbes innumeratas subruat ex aliis mundi partibus scitis quam frequenter audivimus. Pestilentias sine cessatione patimur. **R.** Rex noster adveniet Christe * Quem Iohannes pred-

icavit agnum esse venturum. **V.** Super ipsum continebunt reges os suum ipsum gentes deprecabuntur. Quem. Gloria. Quem. Rex.

In Laudes Ant. Ecce in nubibus celi dominus veniet cum potestate magna alleluya. **Ps.** *Dominus regnavit.* **Ant.** Urbs fortitudinis nostre Syon, salvator ponetur in ea murus et ante murale, aperite portas quia nobiscum deus alleluya.

Ps. *Iubilate deo.* **Ant.** Ecce apparebit dominus et non mentietur, si moram fecerit expecta eum quia veniet et non tardabit, alleluya. *Deus deus meus.* **Ant.** Montes et colles cantabunt coram deo laudem, et omnia ligna silvarum plaudent manibus, quia veniet dominus dominator in regnum eternum, alleluya alleluya. **Can.**

Benedicite. **Ant.** Ecce dominus noster cum virtute veniet, et illuminabit oculos servorum suorum alleluya. **Ps.** *Laudate*

dominum. Ad Ben. Ant. Super solium David et super regnum eius sedebit in eternum alleluya. **Ad Mag. Ant.** Beata es Maria que credidisti, perficientur in te que dicta sunt tibi a domino alleluya.

Lectiones feriales a decimo sexto capitulo usque ad trigesimo ubi volueris.

Feria Secunda. Ad Benedictus Ant. De celo veniet dominator dominus et in manu eius honor et imperium. **Ad Mag. Ant.** Ecce rex veniet dominus terre, et ipse auferet iugum captivitatis nostre.

Feria Tertia. Ad Ben. Ant. Super te Hierusalem orietur dominus, et gloria eius in te videbitur.

Ad Mag. Ant. Vox clamantis in deserto parate viam domini rectas facite semitas dei nostri.

Feria Quarta. Ad Ben. Ant. Ecce mitto angelum meum qui preparabit viam tuam ante faciem tuam. **Ad Mag. Ant.**

Syon renovaberis et videbis iustum tuum qui venturus est in te.

Feria Quinta. Ad Ben. Ant. Tu es qui venturus es domine quem expectamus ut salvum facias populum tuum. **Ad Mag. Ant.** Qui post me venit ante me factus est, cuius non sum dignus calcia-menta solvere.

Feria Sexta. Ad Ben. Ant. Dicite pusillanimes con-fortamini, ecce dominus deus noster veniet. **Ad Mag. Ant.** Can-tate domino canticum novum laus eius ab extre-mis terre.

Sabbato. Ad Ben. Ant. Levabt dominus signum in nationibus et congregabit dispersos Israel.

Dominica Tercia Sabbato Precedenti

Ad Vespertas R. Qui ven-turus, **Ad Mag. Ant.** Ante me non est for-matus deus, et post me non erit quia michi curv-abitur omne genui et confitebitur omnis lingua.

Oratio.

Aurem tuam que-sumus domine precibus nostris accom-

moda et mentis nostre tenebras gratia tue visitationis illustra. Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat.
Surgite vigilemus, venite adoremus, * Quia nescitis horam quando veniet dominus. Antiphone, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in Prima Dominica.

Lectio Prima.

Hec dicit dominus deus sanctus Israel: Si revertamini et qui- escatis: salvi eritis. In silentio et in spe: erit for- titudo vestra. Et noluitis et dixistis. Nequaquam: sed ad equos fugiemus. Ideo fugietis. Et super ve- loces ascendemus. Ideo veloces erunt qui per- sequentur vos. Hec dicit.

R. Ecce apparebit domi- nus super nubem candi- dam et cum eo sancto- rum milia, habens in ves- timento et in femore suo scriptum, * Rex regum et dominus dominantium.

V. Apparebit in finem et non mentietur si moram fecerit expecta eum quia veniens veniet. Rex.

Lectio Secunda.

Mille homines a fa- cie terroris unius, et a facie terroris quinque fugietis, donec relin- quamini quasi malus navis in vertice montis, et quasi signum super collem. Propterea ex- pectat dominus ut mis- creatur vestri, et ideo ex- altabitur parcens vobis, quia deus iudicii domi- nus. Beati omnes qui ex- pectant eum. Hec dicit.

R. Bethleem civitas dei summi ex te exiet domi- nator Israel, et egres- sus eius sicut a princi- pio a diebus eternitatis, et magnificabitur in medio niverse terre et pax erit in terra nostra, * Dum venerit. **V.** Loquetur pacem gentibus et potes- tas eius a mari usque ad mare. Dum.

Lectio Tertia.

Populus enim Syon habitabit in Hierusalem Plorans nequaquam plorabis. Miserans mis- erebitur tui. Ad vocem clamoris tui, statim ut au- dierit respondebit tibi.

Et dabit dominus vobis panem arcum et aquam brevem, et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum. Hec dicit. **R.** Qui venturus est veniet et non tardabit iam non erit timor in finibus nostris, * Quoniam ipse est salvator noster. **V.** Deponet omnes iniquitates nostras, et proiciet omnia peccata nostra. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Lectio Quarta.

Et erunt oculi tui vi-dentes preceptorem tuum, et aures tue audi-ent verbum post tergum monentis. Hec via am-bulate in ea, neque ad dexteram neque ad sin-istram. Et contaminabis laminas sculptilium argenti tui: et vestimen-tum conflatis auri tui, et disperges ea sicut im-mundiciam menstruate. Egredere, dices ei. Hec dicit. **R.** Suscipe verbum virgo Maria quod tibi a domino per angelum transmissum est, concip-ies et paries deum pariter et hominem, * Ut bene-

dicta dicaris inter omnes mulieres. **V.** Parios qui-dem filium et virginitatis non patieris detrimentum efficieris gravida et eris mater semper intacta. Ut.

Lectio Quinta.

Et dabitur pluvia sem- ini tuo, ubicunque seminaveris in terra, et panis frugum terre erit uberrimus et pinguis. Pascetur in possessione tua in die illa agnus spa-ciose. Et tauri tui et pulli asinorum qui oper-antur terram, commix-tum magma comedent, sicut in area ventilatum est. Hec dicit. **R.** Egypte noli flere, quia domi-na-tor tuus veniet tibi ante cuius conspectum move-buntur abyssi, * Liberare populum suum de manu potentie. **V.** Ecce dom-i-nator dominus cum vir-tute veniet. Liberare.

Lectio Sexta.

Et erunt super omnem montem excelsum et super omnem collem elevatum, rivi currentium aquarum in die interfec-

tionis multorum, cum cederint turres. Et erit lux lune sicut lux solis, et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum, in die qua alligaverit dominus vulnus populi sui, et percussuram plague eius sanaverit. Hec dicit.

R. Prope est ut veniat rempus eius, et dies eius non elongabuntur, * Miserebitur dominus Iacob, * Et Israel salvabitur. **V.** Qui venturus est veniet et non tardabit, iam non erit timor in finibus nostris. Miserebitur. Gloria. Et Israel.

Lectio Septima. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

Pon illo tempore: Cum audisset Iohannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis ait illi. Tu es qui venturus es an alium expectamus? Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Querendum nobis est fratres karissimi, Iohannes propheta et plus quam propheta, qui ve-

nientem ad Iordanis baptisma dominum ostendit dicens, ecce agnus dei, ecce qui tollit peccatum mundi, cur in carcere positus mittens discipulos requirit, tu es qui venturus es an alium expectamus: tanquam si ignoret quem ostenderat, et an ipse sit nesciat quem ipsum esse prophetando, baptizando, ostendendo clamerat. **R.** Descendet dominus sicut pluvia in vellus, * Orietur in diebus eius iusticia et abundancia pacis. **V.** Et adorabunt eum omnes reges omnes gentes servient ei. Orietur.

Lectio Octava.

Set hec citius questio solvitur, si geste rei tempus et ordo pensetur. Ad Iordanis enim fluenta positus, quia ipse redemptor mundi esset asseruit, missus vero in carcere an ipse veniat requirit, non quia ipsum esse mundi redemptorem dubitet: sed querit ut sciat si is qui per se in

mundum venerat, per se etiam ad inferni claustra descendat. Quem enim precurrens mundo nunciaverat, hunc moriendo ad inferos precurrerbat.

R. Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue, * Et revoca dispersos in terram suam.

V. Excita domine potentiam tuam et veni ut salvos facias nos. Et.

Lectio Nona.

Ait ergo. Tu es qui venturus es an alium expectamus? Ac si aperte dicat. Sicut pro hominibus nasci dignatus es, an etiam pro hominibus mori et ad inferos descendere digneris insinua: ut qui nativitatis tue precursor extiti, mortis etiam precursor fiam, et venturum inferno te nuntiem, quem iam venisse mundo nuntiavi. **R.** Ecce radix Iesse ascendet in salutem populorum ipsum gentes deprecabuntur, * Et erit nomen eius gloriosum.

V. Erit iusticia angulum

lumborum eius et fides cintorum renum eius. Et Gloria. Et. Ecce.

In Laudes Ant. Veniet dominus et non tardabit, et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit se ad omnes gentes, alleluya.

Ps. *Dominus regnavit.*

Ant. Hierusalem gaude gaudio magno quia veniet tibi salvator alleluya.

Ps. *Iubilate deo.* **Ant.**

Dabo in Syon salutem et in Hierusalem gloriam meam alleluya. *Deus deus meus.* **Ant.** Montes et omnes colles humiliabuntur et erunt prava in directa, et aspera in vias planas veni domine et noli tardare alleluya.

Can. *Benedicite.* **Ant.** Iuste et pie vivamus expectantes beatam spem et adventum domini. **Ps.** *Laudate dominum.* **Ad**

Ben. **Ant.** Iohannes autem cum audisset in vinculis opera Christi mittens duos de discipulis suis ait illi tu es qui venturus es an alium expectamus. **Ad Mag.** **Ant.**

Ite dicite Iohanni ceci vi-dent, et surdi audiunt, claudi curantur, leprosi mundantur. **vel O.**

Quarta feria post istam Dominicam semper ieiunium quatuor temporum celebratur. Sciendum est quod antiphone laudum que infra notate sunt ante antiphonas que incipiunt per O, debent dici per sex ferias proximas ante Vigiliam Nativitatis Domini suis propriis deibus. Ille scilicet que pertinent ad secundam feriam in secunda feria et sic de aliis, laudas autem de feria in qua celebrabitur festum Sancti Thome intermittentur illo anno, lectiones per feriis a trigesimo tertio capitulo usque ad quadragesimo quarto ad libitum.

Feria Secunda. Ad Benedictus Ant. Egredietur virga de radice Iesse et replebitur omnis terra gloria domini et videbit omnis caro salutare dei.

Ad Mag. Ant. Elevare elevare consurge Hierusalem solve vincla

colli tui captiva filia Syon.
vel O.

Feria Tertia. Ad Ben. Ant. Tu Bethleem terra Iuda, non eris minima ex te enim exiet dux qui regat populum meum Israel.

Ad Mag. Ant. Erumpant montes iocunditatem et colles iusticiam quia lux mundi dominus cum potentiam venit. **vel O.**

Feria Quarta. Ad Matutinas Invitat. Prope est iam dominus, * Venite adoremus.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Matheum.

In illo tempore: Mis-sus est angelus Gabriel a Deo, in civitatem Galilee cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro cui nomen erat Ioseph de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua. **Omelia Beati Ambrosii Episcopi.**

Latent quidem divina misteria, nec facile iusta propheticum dictum, quisquam hominum potest scire consilium

dei. Sed tamen ex ceteris factis atque præceptis domini salvatoris possumus intelligere, et hoc propensioris fuisse consilii, quod ea potissimum electa est ut dominum pareret, quæ erat despontata viro.

R. Clama in fortitudine qui annuncias pacem in Hierusalem, * Dic civitatibus vide et habitatoribus Syon, ecce deus noster quem expectabimus adveniet. **V.** Super montem excelsum ascende tu qui evangelizas Syon exalta in fortitudine vocem tuam. Dic.

Lectio Secunda.

Cur autem non ante quam despontaretur impleta est? Fortasse ne diceretur quod conceperat ex adulterio. Et bene utrumque posuit scriptura, ut et despontata esset et virgo. Virgo: ut expers virilis consortii videretur. Desponsata: ne temerate virginitatis adureretur infamia, cui gravis alvus corruptele videretur insigne pre-

ferre. **R.** Orietur stella ex Iacob et exurget homo de Israel, et confringet omnes duces alienigenarum, * Et erit omnis terra possessio eius. **V.** Et adorabunt eum omnes reges terre omnes gentes servient ei. Et.

Lectio Tertia.

Maluit autem dominus aliquos de suo ortu, quam de matris pudore dubitare. Sciebat enim teneram esse virginis verecundiam, et lubricam famam pudoris. Nec putavit ortus sui fidem matris iniuriis astruendam. Servatur itaque Sancte Marie sicut pudore integra, ita inviolabilis opinione virginitas. Oportet enim sanctos et ab his testimonium havere qui foris sunt. **R.** Egreietur dominus et preliabitur contra gentes, * Et stabunt pedes eius supra montes olivarum ab orientem. **V.** Et elevabitur super omnes colles et fluent ad eum omnes gentes. Et. Gloria. Et. Predicta tria responsoria

et alia que sequuntur feria sexta et sabbato, dictantum debent in diebus in quibus notata sunt, nisi festum Sancti Thome in sequenti sexta feria vel sabbato evenerit, et tunc responsoria illius diei in quinta feria dicantur. Omelia vero diei in quo festum evenerit dimitatur. **Ad Ben. Ant.** Mis-sus est Gabriel angelus ad Mariam virginem de-sponsatam Ioseph. **Oratio.**

Festina quesumus domine ne tardaveris, et auxilium nobis superne virtutis impende ut adventus tui consola-tionibus subleventur, qui in tua pietate confidunt. Qui vivis.

Hec oracio dicantur ad laudes tantum, ad alias autem horas oracio do-minicalis: idem fiat de oracionibus que sequuntur feria sexta et sab-bato. **Ad Mag. Ant.** Quo-modo fiet istud angele dei, qui virum in concipi-endo non pertuli, audi Maria virgo Christi, spir-

itus sanctus superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. **vel O.**

Feria Quinta. **Invitat.** Regem venturum. Re-pensoria tercii nocturni de hystoria dominicali nisi festum Sancti Thome in sexta feria vel in sab-bato evenerit. **Ad Ben.**

Ant. Vigilate animo, in proximo est domi-nus deus noster. **Ad Mag. Ant.** Letamini cum Hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam in eternum. **vel O.**

Feria Sexta. **Invitat.** Prope.

Lectio Prima. **Lectio sancti Evangelium Se-cundum Lucam.**

In illo tempore: Ex-urgens Maria abiit in montana cum fes-tinatione in civitatem Iuda, et intravit in do-mum Zacharie et salu-tavit Elysabeth. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbiteri.

Lectio quam audi-vimus sancti evan-gelii, et redemptio-

nis nostre nobis semper veneranda primordia predicat, et salutaria semper imitande humilitatis remedia commendat. Nam quia peste superbie attactum genus humanum perierat, decebat ut medicamentum humilitatis quo sanaretur prima mox incipientis salutis tempora pretenderent. **R.** Precursor pro nobis ingreditur agnus sine macula, secundum ordinem Melchisedech pontifex factus est, * In eternum et in seculum seculi. **V.** Ipse est rex iusticie cuius generacio non habeo finem. In.

Lectio Secunda.

Et quia per temeritatem seducte mulieris mors in mundum introierat, congruum fuit ut in indicium vite revertentis, mulieres devote se humilitatis invicem ac pietatis prevenirent obsequiis. **R.** Modo veniet dominator dominus * Et nomen eius Emmanuel vocabitur. **V.** Orietur

in diebus eius iusticia et abundantia pacis. Et.

Lectio Tertia.

Prior ergo nobis beata dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis iter ostendit humilitatis, non minus religionis quam castitatis exemplo venerabilis. Siquidem gloria virginei et intemerati corporis, qualis sit vita superne civitatis ad quam suspiramus insinuat, ubi neque nubent neque nubentur, sed sunt sicut angeli dei in celis, ac virtutem mentis eximiam qua ad hanc pertingere debeamus indicat. **R.** Videbunt gentes iustum tuum, et cuncti reges inclitum tuum, * Et vocabitur tibi nomen novum quod os domini nominavit. **V.** Et erit corona glorie in manu domini, et diadema regni in manu dei tui. Et. Gloria. Et. **Ad Ben. Ant.** Ex quo facta est voc salutationis tue in auribus meis exultabit in gaudio infans in utero meo alleluya.

Oratio.

Exulta quesumus dominus tuam et veni, ut hi qui in tua pietate confidunt, ab omni citius adversitate liberentur. Qui vivis. **Ad Mag. Ant.** Beata es Maria que credidisti proficiuntur in te que dicta sunt tibi a domino alleluya. **vel O. Sabbato. Invitat.** Prope est.

Lectio Prima. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

Anno quintodecimo imperii Tyberii Cesaris, procurante Pontio Pilato Iudeam, tetrarcha autem Galilee Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Yturee, et Traconitidis regionis, et Lysania Abiline tetrarcha, sub principibus sacerdotum Anna et Caypha: factum est verbum domini super Iohannem Zacharie filium in deserto. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Redemptoris precursor quo tempore verbum predica-

tionis acceperit, memorato romane rei publice principe, et Iudee regibus designatur. Quia enim illum predicare veniebat, qui ex Iudea quosdam et multos ex gentibus redempturus erat: per regem gentium et principes Iudeorum predicationis eius tempora designantur. **R** Emitte agnum domine dominatorem terre de petra deserta * Ad montem filie Syon. **V.** Ex Syon species decoris eius deus noster manifeste veniet. **Ad.**

Lectio Secunda.

Quia autem gentilicas colligenda erat, et Iudea pro culpa perfidie dispergenda: ipsa quoque descriptio terreni principatus ostendit, quoniam et in Romana re publica unus prefuisse describitur, et in Iudee regno per quartam partem plurimi principabantur. Voce et enim nostri redemptoris dicitur. Omne regnum in semet ipsum divisum

desolabitur. **R.** Germi-naverunt campi heremi germen odoris Israel, quia ecce deus noster cum virtute veniet, * Et splendor eius cum eo. **V.** Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Et.

Lectio Tertia.

Liquet ergo quod ad finem regni Iudea pervenerat, que tot regibus divisa subiacebat. Apte quoque non solum quibus regibus sed etiam sub quibus sacerdotibus actum sit, demonstratur: ut quia illum Iohannes Baptista predicabat, qui simul rex et sacerdos existeret: Lucas evangelista predictionis eius tempora per regnum et sacerdotium designavit. **R.**

Radix Iesse qui exurget iudicare gentes, in eum gentes sperabunt: Et erit nomen eius benedictum * In secula. **V.** Super quem continbunt reges os suum, ipsum gentes deprecabuntur. In. Gloria. In secula. **Ad Ben.** **Ant.** Omnis val-lis implebitur et omnes

mos et collis humiliabitur et videbit omnis caro salutare dei. **Oracio.**

Deus qui conspicis quia ex nostra pravitate affligimur, concede propitius ut ex tua visitatione consolemur. Qui vivis.

Dominica Quarta Sab-bato Precedenti

Ad Vespertas R. Non auferetur **Ad Mag.** **Ant.** **O.** **Oracio.**

Exulta domine poten-tiam tuam et veni, et magna nobis virtute succurre, ut per auxilium gratie tue quod nostra peccata prepediunt indulgentia tue propitiatio-nis acceleret. Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat. Ecce iam venit plenitudo temporis in quo misit deus filium suum na-tum de virgine factum sub lege, * Venite adore-mus. Antiphone, psalmi, et versiculi nocturnorum sicut in Prima Dominica, excepto quod tertius ver-siculus non dicetur si Vigilia Natalis Domini hac die evenerit.

Lectio Prima.

Audite me qui sequimini quod iustum est et queritis dominum. Attendite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci de qua precisi estis. Attendite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saram que peperit vos: Quia unum vocavi eum, et benedixi ei, et multiplicavi eum. Hec dicit. **R.** Canite tuba in Syon vocate gentes, annunciate populis et dicite, * Ecce deus salvator noster adveniet. **V.** Annunciate in finibus terre et in insulis que procul sunt dicite. Ecce.

Lectio Secunda.

Consolabitur ergo dominus Syon, et consolabitur omnes ruinas eius. Et ponet desertum eius quasi delicias, et solitudinem eius quasi ortum domini. Gaudium et leticia invenietur in ea, gratiarum actio et vox laudis. Attendite ad me popule meus, et tribus mea me audite, quia lex a me exiet, et iudicium

meum in lucem populorum requiescat. Hec dicit. **R.** Non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femore eius, donec veniat qui mittendis est, * Et ipse erit expectatio gentium. **V.** Pulchriores sunt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores. Et.

Lectio Tertia.

Prope est iustus meus, **R**egressus est salvator meus, et brachia mea populos iudicabunt. Me insule expectabunt, et brachium meum sustinebunt. Levate in celum oculos vestros, et videte sub terra deorsum, quia celi sicut fulmus liquefiant, et terra sicut vestimentum atteritur, et habitatores eius sicut hec interibunt. Salus autem mea in sempiternum erit, et iusticia mea non deficiet. Hec dicit. **R.** Me oportet minui, illum autem crescere, qui post me venit ante me factus est, * Cuius non sum dignus corrugiam calcamenti eius

solvete. **V.** Ego baptizo vos aqua ille autem baptizabit vos spiritu sancto. Cuius. Gloria. Cuius.

Lectio Quarta.

Audite me qui sciatis iustum, populus, lex mea in corde eorum. Nolite timere obprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis, et sicut lanam sic devorabit eos tinea. Salus autem mea in semperiternum erit, et iusticia mea in generationes generationum. Hec dicit. **R.** Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terris natum de virgine factum sub lege, * Ut eos qui sub lege erant redimeret.

V. Propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos deus, filum suum misit in similitudinem carnis peccati. Ut.

Lectio Quinta.

Consurge consurge, in- duere fortitudinem brachium domini. Con-

surge sicut in diebus antiquis, in generationibus seculorum. Nunquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Nunquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis? Qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati. Hec dicit. **R.** Virgo Israel revertere ad civitates tuas, usquequo doleris averteris, generabis dominum salvatorem oblationem novam in terra, ambulabunt homines, * In salvationem. **V.** In caritate perpetua dilexi te, ideo attraxa te miserans. In.

Lectio Sexta.

Et nunc qui redempti sunt a domino revertentur, et venient in Syon laudantes, et leticia sempiterna super capita eorum. Gaudium et leticiam tenebunt, fugiet dolor et gemitus. Ego ego ipse consolabor vos. Hec dicit. **R.** Iuravi dicit dominus ut ubera iam non irascar super terram, montes enim et colles suscipient iusti-

ciam meam, et testamentum pacis erit, * In Hierusalem. **V.** Iuxta est salus mea ut veniat, et iusticia mea ut reveleatur, in Hierusalem. In. Gloria. In.

Lectio Septima. Lectio sancti Evangelium Secundum Iohannem.

In illo tempore: Miserunt Iudei ab Iherosolimis sacerdotes et Levitas ad Iohannem, ut interrogarent eum, tu quis es. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Ex huius nobis lectionis verbis fratres karissimi Iohannis humilitas commendatur. Qui cum tante virtutis esset ut Christus credi potuisset, elegit solide subsistere in se, ne humana opinione raperetur inaniter super se. **R.** Non discedimus a te, vivificabis nos domine, et nomen tuum invocabimus, ostende nobis faciem tuam, * Et salvi criminis. **V.** Memento nostri domine in beneplacito populi tui,

visita nos in salutari tuo. Et.

Lectio Octava.

Nam confessus est et non negavit. Confessus est, quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, non sum, negavit plane quod non erat, sed non negavit quod erat, ut veritatem loquens eius membrum fieret: cuius sibi nomen fallaciter non usurparet. **R.** Intuemini quantus sit iste qui ingreditur ad salvandas gentes, ipse est rex iusticie, * Cuius generatio non habet finem. **V.** Precursor pro nobis ingreditur secundum ordinem Melchisedech pontifex factus est in eternum. Cuius.

Lectio Nona.

Cum ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrum Christi, quia dum infirmitatem suam studuit humiliter agnoscere, illius celsitudinem meruit veraciter obtinere. **R.** Montes Israel ramos vestros ex-

pandite, et florete, et fructus facite, * Prope est ut veniat dies domini.

V. Rorate celi de super et nubes pluant iustum, aperiatur terra et germinet salvatorem. Prope. Gloria. Prope. Montes.

In Laudes Ant. Canite tuba in Syon quia prope est dies domini ecce veniet ad salvandum nos alleluya alleluya. **Ps.**

Dominus regnavit. Ant. Ecce veniet desideratus cunctis gentibus et replebitur gloria domus domini alleluya. **Ps. Iubilate deo. Ant.** Erunt

prava in directa et aspera in vias planas, veni domine et noli tardare alleluya. **Deus deus meus.**

Ant. Dominus veniet, occurrite illi, dicentes magnum principium et regni eius non erit finis, deus fortis dominator, princeps pacis alleluya alleluya. **Can. Benedicite.**

Ant. Omnipotens sermo tuus domine a regalibus sedibus venit alleluya. **Ps. Laudate dominum. Ad Ben. Ant.**

Ave Maria gratia plena domius tecum, benedicta tu in mulieribus alleluya.

Ad Mag. Ant. O.

Lectiones feriales a quinquagesimo quarto capitulo usque ad finem ad libitum.

Feria Secunda. Ad Benedictus Ant. Dicit dominus, penitentiam agite, appropinquabit enim regnum celorum alleluya.

Ad Mag. Ant. O.

Feria Tertia. Ad Ben. Ant. Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium domini. **Ad Mag. Ant. O.**

Feria Quarta. Ad Ben. Ant. Ponent domino gloriam, et laudem eius in insulis nunciabunt quia ecce veniet et non tardabit. **Ad Mag. Ant. O.**

Feria Quinta. Ad Ben. Ant. Consolamini consolamini popule meus dicit deus vester. **Ad Mag. Ant. O.**

Feria Sexta. Ad Ben. Ant. Dies domini sicut fur ita in nocte veniet, et vos estote parati quia qua hora non putatis filius hominis

veniet. **Ad Mag. Ant.** O.
Antiphone dicende in laudibus per sex ferias
 ante Vigiliam Natalis Domini secundum ordinem feriarum.

Feria Secunda. In Laudes
Ant. Ecce veniet dominus princeps regum terre beati qui parati sunt occurrere illi. **Ps. Miserere.** **Ant.** Dum venerit filius hominis putas inveniet fidem super terram. **Ps. Verba mea.** **Ant.** Ecce iam venit plenitudo temporis, in quo misit deus filium suum in terris. **Deus deus meus.** **Ant.** Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris. **Can. Confitebor tibi.** **Ant.** Egredietur dominus de loco sancto suo, veniet ut salvet populum suum. **Ps. Laudate dominum.**

Feria Tercia. In Laudes
Ant. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum, aperiatur terra et germinet salvatorem. **Ps. Miserere.** **Ant.** Emitte angum domine dominatorem terre de petra

deserti admontem filie Syon. **Ps. Iudica me deus.** **Ant.** Ut cognoscamus domine in terra viam tuam, in omnibus gentibus salutare tuum. **Deus deus meus.** **Ant.** Da mercedem domine sustinentibus te, ut prophete tui fideles inveniantur. **Can. Ego dixi.** **Ant.** Lex per Moysen data est, gratia et veritas per Ihesum Christum facta est. **Ps. Laudate dominum.**

Feria Quarta. In Laudes
Ant. Prophete predicaverunt nasci salvatorem de virgine Maria. **Ps. Miserere.** **Ant.** Spiritus domini super me evangelizare pauperibus misit me. **Ps. Te decet hymnus.** **Ant.** Annunciate populis et dicite, ecce deus salvator noster veniet. **Deus deus meus.** **Ant.** Ecce veniet dominus ut sedeat cum principibus, et solium glorie teneat. **Can. Exsultavit cor meum.** **Ant.** Propter Syon non tacebo donec egrediatur ut splendor iustus eius. **Ps. Laudate**

dominum.

Feria Quinta. In Laudes

Ant. De Syon veniet dominus omnipotens, ut salvum faciat populum suum. **Ps. Miserere.** **Ant.** Converttere domine aliquantulum, et ne tardes venire ad servos tuos. **Ps.**

Domine refugium. **Ant.** De Syon veniet qui regnaturus est, dominus Emmanuel magnum nomen eius. **Deus deus meus.**

Ant. Ecce deus meus et honorabo eum, deus patris mei et exaltabo eum.

Can. Cantemus domino.

Ant. Dominus legifer vester dominus rex noster, ipse veniet et salvabit nos. **Ps. Laudate dominum.**

Feria Sexta. In Laudes

Ant. Constantes estote videbitis auxilium domini super vos. **Ps. Miserere.**

Ant. Ad te domine levavi animam meam, veni et eripe me domine ad te configui. **Ps. Domine exaudi.**

Ant. Veni domine et noli tardare, relaxa facinora plebis tue Israel.

Deus deus meus. **Ant.**

Deus a Libano veniet, et splendor eius sicut lumen erit. **Can. Domini aуди.** **Ant.** Ego autem ad dominum aspiciam et expectabo deum salvatorem meum. **Ps. Laudate dominum.**

Sabbato. In Laudes **Ant.**

Intuemini quantus sit glorirosus iste, qui ingreditur ad salvandos populos.

Ps. Miserere. **Ant.** Consurge consurge induere fortitudinem brachium domini. **Ps. Bonum est confiteri.** **Ant.**

Ellevare elevare consurge Hierusalem solve vincla colli tui captiva filia Syon.

Deus deus meus. **Ant.** Expectetur sicut pluvia elogium domini, et descendet sicut ros super nos deus noster. **Can.**

Audite cæli. **Ant.** Paratus esto Israel in occursum domini, quoniam venit. **Ps. Laudate dominum.**

O Antiphone

Sequentes antiphone sunt dicende septem proximas diebus ante Vigiliam Natalis Domini.

Ad Mag. In diebus vero in quibus cantantur nec preces nec prostrationes sunt in Vesperis faciende, sed statim post antiphonam subiungatur Oratio. **Ant.**

O Sapientia que ex ore altissimi prodisti, attingens a fine usque ad finem fortiter, suaviterque disponens omnia, veni ad docendum nos, viam prudentie.

Ant.

O Adonay et dux domus Israel qui Moysy in igne flamme rubi apparuisti et ei in signa legem dedisti, veni ad redimendum nos in brachio extento. **Ant.**

O Radix Iesse qui stans in signum populorum super quem continebunt reges os suum, quem gentes deprecabuntur, veni ad liberandum nos, iam noli tardare. **Ant.**

O Clavis David et sceptrum domus Israel, qui aperis et nemo claudit, cladus et nemo aperit, veni et educ vinc-

tum de domo carceris sedentum in tenebris et umbra mortis. **Ant.**

O Oriens splendor lucis eterne et sol iusticie, veni et illumina sedentes in tenebris et umbra mortis. **Ant.**

O Rex gentium et desideratus earum lapisque angularis, qui facis utraque unum, veni salva hominem quem delimo formasti. **Ant.**

O Emmanuel rex et legifer noster, expectatio gentium, et salvator earum, veni ad salvandum nos domine deus noster.

Memoria de Adventu in die Sancti Thome. In Laudes. Ant.

Nolite timere, quinta die veniet ab vobis dominus noster.

Quando autem festum transfertur in secundam feriam predicta **Ant.**, **Oratio dimittatur**, et **Antiphona ferialis scilicet**. Dicit dominus. ad memoriam dicatur.

**In Vigilia Natalis Domini
Ad Matutinas. Prostra-**

tiones non fiant. Invitat. Hodie scietis quia veniet dominus, * Et mane videbitis gloriam eius. **Ymnus.** Verbum supernum. Antiphona et psalmi feriales. **V.** Hodie scietis quia veniet dominus. **R.** Et mane videbitis gloriam eius.

Lectio Prima vel Septima si Dominica fuerit. Secundum Matheum.

In illo tempore: Cum esset despota mater eius Maria Ioseph: ante quam convenienter inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.

Omelia Origenis.

Que fuit necessitas ut despota esset Maria Ioseph, nisi propterea quatenus hoc sacramentum diabolo celaretur, et ille malignus fraudis commenta aduersus despontam virginem nulla penitus invenisset? **R.** Sanctificamini hodie et estote parati quia die crastina videbitis * Maiestatem

dei in vobis. **V.** Hodie sci-
etis quia veniet dominus
et Marie videbitis. Maies-
tatem.

**Lectio Secunda vel Oc-
tava.**

Vel ideo despota fuit Ioseph, ut nato infanti vel ipsi Marie curam videretur gerere Ioseph, sive in Egyptum iens, vel inde denuo ve- niens. Ideo despota fuit Ioseph, non tamen in concupiscentia iuncta. Mater inquit eius. Mater immaculata, mater incorrupta, mater intacta.

R. Constantes estote, videbitis auxilium domini super vos, Iudea et Hierusalem nolite timere, * Cras egrediemini et dominus erit vobiscum. **V.** Sanctificamini filii Israël et estote parati. Cras.

Lectio Tertia vel Nona.

Mater eius. Cuius eius? **M**ater dei unigeniti, domini et reges om- nium, plasmatoris et cre- atoris cunctorum. Illius qui in excelsis sine ma- tre, et in terra est sine pa-

tre. Illius qui in celis secundum deitatem in sinu est patris, et in terris secundum corporis susceptionem in sinu est matris. **R.** Sanctificamini filii Israel dicit dominus, in die enim crastina enim crastina descendet dominus, * Et auferet a vobis omnem langorem. **V.** Ex Syon species decoris eius, deus noster manifeste veniet. Et. Gloria. Et.

Hac die in Laudes et deinceps usque ad versus exclusive fiat officium, sicut in festo dupplici. **V.** Crastina die delebitur iniquitas terre. **R.** Et regnabit super vos salvator mundi.

In Laudes Ant. Iudea et Hierusalem nlite timere, cras egrediemini et dominus erit vobiscum. **Ps.**

Dominus regnavit. **Ant.** Crastina die erit vobis salus, dicit dominus deus exercituum. **Ps. Iubilate deo.** **Ant.** Hodie sciatis quia veniet dominus, et mane videbitis gloriam eius. **Deus deus meus.**

Ant. Propter Syon non tacebo, donec egrediatur ut splendor iustus eius.

Can. Benedicite. **Ant.** Crastina die delebitur iniquitas terre, et regnabit super vos salvator mundi.

Ps. Laudate dominum.
Capitulum.

Propter Syon non tacebo et propter Hierusalem non quiescam, donec egrediatur ut splendor iustus eius, et salvator eius ut lampas accendatur. **Ymnus.** Vox clara. **V.** Constantes es-tote. **R.** Videbitis auxilium domini super vos. **Ad Ben. Ant.** Cum esset de-sponsata mater eius Ihesu Maria Ioseph, ante quam convenirent inventa est in utero habens, quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est, alleluya. **Oratio.**

Deus qui nos redemp-tionis nostre an-nua expectatione leti-ficas, presta ut unigen-itum tuum, quem redemptorem leti suscipimus, venientem quoque iudicem securi videamus.

Dominum nostrum.
Hec Oratio dicatur ad
Terciam, Sextam, Nonam
et Vesperas. Ad horas
diei, antiphone Laudum.

Ad Terciam Cap. Propter
Syon. **R.** Hodie scieta
* Quia veniet dominus.
V. Et mane videbitis glo-
riam eius. Quia. Gloria.
Hodie. **V.** Crastina die
delebitur.

Ad Sextam Capitulum.

Videbunt gentes ius-
tum tuum, et cuncti
reges inclitum tuum, et
vocabitur tibi nomen
novum, quod os domini
nominavit. **R.** Crastina
die, * Delebitur iniquitas
terre. **V.** Et regnabit su-
per vos salvator mundi.
Delebitur. Gloria. Cras-
tina. **V.** Crastina die erit.

Ad Nonam Capitulum.

Non vocaberis ultra-
derelicta, et terra
tua non vocabitur am-
plius desolata, sed vo-
caberis voluntas mea in
ea, et terra tua inhab-
itatibus. **R.** Crastina
die, * Erit vobis salus.
V. Dicit dominus exerci-

tuum. Erit. Gloria. Cras-
tina. **V.** Constantes es-
tote.

Si hec Vigilia in Dominica
evnerit hoc modo fiat of-
ficium. Ad Matutinas.
Invitat. Hodie scientes
Ymnus ut supra. Super
psalmos primi nocturni
Ant. Scientes. Ps. *Bea-
tus vir.* et cet. Cetere
ad ceteros ut supra. In
primo nocturno. **V**Ex
Syon. In secundo noc-
turno. **V**Egredietur
virga. Sex lectiones et
sex responsoria de Do-
minica. In tertio noc-
turno. **V**Hodie scietis.
Tres ultime lectiones de
expositione evangelii.
Cum esset despensata,
et tria ultima responso-
ria de Vigilia. Expositio
autem Dominicalis
evangelii cum tribus ul-
timis responsoriis de hys-
toria. Canite, et cum
Laudibus, illo anno omit-
tantur: **V**Crastina. In
Laudes Ant. Cap. **V.** et
Ant., Ad Ben. et Oratio
de Vigilia erunt. Post ora-
tionem de Vigilia memo-
ria fiat de Dominica. An-

tiphone, Cap., responsoria, versiculi, et Oeatio ad horas de Vigilia erunt.

Ad Vesperas. **Ant.**

Rex pacificus magnificatus est, cuius vultum desiderat universa terra.

Ps. Laudate pueri. **Ant.**

Magnificatus est rex pacificus super omnes reges universe terre. **Ps. Laudate dominum.** **Ant.** Sci-

tote quia prope est regnum dei amen dico vobis quia non tardabit. **Ps. Lauda anima mea.** **Ant.** Le-

vate capita vestra, ecce appropinquabit redemp-

tio vestra. **Ps. Laudate dominum.** **Ant.** Com-

pleti sunt dies Marie ut pareret filium suum primogenitum. **Ps. Lauda Ierusalem.** **Capitulum.**

Populus qui ambula-
bat in tenebris vidit
lucem magnam, habitan-
tibus in regione umbre
mortis lux orta est eis.

R. Iudea et Hierusalem
nolite timere, * Cras
egrediemini, * Et domi-
nus erit vobiscum. **V.**

Constantes estote, videb-
itis auxilium domini su-

per vos. Cras. Gloria. Et dominus. **Ymnus.**

Veni redemptor gen-
tium, Ostende par-
tum virginis, Miretur
omne seculum, Talis de-
cet partus deum.

Non ex virili sem-
ine Sed mistico spi-
ramine, Verbum dei fac-
tum caro, Fructus que
ventris floruit.

Alvus tumescit virginis,
Clastra pudoris perma-
nent, Vexilla virtutum mi-
cant, Versatur in templo
deus.

Procedens de thalamo
suo Pudoris aula regia,
Gemine gigas substatio,
Alacris ut currat viam.

Egressus eius a patre,
Regressus eius ad patrem,
Excursus usque ad in-
feros, Recursus ad sedem
dei.

Equalis eterno patri
Carnis tropheo accin-
gere, Infirma nostri cor-
poris Virtute firmans per-
peti.

Presepe iam fulget
tuum Lumenque nox spi-
rat novum, Quod nulla

nox interpolet Fideque iugi luceat.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine, Cum patre et sancto spiritu In sempiterna secula. Amen.

Iste versus dicatur ad omnes ymnos eiusdem in metri tam de tempore quam de sanctis usque ad Primas Vespertas Epiphanie exclusive.

V. Tanquam sponsus. **R.** Dominus procedens de thalamo suo. **Ad Mag.**

Ant. Dum ortus fuerit sol de celo videbitis regem regum procedentem a patre tanquam sponsum de thalamo suo. **Oratio.** Deus qui nos redemp.

Ad Completorium super psalmos Ant. Completi sunt. **Ad Nunc dimit-tis Ant.** Ecce completa sunt omnia que dicta sunt per angelum de virgine Maria.

In Natali Domini Ad Matutinas

Invitat. Christus natus est nobis, * Venite adoremus. **Ymnus.**

 Christe redemptor omnium, Ex patre patris unice, Solus ante principium Natus ineffabiliter.

Tu lumen, tu splendor patris, Tu spes perennis omnium, Intende quas fundunt preces Tui per orbem famuli.

Memento salutis actor, Quod nostri quandam corporis Ex illibata virgine Nascendo formam sumpseris.

Sic presens testatur dies Currens per anni circulum, Quod solus a sede patris Mundi salus adveniris.

Hunc celum, terra, hunc mare, Hunc omne quod in eis est, Actorem adventus tui, Laudat exultans cantico.

Nos quoque qui sancto tuo Redempti sanguine sumus, Ob diem natalis tui Ymnum novum concinimus.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum patre et sancto spiritu, in sempiterna secula. Amen.

In Primo Nocturno Ant. Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. **Ps.** *Quare fremuerunt.* **Ant.** Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. **Ps.** *Cæli enarrant.* **Ant.** Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus in eternum. **Ps.** *Eructavit.* **V.** Verbum caro factum est. **R.** Et habitavit in nobis.

Lectio Prima.

Primo tempore allevata est terra Zabulon et terra Nephtali, et novissimo aggravata est via maris trans Iordanem Galilee gentium. Populus qui ambulabat in tenebris: vidi lucem magnam. Habitantibus in regione umbre mortis: lux orta est eis. Multiplicasti gentem, et non magnificasti leticiam. Letabuntur coram te sicut qui letantur in messe: sicut exultant victores capta preda, quando dividunt spolia. Iugum enim oneris eius, et virgam humeri eius, et sce-

trum exactoris eius superasti: sicut in die Madian. Quia omnis violencia predatio cum tumultu, et vestimentum mixtum sanguine erit in combustionem, et cibus ignis. Parvulus enim natus est nobis: et filius datus est nobis. Hec dicit. **R.** Hodie nobis celorum rex de virgine nasi dignatus est, ut hominem perditum ad celestia regna revocaret, gaudet exercitus angelorum, * Quia salus eterna humano generi apparuit. **V.** Gloria in excelsis deo, et in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia.

Lectio Secunda.

Consolamini consolamini, opule meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Hierusalem et advocate eam, quoniam completa est malicia eius: dimissa est iniquitas illius. Suscepit de manu domini duplia: pro omnibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto. Parate viam domini, rectas facite in solitudine semitas Dei

nostri. Omnis vallis exaltabitur, et omnis mons et collis humiliabitur: et erunt prava in directa, et aspera in vias planas. Et revelabitur gloria domini: et videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est. Hec dicit. **R.** Hodie nobis de celo pax vera descendit, * Hodie per totum maundum melliflui facti sunt celi. **V.** Hodie illuxit dies redemtionis nove, reparationis antque felicitatis, eterne. Hodie.

Lectio Tertia.

Consurge consurge, induere fortitudini tua Syon. induere vestimentis glorie tue Hierusalem civitas sancti, quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircensis et immundus. Executere de pulvere, consurge, sede, Hierusalem. Solve vincla colli tui captiva filia Syon. Quia hec dicit dominus. Gratis venundati estis, et sine argento redimemini. Quia hec dicit dominus Deus. In Egyptum descendit

populus meus in principio, ut colonus esset ibi: et Assur absque ulla causa calumniatus est eum. Et nunc quid mihi est hic dicit dominus? Quoniam ablatus est populus meus gratis. Dominatores eius inique agunt dicit dominus: et iugiter tota die nomen meum blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquerbar ecce adsum. Hec dicit. **R.** Descendit de celis, deus verus a patre genitus, introivit in uterus virginis, nobis ut apparent visibilis, induitus carne humana prothoparente edita, et exivit per clausam portam deus et homo, * Lux et vita conditor mundi. **V.** Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. Lux. Gloria. Lux.

In Secundo Nocturno
Ant. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. **Ps.** *Magnus dominus.* **Ant.**

Orietur diebus domini abundantia pacis, et dominabitur.

Ps. *Deus iudicium tuum.*

Ant. Veritas de terra orta est, et iusticia de celo prospexit.

Ps. *Benedixisti domine.*

V. Notum fecit dominus.

R. Salutare suum.

Ysidorus in Sermone de Natali Domini. Natalis Domini dies. ☩

Lectio Quarta.

Postquam invidia dia-
boli parens primus cecidit, confestim ille exul et perditus in omni genere suo radicem mali-
cie transduxit, cresce-
batque in malum ve-
hementius omne genus
mortalium, diffusis
ubique sceleribus. Volens
ergo Deus terminare pec-
catum, consuluit, verbo,
lege, prophetis, signis,
plagis, prodigiis. Sed
cum nec sic quidem
errores suos admoni-
tus agnosceret mundus,
misit Deus filium suum
ut carne indueretur, et
hominibus appareret
et peccatores sanaret.
Qui ideo in hominem

venit: quia per seipsum ab hominibus cognosci non potuit. Assumpsit autem humanitatem, non amisit divinitatem, manens quod erat, suscipiens quod non erat, ut liberaret quod fecerat. Hec est diei huius gloriosa festivitas. **R.** Quem vidistis pastores dicite, annunciate nobis in terris quis apparuit, * Natum vidimus, et choros angelorum collaudantes dominum. **V.** Dicite quidnam vidistis et annunciate Christi nativitatem. Natum.

Augustinus in sermone de Natali Domini, legimus sanctum Moysen.

Lectio Quinta.

Quid autem Sibilla vaticinando de Christo clamaverit, in medium proferans: ut ex uno lapide utro-
romque frontes percussiantur, iudeorum scilicet atque paganorum. Audite quid dixerit. Iudicii signum, tellus su-
dore madescet. E celo rex adveniet: per se-
cla futurus. Scilicet in

carnem presens ut iudicet orbem. Unde Deum cernent incredulus atque fidelis, celum cum sanctis. Evi iam termino in ipso, sic anime cum carne aderunt, quas iudicat ipse: cum iacet incultus densis in veperibus orbis. Reicient simulacra viri, cunctam quoque gazam. Exuret terras ignis: pontumque polumque. Inquirens tetri portas effringet Averni. Sanc-torum sed enim cuncte lux libera carni tradetur: santes eterna flamma cremabit. Occultos actus retegens tunc quisque loquetur. Secreta atque Deus reserabit pectora luci. **R.** O magnum mysterium et admirabile sacramentum ut animalia viderent dominum natum, * Iacentem in presepio, beata virgo cuius viscera meruerunt, portate dominum Christum. **V.** Domine audivi auditum tuum et timui, consideravi opera tua et exapvi in medio duum animalium. Iacentem. Post hec

iterum subiugait dicens.

Lectio Sexta.

Tunc erit et luctus, stridebunt dentibus omnes. Eripitur solis iubar et chorus interit astris. Solvetur celum: lunaris splendor obibit. Deiciet colles, valles extollebunt ab imo. Non erit in rebus hominum sublime vel altum. Iam equantur campis montes et cerula ponti. Omnia cessabunt tellus confracta peribit. Sic pariter fontes torrentur, fluminaque igni. Et tuba tum sonum tristem demittet ab alto. Orbe gemens facinus miserum, variosque labores Tartareumque chaos monstrabit terra dehiscens. Et coram hic domino reges sistentur ad unum. Decidet e celo, ignisque et sulphuris annis. Hec de Christi nativitate, passione, et resurrectione, atque secundo eius adventu ita dicta sunt ut si quis in Greco capita horum versuum discernere voluerit, inveniet Ihesus Christus

Yos Theu Sother, quod et in Latinum translatis eisdem versibus apparet, preter quod Grecarum litterarum proprietas non adeo potuit observari. **R.** Sancta et immaculata virginitas quibus te laudibus efferam nescio, * Quia quem celi capere non poterant tuo gremio constulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Quia. Gloria. Quia.

In Tertio Nocturno Ant. Ipse invocabit me alleluya, pater meus es tu alleluya. **Ps.** *Misericordias domini.* **Ant.** Letentur celi et exultet terra ante faciem domini quoniam venit. **Ps.** *Cantate domino.* **Ant.** Notum fecit dominus alleluya, salutare suum, alleluya. **Ps.** *Cantate domino.* **V.** Ipse invocabit me. **R.** Pater meus es tu.

Lectio Septima. Lectio sancti Evangelium Secundum Lucam.

In illo tempore: Exiit edictum a Cesare

Augusto ut describeretur universus orbis. Et reliqua.

Omelia Beati Gregorii Pape.

Quia largiente domino missarum sollemnia ter hodie celebratur sumus: loqui diu de Evangelica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breviter dicere redemptoris nostri nativitas ipsa compellit. Quid est quod nascituro domino mundus describitur: nisi noc quod aperte monstratur quia ille veniebat in carne, qui electos suos ascriberet in eternitate? Quo contra de reprobis per prophetam dicitur. Deleantur de libro viventium, et cum iustis non scribantur. Qui bene etiam in Bethleem nascitur. Bethleem quippe: domus panis interpretatur. Ipse namque est qui ait. Ego sum panis vivus qui de celo descendit. **R.** Beata dei genitrix Maria cuius viscera intacta permanent, * Hodie geniut salvatorem

seculi. **V.** Beata que credidit quoniam perfecta sunt omnia que dicta sunt ei a domino. Hodie.

In illo tempore: Pa-
stores loqueban-
tur ad invicem. Tran-
samus usque Bethleem,
et videamus hoc verbum
quod factum est, quod
fecit dominus, et ostendit nobis. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbiteri.

Nato in Bethleem domino salvatore, sicut sacra Evangelii testatur hystoria, pastoribus qui in regione eadem erant vigilantes et custodi- entes vigilias noctis super gregem suum, angelus domini magna cum luce apparuit, exortumque mundo ssolem iusticie, non solum celestis voce sermonis, verum etiam claritate divine lucis astruxit. Nusquam enim in tota veteris instrumenti serie reperimus angelos qui tam sedulo apparuere patribus, cum luce apparuisse. Sed hoc privilegium recte hodierno

tempori servatum est, quando exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors et miserator dominus. **R.** Beata viscera Marie virginis que portaverunt eterni patris filium, et beata ubera que lactaverunt Christum dominum, * Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus est. **V.**

Dies sanctificatus illuxit nobis venite gentes et adorate dominum. Quia.

Lectio Nona. Lectio sancti Evangelium Secundum Iohannem.

In principio erat ver-
bum. Et verbum erat apud deum, et deus erat verbum. Et reliqua.

Omelia Venerabilis Bede Presbiteri.

Quia temporalem me-
diatoris Dei et hominum hominis Ihesu Christi nativitatem que hodierna die facta est sanctorum verbis evangelistarum, Matthei videlicet et Luce manifeste descriptam esse cognovimus: libet etiam de verbi id est divini-

tatis eius eternitate in qua patri manet semper equalis beati Iohannis evangeliste dicta scrutari, qui singularis privilegio meruit castitatis, ut ceteris altius divinitatis ipsius caperet, simul et patefaceret archanum. Alii igitur evangeliste Christum ex tempore natum describunt: Iohannes in principio eu-ndem fuisse testatur, dicens. In principio erat verbum. **R.** Verbum caro factum est et habitavit in nobis cuius gloriam vidimus quasi unigeniti a patre, * Plenum gratie et veritatis. **V.** In principio erat verbum, et verbum erat apud deum, et deus erat verbum. Plenum. Gloria. Plenum. Postea sequitur. *Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.*

Initium sancti Evangelium Secundum Matheum. *Gloria tibi domine.*

Liber generationis Ihesu Christi filii David, filii Abraham.

Abraham genuit Ysaac. Ysaac autem genuit Iacob. Iacob autem genuit Iudam, et fratres eius. Iudas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem genuit Esron. Esron autem genuit Aram. Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naason. Naason autem genuit Salmon. Salmon autem genuit Booz de Raab. Booz autem genuit Obeth ex Ruth. Obeth autem genuit Iesse. Iesse autem genuit David regem. David autem rex genuit Salomonem ex ea que fuit Urie. Salomon autem genuit Roboam. Roboam autem genuit Abiam. Abia autem genuit Asa. Asa autem genuit Iosophath. Iosophath autem genuit Ioram. Ioram autem genuit Oziam. Ozias autem genuit Ioathan. Ioathan autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechiam. Ezechias autem genuit Manassen. Manasses autem genuit

Amon. Amon autem genuit Iosiam. Iosias autem genuit Iechoniam et fratres eius, in transmigratione Babilonis. Et post transmigrationem Babilonis, Iechonias genuit Salathiel. Salathiel autem genuit Zorobabel. Zorobabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Elyachim. Elyachim autem genuit Azor. Azor autem genuit Sadoch. Sadoch autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. Eliud autem genuit Eleazar. Eleazar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Iacob. Iacob autem genuit Ioseph virum Marie. De qua natus est Ihesus: qui vocatur Christus. *Te Deum.* Finito *Te deum*, Si missa immediate non sequatur dicatur, **Y.** Puer natus est nobis. **R.** Et filius datus est nobis. *Deus in adiutorium*, et dicantur Laudes more solito.

In Laudes Ant. Quem vidistis pastores dicite, annunciate nobis in terris quis apparuit: na-

tum vidimus, et choros angelorum collaudantes dominum alleluya alleluya. **Ps. Dominus regnavit.** **Ant.** Genuit puerpera regem cui nomen eternum et gaudium matris habes cum virginitatis honore nec primam similem visa est nec habere sequentem alleluya. **Ps. Jubilate deo.** **Ant.** Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudium magnum quia natus est vobis hodie salvator mundi alleluya. **Deus deus meus.** **Ant.** Facta est cum angelo multitudo celestis exercitus, laudantium et dicentium gloria in excelsis deo, et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluya. **Can. Benedicite.** **Ant.** Parvulus filius hodie natus est nobis, et vocabitur deus fortis alleluya alleluya. **Ps. Laudate dominum.** Non dicatur, Capitulum neque Ymnus, neque **Y.**, sed immediate post quintam antiphonam dicatur **Ad Ben.** **Ant.** Gloria in excelsis deo et in terra

pax hominibus bone voluntatis alleluya alleluya.

Oracio.

Concede quesumus omnipotens deus, ut nos unigeniti tui nova per carnem nativitas liberet, quos sub peccati iugo vetusta servitus tenet. Per eundem.

Deinde *Dominus vobiscum* vel *Domine exaudi et Benedicamus domino*. Predicto modo dicantur Laudes quando Missa non celebratur inter Matutinas et Laudes, quando vero Missa fuerit celebranda statim post.

Te Deum. inchoetur, et dicta communione absque versiculo et absque

Deus in adiutorium, immediate inchoetur Ant. in Laudes. *Quem vidistis*, finita vero post *Benedictus dominus*. a dicat sacerdos post communione, et subiuncto *Dominus vobiscum*, dicitur, *Ite missa est*, et sic Missa et Laudes simul terminentur. Ad horas diei antiphone Laudum.

Ad Primam. **R.** Ihesu

Christe fili dei vivi miserere nobis, * Alleluia alleluya. **V.** Qui natus es de virgine Maria, alleluya alleluya. Versus iste dicatur cotidie usque ad Epyphaniam exclusive.

Ad Terciam. Capitulum.

Multifarie multisque modis olim deus loquens patribus in prophetis, novissime diebus istis locutus est nobis in filio quem constituit heredem universorum, per quem fecit et secula. **R.** Verbum caro factum est, * Alleluia alleluya. **V.** Et habitavit in nobis. Alleluia. Gloria. Verbum. **V.** Notum fecit dominus. **R.** Salutare suum. **Oracio.** Concede.

Ad Sextam. Capitulum.

Apparuit benignitas, et humanitas salvatoris nostri dei, non ex operibus iusticie que fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit. **R.** Notum fecit dominus * Alleluia alleluya. **V.** Salutare suum. Alleluia. Gloria. Notum. **V.** Ipse

invocavit me. **R.** Pater meus es tu.

Ad Nonam. Capitulum.

Apparuit gratia dei salvatoris nostri omnibus hominibus erudiens nos, ut abnegantes impietatem et secularia desideria sobrie, et iuste et pie vivamus in hoc seculo. **R.** Ipse invocavit me, * Alleluia alleluia. **V.** Pater meus es tu. Alleluia. Gloria. Ipse. **V.** Benedictus qui venit in nomine domini. **R.** Deus dominus et illuxit nobis.

Ab hic die usque in crastinum Octavarum Epiphanie exclusive cotidie dicantur responsoria horarum cum alleluia, excepto festo innocentum quando extra dominicam evenerit. In Octava tamen eorum dicantur cum alleluia.

In Vesperas. Ant. Tecum principium in die virtutis tue, in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te. **Ps.**

Dixit dominus. Ant. Redemptionem misit domi-

nus populo suo, mandavit in eternum testamentum suum. **Ps.** *Confitebor tibi.* **Ant.** Exortum est in tenebris lumen rectis corde, misericors et miserator et iustus dominus. **Beatus vir. Ant.** Apud dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio. **Ps.** *De profundis. Ant.* De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. **Ps.** *Memento domine.*

Predicta antiphone cum suis psalmis dicantur cotidie ad vespertas usque ad Octavas Epyphanie, et in ipsis Octavas. **Cap.** Multifarie. Ymnus, **V.**, ut supra in Primis Vesperis. **Ad Mag. Ant.**

Hodie Christus natus est, hodie salvator apparuit, hodie in terra canunt angelii, letantur archangeli, hodie exultant iusti dicentes: gloria in excel- sis deo alleluia. **Ora- cilio.** Concede. postea fiat memoria de Sancto Stephano.

Ad Completorium. super psalmos **Ant.** Alleluia ver-

bum caro factum est al-
leluya, et habitavit in no-
bis alleluya alleluya.

Predicte antiphone di-
cantur in Completo-
rio usque ad Vigiliam
Epyphanie exclusive.
Subscripto modo fiat
memoria de Natali. In
Laudes, et in Vespertas
cotidie usque usque ad
Primas Vespertas Circum-
cisionis exclusive.

Ad Laudes Ant. Nesciens